

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘
(สมัยสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๘ ถึง ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญ) เล่ม ๑ พ.ศ. ๒๕๖๔

ว ท 1 / 1
 เลขทะเบียน 126
 เลขหมู่ ศผ ๒๕๑๔ ศ
 ก.๓
 น.๑

สารบัญ
 รายงานการประชุมสภาผู้แทน
 (สมัยสามัญ) พ.ศ. ๒๕๑๔

ครั้งที่ ๘/๒๕๑๔	หน้า
วันพฤหัสบดีที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๑๔	
๑. รับรองรายงานการประชุม	
- ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๔ (วิสามัญ)	๑
๒. กระตุ้ถาม	
๒.๑ เรื่องเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ของนายประสงค์ เนื่องจำนงค์	๑
๒.๒ เรื่องการทุจริตของเจ้าหน้าที่สนามบินตำบลคลองหอยโข่ง ของ นายคล้าย ละอองมณี	๓๐
๒.๓ เรื่องผู้ลี้ภัยจากคอมมิวนิสต์เข้ามาในราชอาณาจักร ของนายทองดี อิศราชีวิน	๓๘
๓. เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	
๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ.	๔๗
๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ.	๕๗
๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการ ให้ศาลทหาร พิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม พ.ศ.	๖๕
๔. เรื่องค้างพิจารณา	
- ร่างพระราชบัญญัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี ผู้เสนอ)	๗๓

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๘/๒๕๑๔ (สามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

(เนื่องจาก พลตรี ศิริ สิริโยธิน ประธานสภาผู้แทนมีกิจธุระ นายนิยม อุปรมัย รองประธานสภาผู้แทน คนที่ ๒ จึงดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๗๘ คนครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๔ (วิสามัญ) จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๔ (วิสามัญ)

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม กระทั่งถามด่วน ลำดับ ๑ ของนายประสงค์ เนื่องจำนงค์ เรื่อง เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ตาม สำนักนายกรัฐมนตรี ขอเชิญคุณประสงค์

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ข้าพเจ้า นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ สมาชิกสภาผู้แทน ชลบุรี ไม่สังกัดพรรค ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่าน ภาณุ ภาณุ นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันการค้าอันเป็นคอมมิวนิสต์เป็นต้นมา ทำให้ประชาชนต่างต้องได้รับโทษจำคุกไปแล้วมากมาย และยิ่งกว่านั้นยังทำให้รัฐบาลต้องตั้งงบประมาณในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ไว้เป็นจำนวนมหาศาล จากผลของการปราบปรามดังกล่าวทำให้ประชาชนผู้ฝึกฝืนในลัทธิคอมมิวนิสต์จะด้วยสมัครใจหรือไม่ก็ดี ด้วยความจำเป็นก็ดี หรือด้วยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี ต้องถูกจับกุมและถูกฆ่าตายนับจำนวนไม่ถ้วน แต่ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศคนปัจจุบันซึ่งร่วมอยู่ในรัฐบาลชุดนี้ได้ดำเนินการอันส่อให้เห็นว่าฝึกฝืนหรือนิยมชมชอบในลัทธิดังกล่าว โดยการออกแถลงการณ์ว่าจะไปคบหาสมาคมกับประเทศคอมมิวนิสต์ การกระทำครั้งนี้เป็นการกระทำโดยพลการโดยมิได้รับมอบหมายจากรัฐบาลแต่อย่างใด แต่ทางราชการก็มิได้ดำเนินการอย่างใดกับรัฐมนตรีผู้นี้ ทั้ง ๆ ที่เห็นได้ชัดว่ารัฐมนตรีผู้นี้ได้กระทำการอันเป็นที่เสียหายโดยชัดแจ้งอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังทำให้คณะรัฐบาลได้รับความมัวหมองอีกด้วย ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงเช่นนี้ รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรอย่างหนึ่ง เพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ประชาชนโดยทั่วไปได้หรือไม่ และจะดำเนินการอย่างไร

๒. ขอทราบว่ นับตั้งแต่ได้ประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการค้าอันเป็นคอมมิวนิสต์เป็นต้นมา ทางกรมได้จับกุมหรือจำคุกประชาชนที่กระทำความผิดดังกล่าวไปแล้วเป็นจำนวนเท่าไร และมีประชาชนต้องล้มตายลงด้วยการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ในกรณีนี้ประมาณเท่าไร

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณประสงค์ เนื่องจำนงค์ ได้ตั้งกระทู้ถาม ภาณุ ภาณุ นายกรัฐมนตรี

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

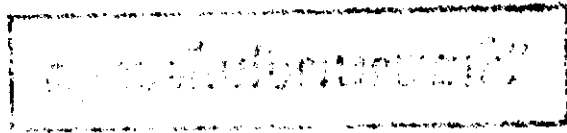
ดังที่ปรากฏรายละเอียดอยู่แล้วนั้น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้ข้าพเจ้ามาเป็นผู้
ตอบแทน

ในประการแรก เป็นที่น่าสังเกตว่า กระหู่ถามของท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติ์นั้น
มีลักษณะที่ไม่ถูกต้องกับข้อบังคับการประชุมสภาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ กล่าวคือ กระหู่
ถามนี้จะผิดข้อ ๘๘ ของข้อบังคับที่ได้กล่าวแล้ว ซึ่งปรากฏว่าข้อ ๘๘ นั้นได้กล่าวไว้ว่า
กระหู่ถามต้องไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นเชิงประชด เสียดสี หรือ
แก่งใส่ร้าย ดังที่ปรากฏอยู่ กระหู่ถามนี้มีลักษณะเป็นการเสียดสีและใส่ร้าย เพราะผู้ตั้งกระหู่
ถามอ้างว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศคนปัจจุบันได้ดำเนินการอันส่อให้เห็นว่า
ฝักใฝ่หรือนิยมชมชอบในลัทธิคอมมิวนิสต์ และยังได้ทำการได้ออกแถลงการณ์เพื่อทำการ
คบหาสมาคมกับประเทศคอมมิวนิสต์ เห็นได้ชัดว่ารัฐมนตรีผู้นี้ได้กระทำการอันเป็นการเสียหาย
โดยแจ้งชัด และยังทำให้คณะรัฐบาลได้รับความมัวหมองอีกด้วย ท่านประธานที่เคารพ ถ้อยคำ
เหล่านี้เป็นการกล่าวหาปรักปรำและใส่ร้ายโดยไม่มีมูลแห่งความจริง นอกจากนี้ในการกล่าวหา
ปรักปรำที่ว่านี้ ท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติ์ได้กระทำตนเสมือนหนึ่งว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ
เป็นอัยการ หรือเป็นตุลาการไปพร้อมกัน ซึ่งท่านสมาชิกผู้มิเกียรติ์นั้นไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะ
ปฏิบัติตนเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดดังที่ได้ระบุไว้แล้ว ดังนั้นเมื่อกระหู่ถามนี้มีลักษณะ
ไม่ถูกต้องตามข้อ ๘๘ ของข้อบังคับการประชุมสภารัฐบาลก็อาจจะไม่ต้องตอบกระหู่นี้ก็
ได้ แต่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้ขอร้องให้ข้าพเจ้ามาทำการตอบ เพื่อเป็นการแสดงคารวะต่อ
สภาอันมีศักดิ์ศรีนี้ เพราะฉะนั้นทั้ง ๆ ที่รัฐบาลเห็นว่ากระหู่ถามนี้ไม่ตรงกับข้อบังคับ และ
รัฐบาลก็พร้อมที่จะตอบเพื่อขจัดความเข้าใจผิด ในข้อที่ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติ์

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ผมฟัง เดียว ฟังให้จบเสียก่อนซิครับ
เดี๋ยว ๆ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ขอประท้วงท่านประธานว่า ที่ว่ากระหู่นี้ไม่ถูก

ระเบียบ แต่การกระทำไม่ถูกระเบียบใช้ใหม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมกำลังจะทักอยู่ว่าเป็นข้อที่ ๔๐

นายมีเดช วรสิทธิ์ (ขอนแก่น) : ก็ทำไมท่านรัฐมนตรีว่าไม่ถูกระเบียบล่ะ แล้วท่านประธานปล่อยให้ว่าอย่างนั้นอย่างนี้ ว่าไม่ถูกข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมกำลังจะทักอยู่ครับ ก็ขอให้โอกาสกันบ้าง ชิดคุณ ข้อ ๔๐ ครับ ไม่ใช่ข้อ ๘๔ กำลังจะทักอยู่ครับ

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ผมขอประทานแก้ไขไม่ใช่ข้อ ๘๔ เป็นการจตผิดไป แท้ที่จริงข้อบังคับของการประชุมสภาที่อ้างนั้นเป็นข้อ ๔๐ ขอประทานอภัยด้วย

ในข้อที่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ดำเนินการอันสื่อให้เห็นว่า ผักเฝื่อนิยมนิยมชมชอบในลัทธิคอมมิวนิสต์นั้น เป็นการกล่าวหาที่ไม่มีเหตุผล และไม่ตรงกับความจริง แต่ตรงกันข้ามเป็นที่ทราบกันอยู่ดีทั้งในประเทศนี้ ในประเทศไทยและในต่างประเทศ ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนั้นได้ต่อต้านลัทธิที่กล่าวนี้อย่างเข้มแข็งตลอดมา และในทางปฏิบัติก็ได้ดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อจะต่อต้านการแพร่ขยายของลัทธิที่ว่านี้ และอาจกล่าวได้ว่าในครั้งนี้เป็นครั้งแรกหรือเกือบ ๆ จะเป็นครั้งแรกที่มีการกล่าวหาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกระทำการอันสื่อให้เห็นว่าเป็นการผักเฝื่อนิยมนิยมชมชอบในลัทธิคอมมิวนิสต์ อาจมีผู้อื่นที่กล่าวหาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในด้านอื่น เช่นกล่าวหาว่าต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างเข้มแข็งเกินไป แต่ครั้งนี้เกือบจะเป็นครั้งแรกที่มีผู้กล่าวหาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศดำเนินการอันสื่อให้เห็นว่าผักเฝื่อนิยมนิยมชมชอบในลัทธิคอมมิวนิสต์

ในประการต่อมาที่ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศออกแถลงการณ์ว่าจะไปคบหาสมาคมกับประเทศคอมมิวนิสต์นั้น ก็ไม่ตรงกับความเป็นจริงอีก ในคำชี้แจงของกระทรวงการต่างประเทศไม่มีถ้อยคำใดที่แสดงว่าจะกระทำเช่นนั้น อันที่จริงนั้นท่าน

สมาชิกผู้มีเกียรติน่าจะเข้าใจการติดต่อระหว่างประเทศไทยหรือรัฐบาลไทยกับต่างประเทศหรือรัฐบาลต่างประเทศนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง การฝ่าฝืนในลัทธิจะเป็นลัทธิคอมมิวนิสต์หรือลัทธิอื่นใดเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แท้ที่จริงแล้วท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ควรจะทราบว่าในปัจจุบันนี้ประเทศไทย รัฐบาลไทยมีสัมพันธทางการทูตเป็นปกติกับประเทศที่ใช้ระบอบที่เรียกว่ามาร์คซิสซึม (Marxism) เลนินนิซึม (Leninism) หรือลัทธิคอมมิวนิสต์อยู่แล้ว เช่นสหภาพโซเวียตเป็นต้นหรือประเทศยูโกสลาเวีย และนอกจากนั้นก็ยังมี การติดต่อทางการค้ากับประเทศอื่นซึ่งใช้ระบอบคอมมิวนิสต์อยู่เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการคบค้าติดต่อกับประเทศที่ใช้ระบอบคอมมิวนิสต์นั้นไม่ใช่เป็นของใหม่ มีอยู่แล้วเป็นเวลาหลายสิบปี เพราะฉะนั้นการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวหาว่ากระทรวงการต่างประเทศหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศต้องการจะไปคบหาสมาคมกับประเทศที่ใช้ระบอบคอมมิวนิสต์ จึงเป็นการกล่าวหาที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง นอกจากนั้นในประการต่อไปที่ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกระทำการไปโดยพลการและมีได้รับมอบหมายจากรัฐบาลแต่อย่างใดนั้น ก็ไม่ตรงกับความเป็นจริงอีก ตรงกันข้ามการดำเนินการต่าง ๆ ของกระทรวงการต่างประเทศหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนั้น ได้กระทำไปด้วยการรู้เห็นของท่านหัวหน้ารัฐบาล กล่าวคือฯลฯ นายกรัฐมนตรี นอกจากนั้นก็ใคร่ขอชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบไว้ด้วยการติดต่อระหว่างรัฐโดยทั่วไปนั้นเป็นหน้าที่ปกติของกระทรวงการต่างประเทศอยู่แล้ว ไม่ต้องมีการมอบหมายจากรัฐบาล แล้วก็ไม่มีกฎหมายหรือกฎข้อบังคับใดที่ห้ามไม่ให้มีการติดต่อในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวนั้น รัฐบาลก็ได้ออกคำแถลงเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔ มีใจความว่า ตามที่พันเอกถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้แถลงในที่ต่าง ๆ ว่าประเทศไทยจะยังคงยึดมั่นในนโยบายเดิมคือจะไม่สันติ จะพยายามสร้างสรรคัมิตราภาพกับทุกประเทศที่ไม่รุกรานต่อเรา คือประเทศไทย และจะมุ่งต่อต้านปราบศัตรูผู้รุกรานเราอย่างมั่นคงต่อไปนั้น เป็นถ้อยแถลงที่ตรงต่อนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันโดยทุกประการ ส่วนการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายนโยบายนั้น กระทรวงการต่างประเทศย่อมมีส่วนสำคัญในทางปฏิบัติตามที่เห็นสมควรต่อไป นี้เป็นคำแถลงการณ์ของรัฐบาลซึ่งได้ออกเมื่อ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๑๔ นี้เป็นข้อตอบชี้แจงปัญหาข้อหนึ่งของ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับข้อสองนั้น ก็ขอเรียนว่าจำนวนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์และพรรคพวกที่ถูกจับกุมนั้นมีจำนวน ๔,๕๑๑ คน ส่วนผู้ก่อการร้ายซึ่งได้เสียชีวิตเพราะต่อสู้กับเจ้าหน้าที่นั้นมี ๖๕๓ คน

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียว ๆ คุณประสงค์ คุณมีเดชว่าอย่างไรครับ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ผมขอให้ท่านประธานชี้แจงก่อนว่าการที่บรรจุระเบียบวาระเข้ามานั้นมันผิดระเบียบอย่างไรบ้าง ๗ ๗ รัฐมนตรีพูดหรือเปล่า ท่านประธานปล่อยอยู่อย่างนี้ครับ เปรียบเสมือนว่าจะทำลายสถาบันอันนี้ ให้คนอื่นมาบ่อนทำลาย แม้แต่พรรคพวกบางคนก็ยังบ่อนทำลายสถาบันนี้ ถ้าไม่ผิดระเบียบอย่างไรครับ ชี้แจงมาซิว่า ท่านถูกหรือผิด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ผมจะชี้แจงให้ทราบครับ คือว่าตามข้อบังคับนั้น ข้อที่ ๕๐ กระทบตามต้องไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๖ ส่วนข้อที่ ๗ ที่ว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของคุณบุคคลใด ๆ เว้นแต่ที่เกี่ยวกับการงานในหน้าที่ราชการ ทางสภาก็พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว เห็นว่ากระทู้อันนี้เป็นกระทู้อันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ราชการของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นสภาจึงได้บรรจุเข้าไปในระเบียบวาระอันนี้ แล้วก็ยินยอมให้ผู้ตั้งกระทู้อันนี้ดำเนินการต่อไปได้ เอ้า คุณมีเดช

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : แล้ว ๗ ๗ รัฐมนตรีทราบหรือเปล่า ถ้าท่านทราบอย่างนี้ ยังจะยืนยันไหม ผมอยากจะให้ท่านถอน ว่าท่านประธานนี้ผิดระเบียบบรรจุระเบียบวาระอันนี้เข้ามา ให้ท่านถอนครับ คำที่ว่า ประธานสภาผิดระเบียบ ไม่น่าจะเอากระทู้อันนี้เข้ามา ให้ท่านถอนครับ เพื่อสถาบันนี้ เพราะว่ามันไม่ผิดระเบียบ นี่ท่านชี้แจงว่าไม่ผิดระเบียบอยู่แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ไม่ผิดระเบียบ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : ครับ รัฐมนตรีขณะนี้ไม่รู้เลยว่า อันไหนผิดระเบียบหรือไม่ผิดระเบียบ ผมอยากจะให้ท่านถอนครับ ถอนว่ากระทู้ถามนี้ไม่น่าจะผ่านเข้ามา เพราะมันผิดระเบียบ ให้ถอนคำพูดนี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือเว้นแต่ที่เกี่ยวกับการงานในหน้าที่ราชการ อันนี้ก็ถือว่าเป็นหน้าที่ราชการแล้วนะครับ

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : คือ ประธานสภา ผมเคารพท่านนะครับ ท่านไม่เข้าใจที่ผมพูดนี้ ผมอยากจะให้ผู้ที่กล่าวว่าจะเบียบวาระที่เข้ามานะ มันผิดระเบียบนั้น ให้ฯลฯ ถอนเสีย คำพูดอย่างนี้ เมื่อมีสามัญสำนึก และเห็นว่าสภานี้เป็นสภาที่ศักดิ์สิทธิ์ครับ ไม่ใช่เอาผิดระเบียบ เอาสิ่งที่ไร้สาระเข้ามา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถูกต้องครับ คือเรื่องนี้ครับทางสภาก็ได้พิจารณาเห็นว่า เป็นกระทู้ถามที่สมาชิกมีสิทธิที่จะตั้งได้ เพราะเกี่ยวข้องกับหน้าที่ราชการและก็ได้บรรจุในระเบียบวาระ ที่นี้ที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบไปนั้น ทางสภานี้ถือว่าไม่ผิดระเบียบครับ จึงได้ยินยอมให้ตั้งกระทู้ถาม

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : การที่ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปนั้นเป็นข้อสังเกต แต่เมื่อท่านประธานได้ยืนยันว่าไม่ผิดระเบียบ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้แย้งต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ไม่ได้แย้ง เอาเชิญคุณประสงค์... คุณมีเดชว่าอย่างไร เดี่ยว ๆ เขากำลังติดพันอยู่

นายมีเดช วรสีหะ (ขอนแก่น) : คือไม่ใช่ข้อสังเกต ไม่ใช่โต้แย้งว่าถอนหรือไม่ถอน อย่างนี้ครับ เพราะว่ารัฐมนตรีไม่มีหน้าที่จะตั้งข้อสังเกตหรือว่าประธานสภานี้ผิดระเบียบหรือไม่ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นถ้าท่านทำอย่างนี้ก็แสดงว่ารัฐมนตรีมาก้าวก่ายในอำนาจสภา ท่านประธานสภา เพราะฉะนั้นก็เชิญท่านมาเป็นประธานสภาเองไม่ดีกว่าหรือครับ ท่านจะ

ถอนหรือไม่ถอนเท่านั้นเองครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ก็ท่านบอกอยู่แล้วว่า ท่านจะว่าอย่างไร ครับท่านรัฐมนตรี ชี้แจงอีกที คือทางสภาขอยืนยันรวมทั้งประธานด้วย ถือว่ากระทู้นี้ไม่ผิดระเบียบ

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ข้าพเจ้าไม่ได้อ้างว่าผิดระเบียบ ข้าพเจ้าอ้างว่าอาจจะไม่ถูกต้อง เป็นข้อสังเกตเท่านั้น เมื่อท่านประธานยืนยันว่าเป็นการถูกต้อง ข้าพเจ้าก็รับฟังและยอมรับนับถือการตัดสิน (ruling) หรือการกำหนดของท่านประธานสภา

นายไขแสง สุกใส (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผมขอทราบเรียนท่านประธานอย่างหนึ่งว่า ท่านประธานจะต้องมีความเด็ดขาดอย่างหนึ่ง คือท่านสมาชิกผู้หนึ่งต้องการให้ถอน ต้องการให้ถอนคำว่า ถอน ที่พูดผิดพลาดไปเมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานก็ถามท่านรัฐมนตรีว่า ถอนได้ไหม ถอนได้หรือไม่เท่านั้นแหละ ท่านประธานลองใช้วาจาท่านดูซิ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอละครับ สมาชิกเขามาอย่างนี้ครับ ว่าท่านจะถอนได้หรือไม่ แล้วประธานก็ถามว่าท่านจะถอนหรือไม่ถอน

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวในถ้อยคำใดที่ว่าเป็นการผิดระเบียบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะถอนได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ

นายไขแสง สุกใส (นครพนม) : โปรดได้ขอมติได้แล้ว ขอมติเถอะ เพราะว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ท่านรัฐมนตรีก็ยังไม่ยอมรับความผิดพลาดอย่างนี้ เพราะมันก็ไม่ได้เสียหายอะไร เพียงถอน ท่านจะมาให้ข้อสังเกต ท่านจะมาสอนสภาอย่างไร คน ๒๑๙ คน ไม่ใช่จะมาให้ท่านตั้งข้อสังเกต ท่านประธานท่านพูดซิ เขาก็ให้ท่านเป็นหัวหน้า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครั้น ๆ ถ้าอย่างนั้นผมขอถามมติที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นควรให้ท่านรัฐมนตรีนี้ถอนคำพูดเสีย โปรดยกมือขึ้น

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าว่าไม่จำเป็นต้องขอมติที่เป็นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเองอยากจะให้สถาบันอันนี้ได้ดำเนินการพิจารณาไปด้วยความราบรื่น ท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านก็เป็นนักประชาธิปไตย เราต้องใจเย็น ๆ เมื่อเราผิดพลาดไปแล้ว เมื่อก็ก้าวข้าพเจ้าจำไม่ผิด ท่านได้กล่าวจริงว่ากระทู้ที่มันผิดระเบียบ อ้างว่าเชิงประชิดเสียดื้ออะไรเหล่านี้เป็นต้น ตามข้อ ๕๐ (๑) ที่นี้ถ้าหากว่าข้อ ๔๔ หรือตามข้อ ๕๐ (๑) แล้ว หรือประชิดประชันอะไรเหล่านี้ ท่านประธานก็คงจะไม่โง่เขลาเบาปัญญาบรรจุในระเบียบวาระใช่หรือไม่ เพราะฉะนั้นที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกล่าวเมื่อกี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเราเป็นนักประชาธิปไตย ขอกล่าวคำเดียวว่า ขอลถอนเสียดีกว่า แล้วก็การประชุมจะได้ราบรื่น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านรัฐมนตรีครับ ผมก็เห็นด้วยตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า คือท่านขอลถอนเสียก็หมดเรื่องครับ จะได้ดำเนินการประชุมต่อไป เพราะว่าสภานี้ก็ได้พิจารณาแล้ว แล้วก็ได้บรรจุลงในระเบียบวาระแล้ว เห็นว่าเกี่ยวกับหน้าที่ราชการของบ้านเมืองจึงยอมให้คุณประสงค์ตั้งกระทู้ถาม

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ในประการแรกเมื่อท่านประธานมีคำขอร้องมาเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ขอลถอนสิ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวหา

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ผมฟัง ๆ ดูมันทุเรศ ๆ เสียแล้ว คือท่านประธานปล่อยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศพูดไป แล้วก็ไม่ได้ห้วงมาแต่ต้น คือว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่พูดมานะ ก็ถ้าพูดกันตรง ๆ ก็ว่าประธานไม่ได้ความละแล้วที่นี้มาถึงตอนหลังเมื่อถูกห้วงเข้า ท่านก็ปฏิเสธว่าไม่ได้พูดอย่างนั้น เปิดเทปซิฟังเอา เพื่อพิสูจน์กันว่าใครมันเบี่ยงกันแน่ เปิดเทปฟังเอาใหม่พิสูจน์กัน เมื่อท่านรัฐมนตรีว่าอย่างนั้นไม่ใช่เอาเขาจาดละ เอาเทปกันเลยว่าอย่างนั้นจริงหรือไม่ ถ้าอย่างนั้นจริงท่านจะยอมถอนไหม

ท่านเที่ยวได้เบี่ยงไปมาอย่างนี้มันไม่ถูกหรอก อย่าเถียงกันเลย เปิดเทปพิสูจน์ว่าใครจริงใคร
ไม่จริงกันแน่

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : ที่ท่านประธานใช้คำสภานี้ให้ถอนนะก็ไม่ถูก
ข้อบังคับครับ ไม่ต้องมาถามมติ ข้อบังคับ ข้อบังคับโดยสภานี้อนุมัติจะถอนหรือไม่ถอน
อ่านข้อบังคับตรงนั้นนะ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับครับ ไม่ต้องบอกว่าสภาผู้แทน ท่านประธาน
มีหน้าที่จะต้องสั่งการตามข้อบังคับนั้น ถ้าไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนั้นไปผิดตรงไหน มันก็มี
ข้อบังคับอีก เอาเท่านี้ครับ ตรงนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อกี้ท่านรัฐมนตรีก็บอกแล้วว่าท่านถอนครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ผมขอกราบสนับสนุนอยู่สองประเด็น คือ
ท่านรัฐมนตรีท่านพูดว่าท่านขอถอนในสิ่งที่ท่านไม่ได้พูด ท่านบอกว่าท่านไม่ได้พูด ที่นี้ข้อบังคับ
มันมีว่าการจะบรรจุระเบียบกระทู้ที่ย่อมเป็นหน้าที่ของประธานสภาและของสภานี้ มีใช้ของ
รัฐมนตรีที่จะต้องมาประท้วงคำว่าผิดระเบียบหรือว่าอะไร เพราะฉะนั้นผมว่าทางที่ดีที่สุด
นะครับ เมื่อมันชัดอย่างนี้ก็เปิดเทปดูว่าท่านรัฐมนตรีได้กล่าวหรือไม่ ถ้ากล่าวท่านต้องถอนแน่
แต่ท่านบอกท่านไม่ได้กล่าว เพราะฉะนั้นก็ต้องมาดูว่าใครจะฟังผิดหรือใครจะโกหกกันแน่
ก็มีทางเดียวคือต้องเอาหลักฐานมายืนยันครับ ขอสนับสนุนคุณคล้าย สมควรอย่างยิ่งที่จะ
เปิดเทป ท่านประธาน คือทุกอย่างมันชัดอยู่แล้ว ท่านบอกว่าท่านไม่ได้พูด แต่ถ้าท่านพูด
ท่านต้องถอน เท่านั้นเองแหละครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เรื่องนี้เรื่องมันลำบากอยู่ที่ว่าผิดแล้วไม่ยอมรับ
ว่าผิดมันทำไปใหญ่ไปโตหลายเรื่องหลายราวเหลือเกินครับ มันเป็นอย่างนั้น สภานี้ไม่ใช่
สภาที่เล่นลิ้นกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าผิดแล้วเราก็พร้อมที่จะให้อภัยนะครับ เพียงแต่รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศรับรองมาว่าที่ได้พูดไปแล้วนั้นผิด แล้วขอถอนเสียเราก็พอใจ
พร้อมที่จะให้อภัย คนชั้นรัฐมนตรีนี้ต้องรู้จักผิด เมื่อรู้จักผิดแล้วขอโทษว่าผิดไม่เป็นไร เรา
อนุญาต เพราะมนุษย์นะมันผิดได้ถูกต้องได้เอาแค่นี้ คนชั้นบริหารประเทศนี้สำคัญนะ ต้อง

ยอมรับว่าตัวผิด ในบางโอกาสถ้าผิดแล้วเราก็พร้อมที่จะให้อภัย เพราะฉะนั้นในที่นี้จึงขอให้ท่านถอนเท่านั้นเป็นที่พอใจกันครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อาศัยอำนาจตามข้อบังคับข้อ ๕๓ ท่านโปรดฟังให้ดี ผู้อภิปรายอาจถอนคำพูดของตนได้เมื่อได้รับความยินยอมของที่ประชุม แต่ในกรณีที่มีการประท้วงตามข้อ ๕๒ ที่คุณมีเดชประท้วงเมื่อกี้ ให้ประธานวินิจฉัยเสียก่อน ว่าได้มีการฝ่าฝืนข้อบังคับตามที่ประท้วงนั้นหรือไม่ ท่านลองพิจารณาดูให้ดี ท่านวินิจฉัยหรือยังว่าฝ่าฝืนข้อบังคับหรือไม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมวินิจฉัยแล้วว่า สมาชิกมีสิทธิตั้งกระทู้ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่ท่านวินิจฉัยแล้วก็ท่านต้องใช้อำนาจให้ถอนสิ ต้องบังคับให้ถอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ประธานสภาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สมาชิกมีสิทธิที่จะตั้งกระทู้ถามนี้ จึงอนุญาตให้ตั้งกระทู้ถาม แล้วก็ท่านรัฐมนตรีครับ ได้โปรดพิจารณาดูครับ

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ตามที่ข้าพเจ้าได้ตั้งข้อสังเกต ข้อสงสัยนั้น จะพียงเห็นได้ว่าข้าพเจ้าได้อ้างข้อบังคับข้อ ๕๐ และได้อ้างแต่เฉพาะอนุ (๑) ซึ่งกล่าวว่า กระทู้ถามต้องไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นเชิงประชดเสียดสีหรือแกล้งใส่ร้าย ข้าพเจ้าได้ตั้งข้อสงสัยว่ากระทู้นี้อาจจะไม่เข้าลักษณะดังที่ได้กล่าวนั้น แต่ข้าพเจ้าไม่ได้อ้างถึงอนุ (๗) กล่าวคือท่านประธานได้ชี้แจงว่า การที่สภาได้บรรจุกระทู้ถามนี้ อาศัยข้อ ๕๐ (๗) ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้อ้างเลยถึงอนุ (๗) นี้ ข้าพเจ้าเพิ่งเล็งในข้อ อนุ (๑) เพราะฉะนั้นเมื่อท่านประธานสภาได้กรุณาชี้แจงว่าการที่สภาได้ตกลงที่จะบรรจุกระทู้ถามที่ว่านี้โดยอาศัย อนุ (๗) ข้าพเจ้าก็รับทราบด้วยความเคารพ ก็มีเท่านั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คืออย่างนี้ครับ ท่านรัฐมนตรีครับ สมาชิก

ส่วนใหญ่ก็เห็นว่ากระทู้นี้สมาชิกมีสิทธิที่จะตั้งกระทู้ถามได้ แล้วก็ประธานก็เห็นว่าอย่างนั้นจริง โดยอาศัย อนุ (๗) นี้ละครับ แล้วบัดนี้สมาชิกก็แสดงความประสงค์ในสภานี้ว่า ให้รัฐมนตรีนี้ ที่พูดไปว่าสมาชิกไม่มีสิทธิที่จะตั้งกระทู้ถาม อันนั้นนั้นเป็นการไม่ชอบ ก็ขอให้ท่านถอนเสีย ท่านนั่นเองเรื่องจะได้ดำเนินการไป

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ข้าพเจ้าได้พยายามชี้แจงว่าการที่ข้าพเจ้าได้ตั้งข้อสงสัยนั้นหมายถึงเรื่องอะไร แต่เมื่อท่านประธานต้องการที่จะให้ยอมรับว่าการบรรจุนี้เป็นไปตามข้อ ๕๐ (๗) ข้าพเจ้าก็ยอมรับ ก็เป็นอันว่าที่กล่าวไว้เกี่ยวกับข้อ ๕๐ (๑) นั้นก็เป็นอันพับไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ยอมรับแล้วก็

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูกेत) : ประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกับท่านผู้เป็นประธานโต้เถียงกันนั้น ตามที่ท่านผู้เป็นประธานได้ชี้แจงกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่ากระทู้ของเพื่อนสมาชิกที่ได้นำเข้ามาถามในวันนี้ทางท่านประธานสภาผู้แทนได้วินิจฉัยกระทู้นี้โดยอาศัยข้อบังคับข้อ ๕๐ (๗) แต่ทางท่านรัฐมนตรีท่านเถียงว่าการที่ท่านกล่าวในที่ประชุมนี้ท่านไม่ได้กล่าวถึงข้อบังคับข้อ ๕๐ (๗) แต่ท่านบอกว่าท่านตั้งข้อสังเกตตามข้อบังคับข้อ ๕๐ (๑) ว่ากระทู้ของคุณประสงค์นั้นน่าจะสงสัยว่าจะเป็นกรณีเสียสิทธิในท่านเองนี้ ขอประทานโทษ ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าอาจจะไม่แน่ชัดนัก เมื่อเกิดการโต้เถียงกันขึ้นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอ้างข้อ ๕๐ (๑) แล้วก็ทางท่านสมาชิกผู้ประท้วงบอกว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศทำผิดข้อบังคับทางที่ท่านประธานสภาจะวินิจฉัยได้โดยอำนาจของท่าน อาศัยข้อ ๕๒ และข้อ ๕๓ เพื่อความถูกต้องและแน่นอน ข้าพเจ้าขอให้ท่านประธานนี้ได้เปิดเทปฟังว่าข้อเท็จจริงเดี๋ยวนั้นมันปรากฏเฉพาะหน้าเราที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นคนพูดผิดหรือว่าใครเป็นคนพูดผิดกันแน่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏชัดอย่างนั้นแล้วเป็นปัญหาต่อมาว่า ถ้าหากว่าท่านพูดผิดแต่ที่ท่านไม่ยอมถอน อำนาจอันนี้เป็นอำนาจของท่านประธานโดยเด็ดขาดที่จะชี้ลงไปว่าต้องถอน

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุตรธานี) เป็นที่เห็นโดยแน่ชัดแล้วว่า ที่ท่านรัฐมนตรีขึ้นมากล่าวว่าประธานสภากระทำผิดข้อบังคับที่ได้บรรจุระเบียบวาระเกี่ยวกับกระทู้ถามเรื่องนี้ เป็นที่เห็นโดยแจ้งชัดในสภานี้แล้ว รัฐบาลไม่มีหน้าที่ที่จะมาตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติของสภานี้ เมื่อสภานี้รับบรรจุระเบียบวาระเข้ามาแล้ว หน้าที่ของรัฐบาลไม่ว่าบุคคลใด ๆ ทั้งนั้น มีหน้าที่ตอบอย่างเดียว ไม่มีหน้าที่ที่จะมาตั้งข้อสังเกตว่าประธานสภาหรือสภานี้ทำผิดข้อบังคับ ถ้าหากว่ารัฐมนตรีท่านใดมากล่าวเช่นนั้น ถ้าประธานเห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบแล้ว เป็นการผิดข้อบังคับแล้ว ประธานมีหน้าที่ที่จะสั่งให้ถอน เพราะว่ามันเป็นข้อบังคับของสภานี้แล้ว ก็การถอนจะถอนโดยมีเงื่อนไขนั้นนะ มันไม่ถูกต้อง ท่านรัฐมนตรีท่านบอกว่า ข้าพเจ้าขอถอนในสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวหา ในสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าว การพูดเช่นนั้นมันเป็นการพูดที่ไม่ถูกต้อง คนที่เป็นบุคคลที่รับผิดชอบในระดับรัฐบาล ควรที่จะรับผิดชอบถ้าหากว่าผิด การที่บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในระดับรัฐบาลอย่างนี้แล้ว เมื่อกระทำผิดไม่ยอมรับผิดชอบในสภานี้ ถ้าหากว่าท่านไปปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวกับความเป็นความตายของชาติบ้านเมืองแล้ว ท่านทำผิด ท่านไม่ยอมรับผิดชอบแล้ว บ้านเมืองของเราจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าขอมอบเรื่องนี้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของท่านประธาน ที่จะดำเนินการต่อไป ขอขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในการประชุมนี้ ผมขอสั่งให้เจ้าหน้าที่เอาเทปมาเปิดให้ที่ประชุมได้รับฟัง

(เจ้าหน้าที่ได้นำเทปมาเปิดให้สมาชิกในที่ประชุมได้ฟัง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พอแล้วครับ เจ้าหน้าที่หยุดได้แล้วครับ

นายล้วน เวกชาลีگانน (นครปฐม) : บัดนี้ก็ได้ปรากฏชัดเจนแล้วว่า ท่านได้กล่าวถ้อยคำอย่างใด ๆ ไปนั้น และขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ถ้อยคำที่รัฐมนตรีจะมาพูดเป็นการพูดสั่งสอนประธานนั้นหาได้ไม่ ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในสภานิติบัญญัติในกรณีเช่นนี้ ประธานสภาบรรจุระเบียบวาระเข้าไปแล้ว ท่านมีหน้าที่จะตอบหรือไม่ตอบเท่านั้น แต่ท่านกลับมาตำหนิติเตียนประธานสภาที่ดี สมาชิกที่ดี ว่าผิดข้อบังคับนั้นหาได้ไม่ เพราะ

ฉะนั้นเพื่อความสงบเรียบร้อย เมื่อได้เปิดเทปและได้ฟังแล้วก็ใครที่จะขอความร่วมมือด้วยดีกันทั้งสองฝ่าย ก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าเมื่อพูดไปเช่นนี้ก็ขอถอน มันก็หมดเรื่องเกม (game) กันเท่านั้นเอง กระผมก็เห็นว่าท่านรัฐมนตรีก็อยู่หลายท่านด้วยกัน ท่านมีอะไรผิดพลาดมาท่านก็ถอน แต่อย่างนี้ท่านจะถือผิดหรือไม่ผิด แต่ว่าเขาวินิจฉัยว่าควรจะถอน ก็ขอให้ท่านถอนเสียก็แล้วกัน เพื่อความสงบเรียบร้อยครับ เพราะเราอยู่ร่วมกัน

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : เมื่อตะกี้นี้ท่านประธานสภาก็ได้กรุณาเปิดเทปแล้ว และก็ได้ฟังโดยแจ่มชัดแล้วว่า ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปนั้นเป็นการตั้งข้อสังเกต และอีกประการหนึ่ง สภานี้ก็เป็นสภาแห่งเสรีชน ซึ่งแม้แต่ทางรัฐบาลก็มีสิทธิและเสรีภาพที่จะแสดงข้อคิดเห็นหรือข้อสังเกตได้ มีบางท่านอ้างว่าข้อบังคับนี้ใช้ได้แต่เฉพาะสมาชิกสภา รัฐบาลมีหน้าที่แต่เพียงว่าจะตอบหรือไม่ตอบเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นกฎข้อบังคับใดในข้อบังคับที่ได้กล่าวไว้เช่นนั้น การกระทำเช่นนี้ก็หมายความว่าทางรัฐบาลนั้นไม่มีทางแสดงข้อคิดเห็นแต่อย่างใดได้ แต่รัฐบาลก็ได้มาเสนอคำชี้แจงด้วยความคารวะต่อสภานี้ และก็เป็นที่ปรากฏชัดว่าไม่ได้มีการกล่าวหาทั้งท่านประธานสภาหรือสภา แต่เป็นข้อสังเกต แต่ถ้าหากว่าท่านทั้งหลายเห็นว่าการที่ตั้งข้อสังเกตนี้ การที่ใช้สิทธิและเสรีภาพของเสรีชนที่จะแสดงความคิดเห็นแสดงข้อสังเกตนี้ เป็นการขัดต่อข้อบังคับของสภา ก็ขอให้บันทึกไว้ให้แจ่มชัดว่า ต่อจากนี้ไปรัฐบาลไม่มีหน้าที่ที่จะแสดงข้อคิดเห็นแต่อย่างใด มีหน้าที่แต่จะมาถึงก็มาตอบกระทู้ ตอบหรือไม่ตอบ ซึ่งข้าพเจ้านึกว่าการกระทำเช่นนี้ไม่เป็นการร่วมมืออย่างเหมาะสมกับสภาอันมีศักดิ์ศรีนี้ เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานให้ข้อกำหนดไปว่าให้ถอน ท่านประธานก็อาจจะกระทำได้ ก็ต้องถอน เพราะว่าเราอยู่ในที่นี้เราเคารพต่ออำนาจหน้าที่ของท่านประธานสภา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณมากครับ เป็นอันว่ารัฐมนตรีถอนต่อไปคุณประสงค์

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : รัฐมนตรีต่างประเทศยังไม่ได้ถอน แสดงว่า

ท่านเป็นผู้มีมานะหิฐุ์ดีตั้งเป็นอันมาก ทำไมคะการขอถอนในสิ่งที่ผิดพลาดแค่นี้เราก็คเคยถอนกันบ่อย ทำไมท่านจึงไม่ปฏิบัติตามระเบียบการของสภานี้ การบรรจฺระเบียบวาระใด ๆ ก็ดียอมเป็นหน้าที่ของประธานสภา ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นชอบแล้ว ท่านก็ควรจะคิดว่าเป็นการถูกต้อง ประธานสภานั้นไม่โง่แน่ เราทั้งสภาเลือกประธานขึ้นมาด้วยความเคารพยิ่ง เราย่อมเคารพประธานคำที่ท่านกล่าวนั้นเป็นคำดูหมิ่นท่านประธานอย่างโจ่งแจ้ง การเปิดเทปฟังเห็นชัดแล้วว่าท่านได้กล่าวคำว่าเป็นการละเมิดข้อบังคับข้อที่ ๔๐ เป็นการโจ่งแจ้ง ท่านยังบอกว่าไม่ได้ละเมิด ไม่ได้กล่าว และท่านกล่าวว่าท่านยินดีจะถอนเมื่อประธานสภาขอร้อง ถอนในคำที่ไม่ได้กล่าวหา แสดงว่าท่านไม่ใช่สุภาพบุรุษ ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ แต่ท่านไม่กล้ารับผิดชอบในสิ่งเล็กน้อย ๆ และท่านจะรับผิดชอบต่อประเทศชาติได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันแปลกใจหรือสงสัยว่าในขณะที่ต่อหน้าเราทั้งประเทศนี้ผู้แทนปวงชนทั้งประเทศ ท่านยังกล้าหลีกเลียงความจริง ซึ่งเปิดเทปฟังเป็นสักขีพยานแล้ว ปล่อยให้ท่านไปทำงานนอกประเทศ ท่านมีพาประเทศล่มจมเสียหรือคะ ท่านรับทำอะไรท่านไม่รับผิดชอบ ต่อหน้าท่านยังกล้าปฏิเสธ และลับหลังแล้วท่านจะปฏิบัติกรอย่างไรบ้าง ดิฉันขอให้ท่านพิจารณาตัวเองคะ

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้คงจะได้ฟังข้อกำหนดของท่านประธานสภาไปแล้ว แต่ท่านก็ยังไม่รับข้อกำหนดของท่านประธานสภา กลับจะมาหาว่าผู้นั้นผู้นี้ไม่ปฏิบัติตามความรับผิดชอบ กลับจะมากล่าวหาปรักปรำว่าผู้นั้นผู้นี้ไม่เป็นสุภาพบุรุษ ข้าพเจ้าเป็นสุภาพบุรุษพอที่จะไม่ตอบว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ไม่ใช่สุภาพบุรุษ ตรงกันข้ามข้าพเจ้ายังเรียกท่านว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ และสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพก็ยิ่ง เราอยู่ภายใต้สภานี้ร่วมกันเพื่อประเทศชาติอันเป็นส่วนรวม เมื่อมีข้อพิพาทกันในเรื่องถ้อยคำและบทความที่เป็นการตอบกระทู้เช่นนี้ รัฐบาลมีความเสียใจเป็นอย่างมาก และการโต้ตอบกันเต็มสภาเช่นนี้ผมรู้สึกว่าย่างไม่มีประเด็นที่แน่นอน รัฐบาลเอง

ก็ยังพิจารณาตัวไม่ได้ชัดว่ามีข้อผิดพลาดตอนใดข้อใด เป็นการกล่าวแต่ว่าละเมียดบ้าง ผิดระเบียบบ้าง ก็ไม่รู้ว่าตรงไหนเช่นนั้นเป็นเรื่องที่ทำให้ทางฝ่ายรัฐบาลนี้พิจารณาได้ยากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นจากที่ท่านประธานสภาได้เอาเทปมาเปิดให้ฟังแล้วนั้น ข้อความตอนใดที่จะต้องการให้ท่านชอถอน ท่านจะได้พิจารณาได้ แต่บัดนี้ก็เปิดออกไปแล้วก็ไม่รู้ว่าตรงไหนที่ว่ามันผิดก็เลยถอนไม่ออก เพราะไม่รู้จะถอนตรงไหน เพราะฉะนั้นถ้าชี้ว่าตรงไหนที่มันงอกขึ้นมาผิดที่แล้วบอกให้ถอนมันจะได้ถอนได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมขอความกรุณาพวกเราร่วมกันด้วยความใจเย็น ๆ และทางนี้ก็ได้ว่าจะต้องดึงเอาชนะคะคานอะไร เป็นการตอบกระทุ้งเท่านั้น เป็นเรื่องข้อเท็จจริงที่เราจะได้นำไปควบคุมการปฏิบัติราชการของแผ่นดินมากกว่า เพราะฉะนั้นผมขอให้มาชี้ว่าจะให้ถอนตรงไหนอ้ายที่มันผิดนะ มันจะได้เข้าใจกันได้ง่าย ๆ

นายสมบุญ ศิริธร (พระนคร) : ท่านรองนายกรัฐมนตรีพูดขอให้จำกัดข้อความ ที่อยากจะให้ชอถอนนั้น จากเทปที่ปรากฏอยู่ก็มีตอนหนึ่งที่ว่า ๑. เป็นการละเมียดข้อบังคับ ๒. ผิดข้อบังคับ ๓. ไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ มีข้อความอยู่เพียง ๓ อย่างเท่านั้น และเมื่อเปิดเทปเสร็จแล้ว ตอนแรกท่านก็บอกว่าท่านจะถอนข้อความที่ท่านไม่ได้พูด ก็บัดนี้เทปมันก็ปรากฏขึ้นมา ท่านพูด ก็ทำไมไม่ถอนเสียเพื่อความเรียบร้อย ความจริงผมไม่อยากจะพูดเพื่อเป็นการกระทบกระเทือน เพราะว่ามันจับเห็นว่าพูดอย่างหนึ่งและก็ปฏิเสธอีกอย่างหนึ่ง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ ในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและคุมการทูต อัยการทูตนะเราก็รู้กันว่ามันจะต้องโกหกกันเพื่อบ้านเพื่อเมืองเพื่อประเทศชาติ แต่ไม่ใช่โกหกต่อประชาชนในชาติ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นคำพูดในสภานี้บิดเบือน ถ้าไม่มีเทปก็บอกว่าเอ๊ะหูลือพวกล้อมันไม่ตีนี้ อ้ายคำว่าเกียรติมันมันไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่ง ผมถืออยู่เสมอว่าเกียรติมันอยู่ที่การกระทำ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นมันเสียศักดิ์ศรีตอนไหน ในเมื่อข้อความอันใดที่นำไปสู่ความพิพาท อาจจะเป็นแม้ว่าจะไม่ได้พูดชัด แต่เป็นการเข้าใจผิด ก็ทำความเข้าใจกันเสีย เรื่องมันก็จะได้เรียบร้อย ทีนี้เมื่อท่านรองนายกรัฐมนตรีมาขอขมวดประเด็น ผมก็ขมวดแล้ว แต่ท่านจะอ้างว่าท่านประธานจะบอกว่าถอนแล้วนี้ ท่านยังไม่มีการถอน เป็นแต่เพียงบอก ข้าพเจ้าชอถอนในสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้พูด แต่เมื่อ

เทพปรากฏว่าพูด ผมก็ยังไม่เห็นว่าเสียหายอะไรในการที่จะถอน และก็เป็นที่อำนาจของประธาน ผมเสนอเพื่อรักษาเวลา สั่งให้ถอน และท่านประธานก็นิ่งฟังอยู่ ทีนี้ถ้าเมื่อท่านประธานไม่สั่งสั่งแล้วไม่ปฏิบัติ นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่นั่นมันเรื่องของข้อบังคับซึ่งควรจะต้องรักษาไว้

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : ไม่เป็นการบอ่ยหรือว่าตามแบบฉบับแล้ว แพบเรียกว่าสภาเราไม่ได้เคยให้ท่านรัฐมนตรีถอนคำพูด แต่ทางรัฐบาลนะเคยให้สมาชิกสภาผู้แทนที่ถอนคำพูดบ่อยๆ และเราก็ไม่เคยดื้อดั่ง ทีนี้ถ้าเราพลาดเราถอน อันนั้นมีบ่อยๆ ท่านรัฐมนตรีจำได้ คราวนี้เป็นคราวแรกที่สมาชิกแห่งสภานี้มีความเห็นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนี้ใช้ถ้อยคำในลักษณะที่เป็นการลบหลู่ประธานสภา ประเด็นก็อย่างที่เพื่อนสมาชิกที่พูดลงไปนะผมเห็นด้วย เพราะเทพก็ปรากฏอยู่แล้ว ทีนี้ท่านก็บอกว่าท่านไม่มีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็นอะไร มันไม่ถูก ในการอภิปรายกฎหมายนี้ ท่านก็มีเสรีภาพทุกอย่าง เพียงแต่ไม่มีสิทธิจะโหวตเท่านั้น แต่ในการตอบกระทู้ตามนะ ถ้าท่านตอบกระทู้มันก็ไม่เป็นไร แต่ท่านมาบอกว่ากระทู้ไม่ถูก ไม่ว่าจะเป็นการตั้งข้อสังเกตหรืออะไรมันก็เหมือนกัน คือว่ามันไม่ถูก และท่านก็อ้างข้อกฎหมาย ความจริงที่ท่านอ้างนะมันเป็นข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาข้อ ๘๘ ในข้อบังคับของสภาผู้แทนนี้เป็นข้อ ๕๐ คือมันผิดทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ท่านก็อ้างมา ทีนี้เรื่องเล็กน้อยเดี๋ยวท่านก็มาบ่น ทีนี้ท่านบอกว่าท่านถอนแล้ว ผมฟังดู ๓ ครั้ง ๓ หน ครั้งแรกท่านบอกว่าท่านขอถอนในสิ่งที่ท่านไม่ได้พูด เราไม่ได้ให้ท่านถอนในสิ่งที่ท่านไม่ได้พูด เราให้ท่านถอนในสิ่งที่ท่านพูด นี่ประการหนึ่ง สิ่งที่ท่านไม่ได้พูดท่านจะไปถอนที่ไหนก็ตามอัธยาศัยของท่าน ประการที่ ๒ ท่านบอกว่าประธานสภาว่ามาแล้ว ผมก็ไม่ได้ต่อล้อต่อเถียง การไม่ต่อล้อต่อเถียงคือไม่เถียงต่อไป แต่การถอนคือถอนสิ่งที่พูดแล้วนี่ ที่มันเห็นว่าผิดออก มันคนละเรื่อง ประการที่ ๓ ท่านก็พูดครั้งสุดท้ายว่าเมื่อประธานสภาเห็นว่าถอนก็ต้องถอน ก็ต้องถอนแต่ท่านยังไม่ได้ถอน เพราะฉะนั้นเราก็ฟังว่าท่านยังไม่ได้ถอนและก็ประเด็นก็มีอยู่อย่างนั้น ผมจึงขอกราบเรียนว่าเป็นครั้งแรกที่เราสมาชิกสภาให้ท่านรัฐมนตรีถอนคำพูดในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ขอขอบคุณ

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธาน

ได้มีรูลิ่ง (ruling) ไปแล้ว ได้กำหนดไปแล้ว ว่าต้องการจะให้ถอนโดยอาศัยข้อ ๔๐ (๗) ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้กล่าวแล้ว ข้าพเจ้ายอมรับรูลิ่ง (ruling) ของท่าน ภาษาไทย การยอมรับก็คือการปฏิบัติตามคำสั่งของท่านประธาน ก็ไม่เห็นจะมีเรื่องอะไร การที่จะได้โต้เถียงกันต่อไปนั้นเท่ากับการละเมิดข้อกำหนดของท่านประธาน ข้าพเจ้านั้นในฐานะพูดในนามของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้ายอมรับข้อกำหนดหรือการวินิจฉัยของท่านประธานแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณนิสิต

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : เดียวครับ ผมในฐานะที่เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : กระทบก็อยากจะแสดงความรู้สึกของกระทบบ้างสักเล็กน้อย กระทบรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่ง แล้วก็รู้สึกผิดหวังที่กระทบตั้งกระทู้ถามนี้ถามไปยังสำนักนายกรัฐมนตรีผู้หน่อมานวลของกระทบเคยตอบในสภานี้ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีผู้หน่อมานวลก็ไม่ได้มาตอบ แล้วก็อย่างน้อยที่สุดก็ควรจะให้ท่านรัฐมนตรีแสงที่อยู่สำนักนายกรัฐมนตรีตอบแทนก็ได้ กระทบก็อยากจะพูดความจริงความรู้สึกผู้หน่อมานวลและก็สุภาพเท่านั้น กระทบไม่เข้าใจเลยว่าการกล่าวหาที่ว่ากระทบตั้งกระทู้ถามนี้ด้วยความเสียดสีประชดประชันอะไรนี้ กระทบอยู่สภาผู้แทนราษฎรมา ๓ ปีนี้ กระทบไม่เคยกระทำอย่างนั้นเลย ความรู้สึกที่แท้จริงในการตั้งกระทู้ถามนี้ กระทบก็เห็นว่าขณะนี้ข้อครหาในหน้าที่รัฐบาลกำลังได้รับในเรื่องนี้นั้นนะ ควรจะได้ให้รัฐบาลได้มีโอกาสแถลงและชี้แจง นี่คือเจตนาดีของกระทบ แต่ว่ากระทบกลับได้รับการกระทำและคำตอบที่ว่าเป็นการเสียดสีใส่ร้าย กระทบอยากจะเรียนถามท่านประธานว่า การที่รัฐมนตรีคนหนึ่งของประเทศไทยออกโทรทัศน์ไปกลางเมืองนี้ นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ ใส่ร้ายรัฐมนตรีเช่นนั้นหรือ นี่ประเด็นแรก ข้อที่ ๒ บอกว่านายประสงค์ เนื่องจำนงค์ นี้ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ไม่ใช่ข้าราชการ ไม่ใช่ผู้พิพากษา ถูกต้องครับ แต่กระทบเป็นสมาชิกของสถาบันนิติบัญญัติซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการบริหารรัฐบาลโดยตรง และโดยเฉพาะรัฐมนตรี

บางคนซึ่งปฏิบัติตัวนอกกลุ่มนอกรทาง นี่คือหน้าที่โดยตรงของกระผม กระผมจึงจำเป็นต้องต้องซักถาม แต่ว่าที่นี้การซักถามที่จะตั้งถามไปสำนักนายกรัฐมนตรี กระผมก็เสียใจแล้วว่า ท่านนายกรัฐมนตรีคงจะมาตอบด้วยตนเอง กระผมให้ท่านนายกรัฐมนตรีมีเกียรติ อยากจะถามว่ารัฐบาลมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร หรือจะปฏิบัติอย่างไร กระผมไม่เชื่อและก็ไม่แน่ใจว่ารัฐมนตรีคนไหนจะมาบอกว่า กระผมนี้ทำไม่ผิด นักโทษในคุกนับล้านคนครับ ซึ่งแม้กระทั่งถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดนี้ ยังไม่ยอมรับเลย สามีห่าอะไรกับคนชนาตรีรัฐมนตรีของประเทศไทยครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะให้เพื่อนสมาชิก คือกระผมไม่ได้ยินครับ ให้ท่านรัฐมนตรีพูดคำว่าขอถอน ขอสัักคำ กระผมไม่เห็นว่าเป็นเรื่องเสียหายเสียเกียรติอย่างไหน กระผมนายประสงค์สมาชิกสภานี้ พูดคำว่าขอถอนในสภานี้นับพันครั้ง แต่ว่าท่านรัฐมนตรีนี้พูดคำว่าขอถอนนี้ กระผมไม่เห็นว่าจะเป็นเรื่องเสียหายอะไรนี้ เราอาจจะพูดกัน กระผมนี้มีเจตนาเพื่อว่าเมื่อซักถามรัฐมนตรี รัฐมนตรีจะได้มีโอกาสแถลง หนังสือพิมพ์ก็จะได้ไปลงข่าวแก้อ้อต่าง ๆ ที่เคยเข้าใจกันผิด ~ การออกโทรทัศน์ไปกลางเมืองนี้ กระผมขอยืนยันว่า กระผมไม่ใช่ใส่ร้ายรัฐบาลนี้แน่ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือเรื่องนี้นะครับ เดี่ยวครับคุณประสงค์ทางสภาก็หน้าเทปมาเปิดแล้ว และก็ท่านรัฐมนตรีก็ยอมรับแล้ว ว่าท่านยอมรับรู้อิ่ง (ruling) ของสภานี้ เราก็พอจะอ่านออกแล้วกระมัง

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : คืออย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : นิดหน่อย ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณไชแสง

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : นิดหน่อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้คนอื่นเขาพูดบ้าง

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : นิดหน่อยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวคุณไชแสง

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ผมเห็นท่านรองนายกรัฐมนตรีขึ้นมาพูดเมื่อกี้ ผมชอบใจอย่างหนึ่งว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีถูกสมาชิกว่าอย่างไรต่ออย่างไรหลายครั้ง หนักกว่าท่านรัฐมนตรีนัดอีกหลายเท่า ท่านก็ยังไม่ขอลง และท่านพยายามมาทำความเข้าใจ จนเป็นอันดีแล้ว และท่านรัฐมนตรีนัดเข้ามาคราวนี้ก็เป็นที่ แน่ชัดแล้วว่า ท่านจะเป็นบุคคลล้นหลายแจก ล้นหลายแจก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวนะ คุณไชแสง มากเกินไปแล้ว

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : มาก ๆ ล้นหลายแจกแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คำว่าล้นหลายแจกนะมันมากเกินไป มันไม่ใช่ เป็นบุคคลอย่างเรา ๆ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : จะให้ถอนไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันเป็นสัต์ว์เดรัจฉาน คำว่าล้นหลายแจกนะ คุณอย่ามาพูดในสภานี้ ผมขอร้องทีนะ

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : ท่านจะให้ถอนไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ขอลถอน

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เอ้า ถอน ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนขอถอนอย่าง นักกีฬา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณมาก

(นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) ได้ยกมือขึ้นจะขออภิปราย)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวเอาสัก ๒-๓ นาที ผมเห็นจะยุติได้
ดีไหมครับ รู้กันอยู่แล้ว

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : ครับผม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณพิชัย

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : กระทบขอทราบเรียนประธานว่าอย่างนั้นนะครับ
กระทบผมไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอะไรทั้งสิ้น แต่ว่าทำให้กระทบสงสัยอย่างหนึ่งนะครับว่า เวลาสมาชิก
พูดกับท่านประธาน ท้วงติงท่านประธาน ก็ได้ท้วงติงว่า ท่านประธานครับ ท่านประธานผิด
ข้อบังคับเสียแล้ว ท่านประธานครับ ท่านประธานทำไม่ถูก แต่ในที่ประชุมนี้มีคณะรัฐบาล
ประชุมอยู่ด้วย ก็เป็นหน่วยหนึ่งที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระทบ
ขอทราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลสงสัยเป็นเชิงท้วงติงให้ข้อสังเกตกับท่านประธานว่า
ท่านประธานครับ เอ๊ะ มันจะผิดข้อบังคับ ข้อ ๕๐ (๑) (๒) (๓) อย่างนี้ รัฐบาลทำไม่ได้หรือ
ครับ รัฐบาลไม่มีอำนาจเลยแม้แต่นิดเดียวที่จะแตะต้องกับข้อบังคับและปรึกษากับท่านประธาน
ก็ไม่ได้ อย่างนั้นหรือครับ กระทบฟังดูแล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ตามเปิด
เทปนั้นมันเป็นเชิงปรึกษาเป็นเชิงหารือกับท่านประธาน ให้ข้อสังเกตว่ามันผิดหรือถูก หน่วยหนึ่ง
ของสภานี้ค้านได้ว่าประธานผิด ในฐานะสมาชิก แต่รัฐบาลมาประชุมร่วมกันกับสมาชิก ไม่มี
โอกาสเลยที่จะปรึกษากับท่านหรือว่าท้วงติงท่าน กระทบเห็นว่าไม่เป็นธรรมดาครับ ถ้าอย่างไร
ขอท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยคำปรึกษาที่กระทบกราบเรียนนี้ด้วย เพื่อจะได้เป็นข้อชี้ชัด
ต่อไปว่า รัฐบาลนี้หมดโอกาสที่จะมาพูดถึงเรื่องข้อบังคับนี้ต่อไป มีแต่เฉพาะสมาชิกเท่านั้น
กระทบนี้ไม่ได้พูดเพื่อตัวเอง แต่ว่ากระทบพูดเพื่อศักดิ์ศรีของสภานิติบัญญัตินี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอบขอบคุณครับ คือสมาชิกเป็นผู้มีสิทธิร่วมเท่ากันในสภา
นี้ครับ เพราะฉะนั้นเขาจะพูดอะไรกัน ผมก็ต้องขอฟังเขาก่อนครับ จะไปปิดปากเขาอย่างไรครับ
ท่านมหาเกษม

นายเกษม บุญศรี (พระนคร) ที่จริงเรื่องมันไม่น่าจะไปกันใหญ่ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่า รัฐมนตรีจะไม่มีสิทธิอะไรเสียเลยในที่นี้นั้น ผมก็เห็นว่าข้อนี้ก็คิดมากไป ที่จริงเรื่องนี้มันเกิดขึ้นด้วยเรื่องที่มีนพลาดเวลานิดเดียวเท่านั้นเอง ขอประทานโทษ ท่านประธาน และผมก็เห็นใจท่านประธานที่ขึ้นมา นั่งแทน ไม่ได้รู้เรื่อง อาจจะได้ทราบเรื่องมาตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้นการวินิจฉัยปัญหาเฉพาะหน้าจึงทำให้ล่วงเลยไป ในเรื่องนี้ในวิधिปฏิบัติของกระทรวงที่เคยปฏิบัติกันอยู่ ก็ต้องส่งไปให้รัฐบาลก่อน เมื่อรัฐบาลบอกว่าพร้อมที่จะตอบทางประธานสภา ก็บรรจุเข้าระเบียบวาระ เมื่อถึงวิधिปฏิบัติอย่างนี้ การที่จะมาทักท้วงกันในตอนนั้น ผมก็เห็นว่ามันหมดประเด็นแล้ว ถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมีข้อจะทักท้วง ก็น่าจะทักท้วงเสียก่อนที่กระทรวงจะเข้าระเบียบวาระ หรือไม่ก็ควรจะบอกมาว่าพร้อมตอบ ก็บอกมาเสียเลยว่า กระทรวงนี้อาจจะผิดอย่างนั้นอาจจะผิดอย่างนี้ หรือตั้งข้อสังเกตมาเสียในตอนนั้น เราจะได้พูดกันให้เสร็จสิ้นไป ที่นี้ก็เมื่อบอกพร้อมตอบมาแล้วและบรรจุเข้าระเบียบวาระแล้ว แล้วก็มาทักท้วงในที่นี้ ตามปกติก็ต้องถือว่านอกประเด็น แต่ที่ท่านประธานปล่อยให้พูดไปจนจบประเด็น จนกระทั่งมีสมาชิกทักท้วงขึ้น ในตอนนั้นถ้าท่านประธานจะตัดปัญหาเสียว่าการทักท้วงว่าผิดระเบียบหรือมีข้อสังเกตว่าผิดระเบียบก็ควรจะยกเสียในตอนนั้น และท่านประธานก็สั่งยกไปเสีย เพราะอะไร เพราะเหตุว่ามันเข้ามาถึงสภาแล้ว กิจเบื้องต้นที่จะฟังท่านนั้นมันก็ควรจะเสร็จแล้วไปแล้ว สำหรับประเด็นนี้รัฐบาลก็มีเพียงว่า ตอบหรือไม่ตอบเท่านั้น ถ้าไม่ตอบ ก็อ้างเหตุผล เพราะอะไรจึงไม่ตอบ แต่ถ้าจะตอบก็ตอบเลย ไม่ต้องมาตั้งข้อสังเกตอะไรอีก เพราะมันเป็นส่วนที่ควรจะได้ทำเสร็จมาในเบื้องต้นอย่างที่ผมได้มาแล้ว และก็เมื่อมันพลาดพลั้งมาเช่นนี้แล้ว ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็บอกว่า ทางพวกสมาชิกไม่ได้ชี้ประเด็นว่าอันไหนมันควรจะให้ออน อันนี้ผมคิดว่า ประเด็นที่จะให้ออนนั้น ก็คือข้อสังเกตทั้งหมดที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ตั้งข้อสังเกตนั้น เป็นข้อที่ควรจะถอนเสียทั้งหมด เมื่อได้ถอนเสียทั้งหมดได้เช่นนี้แล้ว ประเด็นมันก็มีอยู่ว่า ตอบอย่างไรก็ว่ากันอีกตอนหนึ่งต่างหากเท่านั้นเอง ท่านประธาน ถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศพร้อมที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของท่านประธานได้แล้ว ผมก็อยากจะขอร้องให้ท่านประธานว่าขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ถอนข้อสังเกตเสียให้หมดนั่นแหละ ก็เป็น

อันหมดเรื่องไปในเรื่องนั้น ผมเห็นอย่างนี้ครับ ท่านประธาน แต่ทั้งนี้ไม่ได้เป็นการตัดเสรีภาพ
 อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่า เพราะอะไร เพราะว่าเรามาด้วยกัน
 ทำงานเพื่อผลประโยชน์ของบ้านเมือง ไม่ใช่เพื่อผลของคนใดคนหนึ่ง ก็ถ้าหากว่าจะถ้อยอย่างนี้
 แล้ว ขอท่านประธานได้กรุณาสั่งให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศถอนข้อสังเกต
 ของท่านเสียให้หมด แล้วประเด็นมันก็จะหมดไป ผมเห็นอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านรัฐมนตรีครับ ผมเห็นด้วยตามที่ท่าน
 มหาเกษมพูด

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ตามที่
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ได้กล่าวว่า การหักท้วงนั้นจะต้องกระทำก่อนที่เรื่องจะเข้าระเบียบวาระ
 หรือเข้ามาพิจารณาในที่ประชุม ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าจะข้อบังคับนี้หรือกฎนี้อยู่ที่ไหน ไม่ปรากฏ
 เป็นการตีความเอาเอง แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าก็ได้แถลงแล้วในนามของรัฐบาลว่า เมื่อท่าน
 ประธานมีข้อวินิจฉัยให้ถอน ข้าพเจ้าก็ต้องถอน เพราะข้าพเจ้าเคารพท่านประธานสภา เรื่อง
 ก็หมดด้วยแค่นั้น แต่อย่างยิ่งมีท่านสมาชิกบางท่านที่ต้องการจะให้เรื่องยืดเยื้อต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านยอมรับรูลิ่ง (ruling) ของสภาแล้ว ว่าจะให้
 ถอนก็ต้องถอน

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ใช้คำว่าต้องถอนๆ หมายความว่ารัฐมนตรี
 ต้องอยู่ภายใต้อำนาจ ไม่ใช่ ไม่เกี่ยวท่านประธาน คือนี่เป็นกฎระเบียบหรือเป็นมารยาทของ
 ที่ประชุมเสมือนกับที่เราวางกับระเบิดนี้ ใครเหยียบจะต้องระเบิด ท่านรัฐมนตรีผู้นี้เหยียบ
 แล้วไม่ระเบิดอย่างนั้นะมันมีอำนาจพิเศษอะไรครับ ผมอยากจะทราบเท่านั้น นี่คำว่าขอถอน
 ก็ต้องถอน นี่ง่าย ข้าพเจ้าขอถอน ก็เกม (game) แล้วก็จะได้ชักกันต่อไป ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรี
 ไม่ยอมใช้คำว่า ขอถอน ผมก็จะไม่ถาม ผมจะเดินออกครับ ผมไม่สามารถจะร่วมสังฆกรรม
 ได้ครับ พูดกันตรงๆ ครับ

นางพูนศรี สุตบรรทัด (สระบุรี) : ดิฉันนั่งฟังอยู่แล้วด้วยความอึดอัดใจ ในการที่ท่านประธานได้ปฏิบัติมา แต่ว่าอันนี้จะโทษท่านประธานทีเดียวก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าเรื่องมันมาถึงขั้นนี้แล้วนะคะ ที่นี้ดิฉันอยากจะขอให้ท่านประธานดูข้อบังคับข้อ ๕๒ สมาชิกผู้ใดเห็นว่ามี การฝ่าฝืนข้อบังคับ อาจยื่นและยกมือพ้นตีสระเพื่อแสดงการประท้วง อันนี้คุณมีเดช ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณมีเดช นี่ได้ทำแล้ว คือยกมือขึ้นพ้นตีสระและมาแสดงความ คิดเห็นแล้ว ประธานก็ให้โอกาสผู้ นั้นชี้แจงนะคะ ที่นี้ต่อมาให้ประธานวินิจฉัยว่า ได้มีการ ฝ่าฝืนตามข้อบังคับที่ประท้วงอย่างนั้นหรือไม่คะ ท่านประธานคะ ที่นี้ก็ในนี้บอกกว่า คำ วินิจฉัยของประธานดังกล่าวให้เป็นอันเด็ดขาด ซึ่งท่านน่าจะได้วินิจฉัยแล้วในตอนนั้น ว่าผิด หรือถูก หรือจะทำอย่างไร แต่ท่านกลับไปชี้คนโน้นคนนี้ให้พูดเรื่องมันก็เลยยาวไปก้นใหญ่ จนกระทั่งมีว่าจะเป็นสุภาพบุรุษหรือสุภาพสตรีอะไรกันนั้นนะคะ แล้วที่นี้ต่อไปนะคะ ข้อ ๕๓ ผู้อภิปรายอาจถอนคำพูดของตนได้ เมื่อได้รับความยินยอมของที่ประชุม อันนี้ดิฉันเห็นว่า ท่านประธานทำถูก ที่ท่านขอมติเมื่อกี้ ท่านลืมหือยังคะ ท่านขอมติต่อที่ประชุมว่า ใคร จะให้ถอนหรือไม่ถอน แต่เมื่อท่านถามแล้วว่า มีฝ่ายที่ไม่ยอมให้ถอนแล้วทำไมท่านไม่ถามที่ ประชุมอีกด้านหนึ่งจะให้ถอนหรือไม่ ถ้าท่านรัฐมนตรีจะไปถอนเองก็ไม่ได้นะคะ แต่ในกรณีนี้ มีการประท้วงตามข้อ ๕๒ ให้ประธานวินิจฉัยเสียก่อนว่า จะได้มีการฝ่าฝืนข้อบังคับตามที่ ประท้วงนั้นหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอให้ท่านใช้อำนาจหน้าที่ของท่านเถอะ ไม่ต้อง ไปชี้ใครอีก ถ้าหากว่าไปชี้อีก เรื่องมันก็จะมากมายขึ้นไม่จบพรอกวันนี้ ดิฉันขอให้ท่านถาม มติว่าจะให้ท่านรัฐมนตรีถอนไหม ซึ่งท่านพูดหลายครั้งแล้วว่า ถอนๆ แต่ก็ยังไม่เป็นที่พอใจ ของผู้ที่ให้ถอน เพราะฉะนั้นเอามติเอาอำนาจของท่านเถิดคะ ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณ คุณพูนศรี ครับ คือว่าตามข้อบังคับ ข้อ ๕๒ นั้นก็ปรากฏชัดอยู่แล้ว เมื่อมีการประท้วง ประธานจะต้องให้โอกาสผู้ นั้นชี้แจง ผม เป็นประธาน ถือว่าสมาชิกนี้เป็นของสภานี้ทุกคน ผมจะไปปิดปากสมาชิกนั้นไม่สมควรใน ระบอบประชาธิปไตยนั้น ที่นี้จะวินิจฉัยชี้ขาด เด็ดขาดตามอำนาจของประธาน อย่างไรผมก็ จำเป็นจะต้องฟังเหตุผลของท่านก่อนนะครับ นี่จะโง่งมงายชี้ขาดไปอย่างนั้นอย่างนี้ ผมก็เป็น

ประธานไม่ได้นะครับ ขอได้โปรดเห็นใจผู้ทำหน้าที่ประธานด้วยนะครับ ที่นี้ผมขอยอมรับว่าผมได้ถามเมื่อก็นี้ ว่าท่านผู้ใดเห็นควรจะให้ถอนหรือไม่ให้ถอน ที่นี้ได้ถามไปแล้ว แล้วยังค้างอยู่โดยผมเปิดให้อภิปราย บัดนี้ผมขอใช้อำนาจตามข้อบังคับ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าท่านผู้ใดเห็นควรให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศถอนคำพูดดังกล่าวนี้เสียโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่ต้องถอน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมขอร้องสักคำหนึ่งครับ ท่านรัฐมนตรี เป็นมติของสภาแล้วครับว่า เห็นควรให้ถอน

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนี้ก็นั่งฟังมาตั้งนาน ท่านประธานว่าให้ถอน ถอนอะไรครับ ถอนข้อสังเกต หรือถอนข้อกล่าวหา หรือถอนอะไร ไม่ถามให้ชัดเจนเลยครับ ขอท่านได้ถามให้ชัดเจนว่าถอนอะไรครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : อันนี้มีมติให้ถอนแล้ว พูดสองสามคำเท่านั้นครับ ขอถอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ครับคุณ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ๗๗ จะพูดไม่ได้เดี๋ยวหรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ถ้าหากว่าไม่พูด ควรจะขับออกจากสภา

ทันทีครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ คุณสนั่น ก็ท่านรองนายกรัฐมนตรี ได้ชมวดประเด็นแล้วครับว่าให้ตามที่ท่านก็ทราบอยู่แล้วครับ ให้ถอนข้อสังเกตครับ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ผมยกมือเหนือศีรษะ แล้วยืนตั้งนานแล้วครับ ท่านประธาน ขอประทานโทษครับ ปัญหาที่ว่าท่านประธานได้ทำถูก แล้วทำความเข้าใจกับ สมาชิกในรัฐสภานี้เรียบร้อยแล้ว จนกระทั่งมาขอมติในเมื่อมติแพ้ แล้วต้องยอมให้ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศถอนนั้น ถอนอะไร ก็พูดกันอยู่แล้ว ทำไมจะต้องมา ทักท้วงว่าถอนอะไร อยู่ที่นี้ไม่ใช่ัวไม่ใช่ควายนะครับ เป็นตัวแทนของประชาชนระดับชาติ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศยังตื้อดั่งอย่างนี้แล้ว ทำให้เสถียรภาพ ของรัฐบาลนี้เสียหายยับอวยขายหน้าไปทั่วโลก ตัวแทนของประชาชนในสภานี้พร้อมที่จะ เสนอขับรัฐมนตรีออก เพื่อเสถียรภาพของรัฐบาลและเพื่อประชาชนคนไทย เพื่อประเทศ จะไม่ยับอวยขายหน้าทั่วโลกเขา ท่านประธาน โปรดใช้สิทธิอันนี้ให้เด็ดขาดด้วย เพราะท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศนี้จะใช้อิทธิทธิเหนือสภานี้ไม่ได้เด็ดขาด เสรีชน การใช้สิทธิของเสรีชนนั้นจะต้องมีขอบเขต ไม่ใช่ นายถนัด คอมันตร์ ท่านประธานที่เคารพ โปรดรับทราบด้วย

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเองก็ได้นั่งฟังข้อ

(นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) ได้ยกมือ และยืนขึ้นจะอภิปราย)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณนิสิตนั่งก่อนให้คุณญาติก่อน

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) : ขอคุณท่านประธานครับ คือ ตามที่ผมนั่งฟัง นั่งดู นั่งสังเกตมาตลอดมานี้ ก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่าท่านประธานได้สั่งให้ท่านรัฐมนตรีถอน ท่านก็ ถอนแล้ว เดียวนี้มาลงมติให้ถอน ถอนอะไรอีกล่ะ เพราะเหตุว่าตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ให้เป็น อำนาจของประธานสภาที่จะวินิจฉัยว่ากระทู้ถามใดมันผิดข้อบังคับหรือไม่ ก็ที่นี้ท่านสั่งมาแล้ว

ให้ถอน ถอนไปแล้ว แล้วมาลงมติทำไม่อีก นี่ผมอาจจะรู้น้อยไปก็ได้ แต่ที่นี้คือท่านประธาน อาจจะเข้าใจผิด ไม่ได้เปิดดูข้อบังคับ ข้อ ๙๓ ให้ชัดเจน กรณเปิดดู เรื่องมันควรจะเกม (game) กันได้แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอา คุณไพฑูรย์ คุณไพฑูรย์

(นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) ได้ยื่นขึ้นจะอภิปราย)

นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ (พัทลุง) : ผมขอประท้วง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมอนุญาตให้คุณไพฑูรย์พูดก่อนแล้วครับ เดี่ยว ๆ เดี่ยวก่อนครับ

นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ (พัทลุง) : เพียงแต่ที่ท่านประธานมีคำสั่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศถอนคำพูดเสีย ก็ผิดเดี๋ยวเท่านั้น ทำหรือไม่ทำเรื่องหนึ่ง ท่านไม่ต้องอะไรแล้ว มันเกม (game) ไปแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ใช้จบเกม (game) ไปแล้ว

นายอาทิตย์ สุภาไชยกิจ (พัทลุง) : เพราะฉะนั้นขอให้ปฏิบัติตามข้อบังคับครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เคารพก่อน คุณไพฑูรย์ว่าอย่างไรครับ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง) : ขอบพระคุณท่านประธาน อ้ายนี้ผมก็จะให้เกม (game) เหมือนกันครับ ผมขอกราบเรียนตั้งนี่นะครับ เมื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ มหาเกษม ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ประเด็นทั้งหมดนั้นถ้าหากว่าจะต้องถอน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็ขอถอนข้อสังเกตเสีย แล้วท่านประธานสภา ก็บอกว่าท่านเห็นด้วย ก็ท่านที่ขึ้นมาพูดเดี๋ยวนี้ก็ลงมติไปแล้ว ก็ถ้าท่านเห็นว่ามันไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับก็กระผมขอถอนข้อสังเกตเสียเท่านั้น ประเด็นนี้เดี๋ยว ข้อสังเกตมันก็อย่างสรุปแล้วเท่านั้นเอง ก็ขอให้ท่านจงสั่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศลุกขึ้นมาแล้วขอถอนต่อประธานสภาว่า

ข้าพเจ้าขอถอนข้อสังเกต ข้าพเจ้าที่ได้กล่าวไปแล้วในตอนต้น ก็เท่านั้นครับ ขอให้พูดให้ชัดเจนมันก็หมดเรื่องกัน ไม่ต้องมากกลับไปกลับมา อ้ายนี่ก็ยุติแล้วครับ เท่านั้นเอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอบขอบคุณไพฑูรย์

พันเอก ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว ๒ ครั้ง นี่เป็นครั้งที่ ๓ ว่าเมื่อท่านประธานได้มีคำสั่ง มีการวินิจฉัย ให้ข้าพเจ้าถอนข้อสังเกต ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตามด้วยความเคารพ นั้นแหละคือการถอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านปฏิบัติตาม ท่านยอมรับปฏิบัติตามแล้วครับ นั่นก็คือการถอน

นายล้วน เวกชาลีگانน (นครปฐม) : อยากจะขอความกรุณาท่านประธานว่า เห็นจะระงับกันได้แล้วครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ระงับแล้ว คุณล้วนก็นั่งได้แล้วครับ ขอโทษ

นายล้วน เวกชาลีگانน (นครปฐม) : มีได้ครับ จะได้ดำเนินการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับใช่ ก็คุณล้วนนั่ง ดำเนินการซักวาระที่ ๑ ต่อไปคุณประสงค์

(นายทองมาก จันทะลือ (อุบลราชธานี) ได้ยืนขึ้นจะทักท้วง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณ มันคลี่คลายไปในด้านดีแล้วครับ คุณทองมากครับ ขอความกรุณาเถอะ เอ้าคุณประสงค์ เชิญ ๆ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : คำว่า “ขอถอน” จะไม่มีในสภานี้อีกต่อไป ใช่หรือไม่ครับ คือ ขอถอนนั้นใช้สำหรับสมาชิกใช้ใหม่ แต่การยอมรับฟังมติของสภาคือคำของรัฐมนตรียุติใช้ใหม่ จะเอาอย่างไรกันแน่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ท่านยอมปฏิบัติตาม ตามที่ประธาน
ขอให้ถอน คุณประสงค์ ต่อไป

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : ต่อไปถ้าพวกผมจะถอนอะไรในคำพูดใน
สภานี้ผมก็จะบอกว่าผมปฏิบัติตามท่านประธาน ผมจะไม่ใช้คำว่า "ขอถอน" ท่านต้องจำไว้
นะครับ บันทึกเอาไว้ด้วย ผมเองรู้สึกว่ แทม ความตั้งใจที่เจตนาอยากจะทำ ความเข้าใจกับ
รัฐบาลเพื่อเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลเองนี้ มันเลยไม่อยากจะพูดเลย เพราะรู้สึกว่าเราเนี่ รัฐบาล
ก็น่าจะสังเกตเห็นอย่างหนึ่งว่า เมื่อออกเสียงนี้แม้กระทั่งเสียงสมาชิกของรัฐบาลเองก็ไม่ได้
สนับสนุนการกระทำของรัฐมนตรีผู้นี้ครับ นี่คือการที่จะต้องซักถาม มันรวมถึงการกระทำ
เหมือนกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ซักถาม

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : ผมเองทราบดีครับว่าพวกผมเนี่คนมีความรู้
น้อยกว่าผู้มีเอตทัคคะทางต่างประเทศ อ้ายพวกผมเนี่เหมือนตึกแดนขย่มช้าง ท่านประธาน
เหมือนหิ้งห้อยที่มาแข่งกับแสงเดือน แต่มันจำเป็น ราษฎรเขาเลือกเข้ามามันก็ต้องนั้น
เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการเคารพรัฐบาลนี้ทั้งหมดเว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง-
ประเทศผู้นี้ ผมจะไม่ซักถามต่อไป ขอออกจากสภานี้ครับ

(นายประสงค์ เนื่องจางค์ และสมาชิกอีกหลายคนได้เดินออกจากที่ประชุม)

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : คือผมอยากจะซักซ้อมความเข้าใจนิดหน่อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณบุญเย็น ผมยังไม่อนุญาตให้พูด
นะครับ ผู้ตั้งกระทู้ถามอันดับ ๑ ไม่ตั้งใจถาม

ต่อไปกระทู้ถามตัวนลำดับ ๒

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : สมาชิกครบองค์ใหม่ครับ เรื่องนิดเดียว

มันจะกลายเป็นเรื่องใหญ่ ซึ่งเรื่องแค่นี้เท่านั้นละครับ ครบผมจะได้ออกไปอีก-

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ยังครบองค์ประชุมครับ

ต่อไป กระทั่งถามด่วน ลำดับ ๒ ของนายคล้าย ละอองมณี เรื่องการทุจริตของเจ้าหน้าที่สนามบินตำบลคลองทอยโข่ง งามกระหวงคมนาคม

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑. ทราบว่าเจ้าหน้าที่สนามบิน ที่ตำบลคลองทอยโข่ง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้หลอกลวงเอาที่ดินของราษฎรที่อยู่อาศัยมานานปี บางรายหลอกให้เห็นชื่อเสนอขายก็มี ขอทราบทางสนามบินต้องการใช้เพื่ออะไร

๒. ถ้าจะใช้เพื่อกิจการของสนามบิน จะเอาที่ดินทางทิศเหนือหรือทิศตะวันตกของสนามบินซึ่งไม่เป็นการรบกวนราษฎรจะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

๓. ท่านทราบหรือไม่ว่า ได้มีการทุจริตในการเอาที่ดินราษฎรดังกล่าวหลายราย

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กระทรวงคมนาคมขอตอบกระทู้ถามของท่านผู้แทนสงขลา ดังต่อไปนี้

กระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการเกี่ยวกับที่ดินในเขตสนามบินหาดใหญ่นี้ ส่วนใหญ่เป็นที่ดินในความดูแลของจังหวัดสงขลา ซึ่งกรมการบินพาณิชย์ขอใช้สำหรับก่อสร้างสนามบินเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นจำนวน ๒,๓๐๐ ไร่ และได้ซื้อเพิ่มเติมจากราษฎรที่มีเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินในบริเวณนี้อีก ๓๔๒ ไร่ กรมการบินพาณิชย์ได้ดำเนินการจัดซื้อที่ดินเหล่านี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๐๙ และได้ดำเนินการเสร็จเมื่อปี ๒๕๑๓ โดยจ่ายเงินค่าที่ดินและค่าชดเชยพืชผลให้แก่ราษฎรที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นไปเรียบร้อยแล้วทุกราย เรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินบริเวณสนามบินหาดใหญ่นี้ กระทรวงคมนาคมเคยได้รับคำร้องเรียนจากราษฎรที่เคยทำมาหากินและครอบครอง

ที่ดินสงวนของจังหวัดอยู่ โดยราษฎรได้ร้องขอเงินค่าที่ดินซึ่งตนเองไม่มีเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ทางราชการจึงไม่สามารถจะจ่ายเงินค่าที่ดินให้ได้ แต่ทางการก็ได้จ่ายเงิน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เดียวนี้ปรากฏว่าไม่ครบองค์ประชุม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กำลังเช็คอยู่ คุณทองดี ผมให้เจ้าหน้าที่เช็คอยู่ตลอดเวลาครับ เห็นว่าครบองค์ จึงขอเชิญให้ท่านรัฐมนตรีตอบกระทู้ถามต่อ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอเชิญท่านประธานกรุณานับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เจ้าหน้าที่ยืนยันว่าครบครับ

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : และได้จ่ายเงินค่ารถถอนและค่าพืชผลไปแล้วโดยความเป็นธรรมทุกราย และได้ชี้แจงให้ราษฎรที่ร้องเรียนทราบแล้ว ตามกระทู้ถามซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามมานี้ กระทรวงคมนาคมเข้าใจว่าเป็นที่ดินของกองทัพอากาศ ซึ่งกำลังดำเนินการจัดซื้อและตกลงกับประชาชนอยู่ อย่างไรก็ตามท่านสมาชิกก็ได้ถามมาในเรื่องสนามบิน ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเป็นเสนาธิการทหาร ก็อยากจะขออนุญาตท่านประธานว่า จะตอบไปเสียเลยเพราะว่าเรื่องนี้ควรจะถามที่กระทรวงกลาโหม แต่ว่ามันเรื่องเกี่ยวพันกับสนามบินที่หาดใหญ่ มันเรื่องเดียวกัน ข้าพเจ้าก็ขออนุญาตต่อท่านประธานว่า ขอตอบให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ให้ทราบด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ เชิญได้ครับ

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : สำหรับเรื่องที่ดินของกองทัพอากาศที่กำลังดำเนินการอยู่นี้ มันอยู่ทางด้านทิศใต้ของสนามบิน และสนามบินที่ดำเนินการไปทางกรมการบินพาณิชย์นั้นอยู่ทางทิศเหนือ และทางกรมการบินพาณิชย์ได้ดำเนินการเพื่อจะทำสนามบินอันนี้แทนสนามบินสงขลาซึ่งคับแคบ แล้วก็จะได้ประกาศเป็นสนามบินศุลกากรในอนาคตต่อไป สำหรับเรื่องที่ว่าได้มีผู้ไปทุจริตกับราษฎรนั้น

ทางกระทรวงคมนาคมและกองทัพอากาศได้ดำเนินการอย่างเรียบร้อยที่สุดโดยตั้งคณะกรรมการทางด้านกระทรวงคมนาคมก็มีคณะกรรมการของกรมการบินพาณิชย์นี้แล้วไปร่วมกับนายอำเภอ ร่วมกับจังหวัด และร่วมกับที่ดินจังหวัด ทั้งนี้เมื่อบุคคลต่างๆ ได้เข้าไปร่วมกันหลาย ๆ ฝ่ายแล้ว ข้อเท็จจริงต่างๆ นั้นข้าพเจ้าคิดว่าไม่มี

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบมานะ คือที่ดินทางทิศใต้จะจริง ทางทิศใต้ของสนามบินจะจริง แต่ที่ดินแปลงนี้บริเวณนี้มีคนอยู่ตั้ง ๒๐๐ กว่าครอบครัว เป็นที่ดินซึ่งเขาอยู่มาตั้งหลายชั้นคนมาแล้ว แล้วที่นี้วิธีที่จะเอา มันทำด้วยวิธีไม่ชอบ ผมอยากจะเรียนให้ท่านประธานทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ของกองทัพอากาศหรือใครก็ไม่ทราบ เจ้ากรมหรือเจ้ากรมก็ไม่ทราบ ไปเที่ยวชู้ชาวบ้านบอกว่าที่นี้แกต้องเซ็นให้หะ ถ้าไม่เซ็นเอา เขาจะเอาเสียเปล่าๆ ทำให้ชาวบ้านรู้สึกว่ารัฐบาลกับประชาชนนี้มันเป็นศัตรูกัน จนชาวบ้านบางคนมาพูดกับผมบอกว่า นี่พวกผมจะไปอยู่กับพวกผู้ก่อการร้ายแล้วนะ เมื่อรัฐบาลทำอย่างนี้ผมไม่มีที่อยู่ เขาว่าอย่างนี้ แล้วตรงนั้นเป็นแดนก่อการร้ายจริงๆ แพล็บเดียวละมันชวนไปหมดไปเข้ากับพวกนั้น แล้วผมกลัวว่าเงินงบประมาณจะเพิ่มขึ้น ๔๐๐-๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งจะปราบอีกมันขึ้นเป็นโพรเกรสชัน (progression) แล้วนะเวลานี้ ผู้ก่อการร้ายนะ ที่นี้ท่านจะป้องกันได้อย่างไร อย่าให้ชาวบ้านเดือดร้อนนี้ ที่นี้ไปไล่เขา สมมติว่าท่านจะให้เงิน ท่านให้เงินเขาไปแล้วตีราคาที่ถูกแล้ว ราคาถูกเขาได้เงินไป จะไปอยู่ที่ไหนก็ยังไม่รู้ กว่าจะได้ที่ใหม่เงินก็หมดพวกนี้กลายเป็นคนสิ้นเนื้อประดาตัว แล้วเขาจะอยู่กันอย่างไร ถ้าท่านเจตนาดีกับเขาจริงๆ ควรจะหาที่ให้เขาให้ดีจริงๆ แล้วก็ให้เขาไปอยู่ก่อนแล้วจึงจะย้ายไป อ้ายนี้วิธีอีกอย่างหนึ่งที่ทำไม่ชอบ ผมเห็นว่าไม่ชอบหรือก ให้เขาตกลงเสนอขายที่ดิน หลอกให้เซ็นกระดาษ เซ็นๆ แล้วก็ย้ายพวกนั้นก็ไม่รู้จะไร ชาวบ้านนี่พอเซ็นแล้วก็กลายเป็นเสนอขายให้รัฐบาล เสนอขายแล้วบังคับให้เขาขาย เอาให้เงินเขาไป ให้เงินแล้ว บ้านเรือนของเขายังไม่ได้ตีราคาให้เขา ที่นี้ได้ที่ดินไปแล้วมีหรือไปซิ เอา ฉันทน์ไม่ให้ค่าเรือน ชาวบ้านมันเดือดร้อนอย่างนี้ วิธีทำเจ้าหน้าที่ของท่านนะเขาเจตนาที่จะให้นายชอบมากกว่าที่จะให้ชาวบ้านชอบ ที่นี้ที่นั่นนะมี ๒ ประเภท ผมจะเรียนให้ท่านรัฐมนตรีทราบ พวกหนึ่งต้องการจะขาย พวกที่ต้องการจะขายนี้ไม่มีอะไร

หอรอก บนแผ่นดินนะมีแต่ต้นไม้ป่า เพราะได้ราคาดี อีกพวกหนึ่งเป็นบ้าน มีบ้านมีช่องอยู่อาศัย ตั้งแต่ครั้ง ปู่ ยา ตา ทวด เขาไม่ต้องการจะขาย เขาจะอยู่ต่อไป เพราะเขาไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหน พวกนี้ให้ที่นาเขาไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท อย่างนี้ไปสร้างนาที่ไหน ไปบุกเบิกนาที่ไหนก็ทำไม่ได้ ๒,๐๐๐ บาท หรือ ๒,๕๐๐ บาท ก็ทำไม่ได้ แล้วทีนี้จะทำให้คนนะกลายเป็นคนร้ายหรือตกจนลงมา แล้ววิธีอย่างนี้ท่านจะแก้ไขได้อย่างไร ท่านจะช่วยเหลืออย่างไร แล้วมีอีกอย่างหนึ่ง เจ้าหน้าที่ของ ท่านนะ ผมทราบว่าปลูกยางวันเดียวได้ผลในที่ดินที่จะเอาเนี่ย ทางทิศใต้เนี่ย ไปสำรวจถึงบับนี้ที่ดินเปล่า ๆ แกจะเอาให้มีต้นยางใหม่ ถ้ามีต้นยางก็ได้ ฉะนั้นจะคิดให้ไร่หนึ่ง ๔,๕๐๐ บาท ที่ดินเปล่า ๆ ปลูกยางวันเดียวได้ ให้เป็นที่ดินมีต้นยาง น้ำมันอย่างนี้มันแย้ใหม่ นี่ผมอยากจะเรียนถาม ท่านรัฐมนตรีทราบไหมที่เขาปลูกต้นยางวันเดียวกันได้ผลนี้ครับ และนอกจากนั้น การที่ตีราคาทรัพย์สินในที่นี้เนี่ย มันควรจะตีราคาเป็นต้น ๆ อย่างที่กรมทางเขาทำ ผมเห็นชอบที่วิธีนี้ไล่คนเข้าป่าไปเป็นผู้ก่อการร้ายจริง ๆ แล้วทีนี้ที่ผมเป็นห่วงนะ ผมว่าทำไมไม่เอาทางทิศเหนือ ท่านรัฐมนตรีก็บอกว่า นั่นเป็นที่ที่จะสร้างสนามบินใหม่ ส่วนที่ท่านว่าจ่ายเงินไปแล้ว คือที่ที่สร้างสนามบินเสร็จแล้ว แต่เวลานี้ที่จะไปเอาข้าพเจ้าถามหมายถึง ที่ที่ชาวบ้านเขาอยู่ ไปไล่ชาวบ้านเขา แล้วท่านจะปฏิบัติอย่างไรให้มั่นคงกว่านี้ ให้มันเรียบร้อยให้ชาวบ้านเขาพอใจอย่าให้ชาวบ้านเขารู้สึกว่ารัฐบาลกับเขานะ เป็นศัตรูกัน เบียดเบียนเขา แล้วเขาจะเข้าป่าไปนี่ลองขอให้ตอบดูซิครับ

นายล้วน เวกชาลีگانน (นครปฐม) : ท่านประธานครับ ไม่ครบองค์ประชุมนี้ครับ จะประชุมอย่างไรกันครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ กำลังเช็คอยู่ครับ เดี่ยวผมระวังอยู่

นายล้วน เวกชาลีگانน (นครปฐม) : มีได้ครับ เดี่ยวค่อยตอบซิครับ ขอความกรุณาครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมระวังอยู่ครับคุณล้วน

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม) : ให้สมาชิกได้ไปนับด้วยครับ ท่านครับขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ครับ ตอบไปไม่มีผลอะไรครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมกำลังเช็คอยู่

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม) : ครับ อย่าเพิ่งให้ท่านตอบชื่ครับ ท่านประธานประเดี้ยวโมมะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รวมแล้ว ๗๕ คนครับ คุณล้วนครับ เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กระทรวงคมนาคมขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้ สำหรับเรื่องเจ้าหน้าที่ที่เข้าไปดำเนินการนั้น ที่ท่านไปกล่าวว่ามีเจ้าหน้าที่ของกองทัพอากาศไปขู่เชิญราษฎรว่า ถ้าไม่ตกลงขายก็จะเวนคืน อันนั้นไม่ได้ไปขู่เชิญเลย วันนี้ข้าพเจ้าให้นายพลแห่งกองทัพอากาศ แต่งพลเรือคือเขาเข้าสภาแต่งพลเรือนมานั่งฟังเพื่อจะได้ไปมีข้อสังเกตว่าลูกน้องของนายพลนะไปทำอะไรบ้างจะได้แก้ไข เมื่อวานก็ได้เรียกมากำชับกำชา แล้วเขาก็บอกว่าเขารับรองด้วยเกียรติที่เดียว แต่ไม่แน่ใจนักว่ามีบุคคลแอบอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ไปดำเนินการ อันนี้ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะได้ไปสอบถามราษฎรแล้วละก็จะรู้ข้อเท็จจริงอย่างยิ่งว่า ทางเจ้าหน้าที่ได้พยายามช่วยเหลือประชาชนเหล่านั้นเป็นอย่างยิ่ง โดยความร่วมมือทั้งทางจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเป็นต้น ได้ดำเนินการช่วยเหลือเช่นประชาชนไม่มีเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน ทางเจ้าหน้าที่เขาไปจ่ายเงินให้ไม่ได้ เพราะว่าถ้าจ่ายไปแล้วหลักฐานไม่มีกรมตรวจเงินแผ่นดินไปตรวจเข้า บอกว่าใช้สิทธิ์อะไรไปจ่ายเงิน มันก็ต้องเกิดมีการรับผิดชอบขึ้นมา เป็นการผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้ละเลย ได้ปรึกษาหารือกับทางอำเภอและที่ดินจังหวัด ได้เชิญราษฎรต่างๆ เหล่านั้นมาว่า ทางราชการก็ต้องการที่ดินนี้ ท่านทั้งหลายก็ต้องจากไป ทางอำเภอและจังหวัดจึงได้จัดสรรที่ให้แปลงหนึ่งบริเวณไม่ห่างจากที่นั้นไปทางด้านทิศตะวันออกเพื่อจัดสรรเป็นที่สำหรับผู้ที่เดือดร้อนในการที่ถูกราชการเข้าไปดำเนินการในที่

ของเขา และนอกจากนั้นทางอำเภอและจังหวัดได้ดำเนินจัดทำเอกสารกรรมสิทธิ์ให้ราษฎรแต่ละราย และราษฎรนั้นจะต้องยื่นคำร้อง ราษฎรแก่ก็ไม่ไปยื่นคำร้อง เสียเงิน ๑๓ บาท ต่อแปลง แก่ก็ไม่ทำ เจ้าหน้าที่ต้องควักสตางค์ของตัวเองเพื่อจะได้ให้สำเร็จลุกลงโดยไม่ให้ประชาชนเดือดร้อน ไปดำเนินการให้ ขณะนี้ก็ใกล้ที่จะสำเร็จลุกลงไปด้วยดีแล้ว อันนี้ก็ด้วยความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ที่ไปดำเนินการ เจ้าหน้าที่อำเภอ เจ้าหน้าที่จังหวัด และที่ดินจังหวัด ส่วนที่บอกว่าปลูกต้นยางวันเดียวก็ใช้ได้ นั่นนะ ผมคิดว่าคงจะมีการเข้าใจผิดบางประการ คือสวนบริเวณนั้นมีทุ่งนาอยู่บางส่วนของทิศตะวันออก ส่วนทางทิศตะวันตกนั้นเป็นสวนยางเป็นส่วนมาก แล้วก็วัดและโรงเรียน วัดและโรงเรียนนี้ทางราชการไม่เคยต้องเลย ตรงกันข้ามบูรณะให้ดีขึ้น ต้นยางนี้ประชาชนตัดไว้ก่อน ๆ เพื่อดำเนินการตามท้องที่การยางได้แจ้งไปให้ตัดแล้วเพื่อปลูกต้นยางใหม่ พอเขาตัดเสร็จแล้วเจ้าหน้าที่ก็ไปสำรวจ เขาบอกว่าไม่มีต้นยาง เจ้าหน้าที่ก็ต้องตีราคาในฐานะเป็นที่ดินเปล่า ไปปรึกษาทางองค์การยาง องค์การยางบอกว่าองค์การยางก็ให้เงิน ที่กะว่าจะให้ไม่ได้ ไม่ได้ปลูกยางใหม่ไป ทางราชการก็บอกว่าเอาเถิดเมื่อข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ ก็คิดต้นยางให้แต่ละต้น เป็นจำนวนเงินดูเหมือนประมาณ ๕๐ บาท เขามีตามที่กรมทางเขาดำเนินการอยู่ ลอกเอามาจากนั้นทั้งหมด ที่นี้บางแห่งตัดต้นยางใหญ่ปลูกต้นยางพันธุ์ใหม่ขึ้นมาไว้ ต้นเล็ก ๆ อ้ายนี้เราจะไปคิดราคาว่าไม่ให้เขาเป็นราคาต้นยางก็ไม่ได้ มันก็ไม่ยุติธรรมอีกเหมือนกัน หรือจะเป็นผลประโยชน์ของผู้นั้นอยู่ ณ ที่นั้นว่าจะได้สองต่อ อันนี้ก็ถือว่าเป็นเอกกลางของเขาไปเถิด แต่ว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ไปเกี่ยวข้อง เขาตัดต้นยางเก่าแล้วเขาปลูกต้นยางใหม่ออกมา แต่เราไม่ได้คิดค่าต้นเก่าให้ คิดเพียงต้นเดียว ไม่ได้คิดว่าแปลงเดียวแล้วก็ปลูกซ้ำกันได้ ๒ ต้น อันนี้ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติคงจะไปสอบข้อเท็จจริงได้ อันนี้สิ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนต่อท่านประธานนี้ก็เป็นเรื่องที่ผู้รับผิดชอบได้มาอธิบายให้ฟังเมื่อวานนี้ นอกจากให้ค่าที่ดินแล้ว ทางการยังให้ค่าเรือถอน ให้ราคาบ้านอย่างนั้นยังให้ความกรุณาต่อไปอีก ถ้าหากว่าค่าบ้านนั้นราคาเท่าใด ค่าบ่อน้ำราคาเท่าใด ตีราคาเป็นที่ตกลงกันแล้ว ยังให้ค่าขนย้ายอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของสิ่งของต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว อันนี้ข้าพเจ้าคิดว่าทางราชการก็พยายามอย่างที่สุดที่จะทำได้ในการที่จะช่วยเหลือประชาชน เป็นห่วงอยู่ว่างบประมาณของกองทัพอากาศนั้นมันจะสิ้นงบประมาณ เวลาก็ส่งเจ้าหน้าที่ไประดมเร่งทำ

น.ส. ๓ ให้รีบให้เสร็จโดยเร็วที่สุด เพื่อราษฎรจะได้รับเงินไป เงินนั้นเตรียมไว้จำนวน ๕ ล้านกว่าบาทสำหรับปีนี้

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ข้าพเจ้าขอถามว่า สำหรับราษฎรที่อยู่มานาน และก็อยู่บ้านของเขาจริง ๆ แต่โบราณกาลนะ บางคนไม่มี ส.ค. ๑ แล้วท่านจัดการให้เขาอย่างไร นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง จ่ายเงินเขาไปแล้ว เขายังไม่ได้ที่นะ แล้วจะเกิดเรื่องต่อไปอีก ที่ที่ข้าพเจ้าทราบว่าจะไปจัดให้พวกเหล่านี้ไปอยู่นะ เป็นที่ที่ชาวบ้านบุกรุกเข้าไปอยู่แล้ว ในที่สุดไปฆ่าฟันกันตายอีก ไม่รู้สึกก็ศพ ที่นั้นราษฎรบุกรุกเข้าไปอยู่ ในทุ่งสงวนที่ว่าจะให้พวกนี้ไปอยู่นะ พวกนี้ก็ไม่กล้า ขึ้นเข้าไปฆ่าฟันกันอีก นี่ท่านจะแก้ไขอย่างไรนั้น ประการที่ ๓ ก็เรื่องที่ว่า เขาได้เงินไปแล้ว แล้วกว่าเขาจะย้ายไปได้นะ มันกินเวลานานเหลือเกิน มันไม่มีที่จะไป ท่านจะผ่อนผันให้เขาได้อย่างไร อย่าให้เขาเดือดร้อน แล้วเงินเขาจะหมดเสียก่อนที่จะไปได้ที่ใหม่ แล้วในที่สุดชาวบ้านก็เคยมีบ้านมีช่อง มีเรือสวนไร่นา ก็กลายเป็นคนไม่มีอะไร นี่ท่านจะแก้ไขอย่างไร ท่านจะมีนโยบายที่จะป้องกันเรื่องนี้ได้อย่างไร ขออย่าว่าที่ที่ไปอยู่ใหม่ นะ ที่ทุ่งสงวนอีกที่หนึ่งนะ เป็นที่ที่ชาวบ้านอยู่อยู่แล้วนะ ท่านจะป้องกันอย่างไร ท่านจะไปไล่พวกโน้นออกก่อน หรือว่าให้พวกนี้ไปไล่กันเอง มันจะฆ่าฟันกัน แล้วมันจะเดือดร้อนถึงท่านรัฐมนตรีประภาสอีก มันฆ่าฟันกันแน่ ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกิน และในแดนคลองหอยโข่ง นะมันดู ๆ อยู่เหมือนกัน

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ข้าพเจ้าขอตอบคำถามของท่านสมาชิก ดังต่อไปนี้ สำหรับเรื่องที่อยู่ใหม่นั้นนะได้ติดต่อทางจังหวัด และทางจังหวัดก็ทราบดีอยู่แล้วว่ามีประชาชนได้ไปดำเนินการทำมาหากินอยู่บางส่วนแล้ว แต่ประชาชนเหล่านี้เข้าไปโดยลักษณะบุกรุก ซึ่งทางท่านผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ ก็มีได้ไปขับไล่ไล่ส่งอะไรหรอก พยายามทำให้บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้มีเอกสารสิทธิในที่ดินต่าง ๆ เหล่านั้นพร้อม ๆ ไปกับผู้ที่เข้าไปนี้ แล้วก็ทางนายอำเภอที่นั่นก็ได้บอกว่าจะพยายามทำให้ดีที่สุด เพราะว่ามีความกลัวว่าอยู่เสมว่าเจ้าหน้าที่นั้นไปรีดนาทาเน้นกับประชาชน เจ้าหน้าที่คอร์รัปชัน เจ้าหน้าที่ไม่มีความกรุณาปรานีต่อประชาชน ซึ่งนายอำเภอหรือคณะกรรมการ

จังหวัดก็ตระหนักในข้อกล่าวหาในข้อต่าง ๆ เหล่านี้ดี เพราะฉะนั้นพยายามทำดีที่สุด เพราะว่า ได้ฟังคำพูดของบุคคลต่าง ๆ เหล่านั้นแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าบุคคลต่าง ๆ เหล่านั้น จะไม่ไปรังเกียจ ราษฎรโดยเด็ดขาด และจะดำเนินการย้ายบุคคลต่าง ๆ ดังที่ท่านได้กล่าวนั้นไปอย่างเรียบร้อย ถ้าไม่เรียบร้อย เราก็ได้ติดต่อใกล้ชิดกับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ดำเนินการโดยตรง เพื่อทำให้เกิดความเรียบร้อยขึ้น ที่นี้ว่าถึงเวลาที่จะให้บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ในที่ดินผืนนี้ ต่อไปตามเวลาอันสมควรนั้น อันนี้ก็เกี่ยวกับความต้องการของทางราชการที่จะดำเนินการ ก่อสร้าง แต่ถ้าหากว่ามีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ มีสัญญาว่าจะอยู่แค่นั้นแค่นี้แล้วทางราชการยังไม่ ต้องการที่อันนั้นแล้วละก็ ทางราชการอาจจะผ่อนปรนให้ได้บ้าง แต่ไม่ใช่ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ผลปรากฏมาเสมอว่า เมื่อเราปล่อยให้ราษฎรอยู่ได้โดยแม้แต่ว่าแก่เซ็นอะไรไว้ก็ตามเถิด พอ ถึงเวลาจะต้องย้าย ทางเราก็บอกว่าย้ายไม่พร้อมเช่นนี้เป็นต้น หลายแห่งที่ปรากฏมา เอาเงิน เอาทองไปแล้ว ใช้เงินไปหมดแล้ว ไม่มีที่อยู่อาศัย อันนี้รัฐบาลก็ไม่เคยทิ้งเหมือนกันก็พยายาม ช่วยเหลือ แต่สำหรับเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจะได้นำไปพิจารณาบอกให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือ ประชาชนตามสมควร

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวถึงนายอำเภอณะ ข้าพเจ้ายอมรับว่านายอำเภอนี้ดีมีเจตนาดีจริง ๆ แต่ที่นี้กลัวเรื่องว่าจ่ายเงินเขาไปแล้ว แล้วที่ เขายังไม่มีให้เขาไป เขาก็ไม่รู้จะไปเกาะที่ไหน ไปพักอยู่ที่ไหน เงินก็หมด ที่หลังมันจะเดือดร้อน อย่างนี้ แล้วที่นี้พวกก่อการร้ายก็ชวนว่า มึงอยู่กับรัฐบาลไม่ได้เรื่องไว้ย่ะ มาอยู่กับกูเถอะ มัน จะง่ายเข้า เมื่อเขาไม่มีบ้านมีช่องเข้า มันก็ไปอยู่บนเขา นี่แหละขอให้คำนึงถึงเรื่องนี้ ว่าท่าน จะป้องกันและจัดการเรื่องนี้ให้มันเรียบร้อยได้อย่างไร ที่ที่ไปอยู่ไหนนะ เขาก็กลัวย้ายพวก ที่จะไปนี้ กลัวย้ายพวกเก่ามันจะเล่นงานเอา นี่เป็นเรื่องที่สำคัญที่ท่านต้องจัดการว่าท่านจะ จัดการอย่างไรให้มันเรียบร้อยได้ อ้ายพวกเก่าข้าพเจ้าไม่เกียด รุกจริง แต่รุกเข้าไปแล้วปลุก อาสินอยู่เต็ม มีประโยชน์อยู่ แล้วไล่เขาไปอย่างไร นี่เรื่องมันเป็นปัญหาอย่างนี้ แล้วท่านจะ แก้ไขได้อย่างไร

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้เสนอข้อสังเกต แล้วก็ข้าพเจ้าได้เรียนถามรัฐมนตรีมหาดไทยซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ด้วยซึ่งเป็นเรื่องที่ตรงกันว่าทั้งกระทรวงกลาโหม กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน สำหรับกระทรวงมหาดไทยนั้นจะได้จัดส่งเจ้าหน้าที่จากกรมประชาสัมพันธ์ไปร่วมด้วยอีกทางหนึ่ง ไม่ใช่จะส่งไปเพื่อจะขับไล่ไล่ส่งประชาชน แต่จะส่งไปเพื่อหาทางช่วยเหลือไม่ให้เดือดร้อนตามที่ท่านกล่าว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระหู่ถามด่วน ลำดับ ๓ ของนายทองดี อิศราชีวิน เรื่อง ผู้ลี้ภัยจากคอมมิวนิสต์เข้ามาในราชอาณาจักร กรมกระทรวงมหาดไทย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตั้งกระหู่ถาม ขอความกรุณาให้เจ้าหน้าที่นับดูให้ดี เพราะสังเกตไม่ครบองค์ประชุมมานานแล้ว ข้าพเจ้าเกรงไปว่าการได้ตอบระหว่างข้าพเจ้าและรัฐมนตรีจะเป็นไม่หมด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือผมขอเรียนว่า เรื่องนี้ทางเลขาธิการรัฐสภาเขาคอยเช็คอยู่ตลอดเวลาครับ ถ้าไม่ครบองค์จะเลิกประชุมทันที นี่ครบครับ ขอให้ตั้งกระหู่ถามต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดพรรคอิสระธรรม ฝ่ายค้านของราษฎร ขอตั้งกระหู่ถามด่วน กรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยเกิดความยุ่งยากขึ้นในประเทศลาวและประเทศเขมรกับฝ่ายคอมมิวนิสต์ปรากฏว่าประเทศทั้งสองดังกล่าว ได้มีราษฎรอพยพหลบหนีภัย เข้ามาในดินแดนของประเทศไทยเป็นจำนวนมากตามจังหวัดต่าง ๆ เช่น เชียงราย เลย หนองคาย นครพนม อุบลราชธานี ปราจีนบุรี และตราดเป็นต้นนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. จำนวนผู้หลบหนีภัยเข้าสู่จังหวัดดังกล่าว มีจำนวนจังหวัดละเท่าใด

๒. ผู้ได้เป็นผู้จ่ายอาหารเลี้ยงดูตลอดจนการรักษาพยาบาล และต้องจ่ายเงินงบประมาณในการนี้เป็นจำนวนเงินเท่าใด

๓. รัฐบาลจะมีมาตรการอย่างไรที่จะป้องกันมิให้พวกคอมมิวนิสต์แฝงร่างเข้ามาในฐานะผู้หลบหนีภัย แล้วมาก่อความสงบขึ้นในประเทศไทย

๔. เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุร้าย รัฐบาลจะให้ผู้ลี้ภัยดังกล่าวมีบัตรประจำตัวได้หรือไม่ และจะให้พำนักอาศัยในประเทศกี่ปี โดยเสียค่าธรรมเนียมคนเข้าเมืองอย่างไรหรือไม่

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความสนใจ ดังต่อไปนี้

จำนวนผู้ลี้ภัยทางด้านลาว ที่จังหวัดอุบลราชธานี มี ๗๕ คน จำนวนผู้ลี้ภัยด้านเขมรที่จังหวัดอุบลราชธานี ๓ คน จังหวัดสุรินทร์ ๕๓ คน จังหวัดตราด ๑,๒๖๐ คน รวมจำนวนผู้ลี้ภัยทั้งทางด้านลาวและเขมรทั้งสิ้น ๑,๓๙๑ คน

ตอบข้อที่ ๒ ในเรื่องการจ่ายอาหารเลี้ยงดูตลอดจนการรักษาพยาบาลนั้น โดยปกติแล้วส่วนใหญ่ผู้อพยพมาได้อาศัยพักพิงอยู่กับญาติพี่น้องของตน หากว่าพวกที่ไม่มีผู้ที่จะอนุเคราะห์ช่วยเหลือได้ นอกจากพี่น้องของตน ก็ทางฝ่ายปกครองได้ใช้สิ่งอุปกรณ์ต่างๆ ในท้องถิ่นนั้นเอง เท่าที่มีอยู่โดยปกติเป็นการช่วยเหลือผู้อพยพลี้ภัยไป ทาได้ตั้งงบประมาณพิเศษใช้ในการนี้ประการใดไม่

ตอบข้อที่ ๓ รัฐบาลได้มีมาตรการสอดส่องกลั่นกรองผู้ลี้ภัยเหล่านี้โดยละเอียดถี่ถ้วนและมาตรการนี้นั้นเป็นมาตรการที่จำเป็นต้องปกปิด ไม่สามารถที่จะชี้แจงในรายละเอียดให้ท่านทราบได้ เพราะเป็นการดำเนินมาตรการที่ต้องรักษาไว้เป็นการปกปิดมิให้ผู้ลี้ภัยนั้นเข้าใจวิธีการในการที่จะคัดเลือกตัวบุคคล หรือที่เรียกว่า สกรีน (screen) และถ้าหากมีการสงสัยอย่างใดก็ได้มีการควบคุมตามความจำเป็น

ตอบข้อที่ ๔ เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายในเรื่องนี้ตามที่ท่านได้เสนอแนะมา ให้ทำบัตรประจำตัวนั้น ในขณะที่ยังไม่มีความจำเป็นถึงต้องทำบัตรประจำตัว เพราะปกติ บุคคลเหล่านี้ลี้ภัยเข้ามานั้นเป็นช่วงระยะเวลาอันสั้น ที่ทางฝั่งประเทศลาว หรือเขมรเกิดการรบราฆ่าฟันกันรุนแรง พอหมดภาวะนั้นแล้ว บุคคลเหล่านี้ก็กลับออกไป แต่ในการนี้ได้มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อพยพไว้ ตลอดจนการสอบสวนถิ่นฐานที่อยู่อาศัย และความเป็นมาต่าง ๆ ตามความจำเป็น และเมื่อพ้นภาวะแล้ว เจ้าหน้าที่ได้ทำการจัดการส่ง หรือที่เราเรียกว่า เป็นการผลักดันพวกนี้ให้ออกไปพ้นพระราชอาณาจักรทันที

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นครั้งที่ ๑ ตามที่ท่านบอกว่าจังหวัดชายแดนต่าง ๆ ซึ่งอยู่ด้านลาวกับเขมรนั้นมีผู้อพยพหลบหนีภัยมาถึง ๑,๓๐๐ คนเศษนั้น ข้าพเจ้าก็พอใจที่ท่านชี้แจงจำนวนให้ทราบที่นี้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

สำหรับข้อ ๒ นั้น ข้าพเจ้าถามว่า ใครเป็นผู้จ่ายอาหารเลี้ยงดูตลอดจนการรักษาพยาบาล ท่านก็บอกว่าไม่ได้จ่ายเงินงบประมาณ แม้แต่จำนวนน้อยเลย ที่นี้ท่านตอบข้าพเจ้าว่าให้อุปกรณ์ในจังหวัดนั้น ๆ เรื่องอุปกรณ์ในที่นี้ ข้าพเจ้าคิดว่าทั้งนี้ เป็นความจริงหรือไม่อย่างไร ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดของแต่ละจังหวัดต้องจัดหาให้ นั้น ใช่หรือไม่ ถ้าใช่ ข้าพเจ้าเกรงไปว่าพวกผู้อพยพหลบหนีภัยเหล่านี้จะมาแย่งกินอาหารในจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดชายแดนซึ่งแร้นแค้นอยู่แล้ว รัฐบาลทราบหรือไม่ สำหรับโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ข้อ ๓ ที่ท่านบอกว่าป้องกันเรื่องคอมมิวนิสต์แฝงร่างนั้น ไม่อยากจะเปิดเผย ข้าพเจ้าก็ไม่อยากจะซักถามท่าน เพราะอันนี้มันเป็นคอนฟิเด็นเชียล (confidential) หรือว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดก็ต้องปกปิดไว้ อันนี้ข้าพเจ้าไม่ติดใจ

ที่นี้สำหรับข้อที่ ๔ นั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายขึ้นนั้น โดยวิธีการอย่างไร รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าปัจจุบันนี้มีผู้ที่แฝงร่างมาเป็นผู้อพยพหลบหนีภัย ปลอมแปลงเข้ามาด้วยอย่างไร พวกนี้แหละรัฐบาลทราบหรือไม่ว่ามา

ก่อนอื่น เมื่อท่านทราบ ท่านจะจัดการอย่างเด็ดขาดประการใดหรือไม่ และบัตรประจำตัวนั้น ท่านบอกว่าไม่จำเป็น และข้าพเจ้าขอถามว่าเมื่อไม่จำเป็นแล้ว ท่านจะให้พวกเหล่านี้ระพำนัก อยู่ในประเทศไทยก็ปี และท่านทราบหรือไม่ว่าเมื่อใดจะพ้นภาวะของภัยคอมมิวนิสต์ เพราะ ฉะนั้นขอถามเท่านี้ก่อน

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : สำหรับเรื่อง การที่ผู้อพยพลี้ภัยต่าง ๆ เข้ามานั้น ที่ท่านผู้ชกถามได้เป็นห่วงใยในเรื่องที่ว่าผู้อพยพจะมา แ่่งอุปกรณการบริโภคและอุปโภคต่าง ๆ ของประชาชนในบริเวณชายแดนซึ่งขาดแคลน อยู่แล้ว ในเรื่องที่มีคนเพิ่มมากขึ้นนั้น มันก็เป็นการแย่งก็ได้ แต่ว่าเท่าที่เราได้สำรวจดูแล้วก็ ปรากฏว่า มิได้เป็นถึงขั้นถึงความเดือดร้อนของประชาชนเจ้าของท้องที่ในบริเวณนั้นแต่ ประการใดไม่ แต่กลับเป็นการตรงกันข้าม พวกที่อพยพลี้ภัยเข้ามานั้นนั้นได้มาซื้อหาจัดกินอะไร เพิ่มมากขึ้น ทำให้คนในท้องถิ่นนั้นได้มีการซื้อการขายและได้มีเงินมาใช้จ่ายเพิ่มเติมขึ้นอีก ด้วยซ้ำไป เพราะทั้งนี้ทั้งนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มานั้นนะที่จะอพยพลี้ภัยมาได้นั้นนะ โดย มากก็เป็นพวกมีผลกำลังทางทรัพย์สินอยู่บ้าง จึงหลบลี้หนีภัยมาได้ ส่วนผู้ที่ไม่ค่อยมีผลกำลัง ทางทรัพย์สินส่วนมากก็ไม่ได้ค่อยมานัก เพราะว่ากำลังที่โดยสารถยานพาหนะมาก็ดี การใช้เงิน ใช้ทองในการที่จะผ่านมาก็ดี ก็มักอยู่ในท้องถิ่นเดิมโดยทั่วไป เพราะฉะนั้นในเรื่องการแย่ง กันกินนี้ เหตุร้ายก็ยังไม่มีส่วนสำหรับอุปกรณในจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้ ที่ท่านสงสัย ว่าจัดอุปกรณอะไร นี่ก็คืออุปกรณปกตินั่นเอง คือใช้นามยตาบลด ใช้เจ้าหน้าที่ประจำจังหวัด ประจำจังหวัด ใช้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในบริเวณท้องที่เหล่านั้นเองทำการช่วยเหลือไปตามปกติ ที่ข้าพเจ้าเรียกว่าอุปกรณปกติในท้องถิ่นนั้น ๆ สำหรับพวกที่แฝงร่างเข้ามาในฐานะผู้อพยพ แต่เป็นคอมมิวนิสต์นั้น ขอรับว่ามีเป็นความจริงและเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบจับกุมได้อยู่บ้าง เหมือนกัน และได้ดำเนินการไปตามวิถีทางแห่งกฎหมายระหว่างประเทศเป็นที่เรียบร้อยไปแล้ว ในเรื่องบัตรประจำตัวนั้น คือว่าในการอพยพของพวกนี้นั้น อย่างที่ได้ชี้แจงในตอนแรกแล้วว่า เป็นการเข้ามาชั่วคราวคราว พอเสร็จแล้วเราก็ผลักดันออกไป เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ทำบัตร ประจำตัวให้ทำแต่สำรวจสำมะโนผู้อพยพ ว่ามีจำนวนเท่าไร เข้ามาทางด่านไหน เมื่อวันที่เท่าใด

แล้วไปอาศัยอยู่กับใคร ใครเป็นผู้รับรอง อะไรต่างๆ เหล่านี้ มีทะเบียนไว้เป็นการถูกต้อง เมื่อเหตุการณ์ภาวะทางด้านนั้นเรียบร้อย เราก็ไปติดตามเอาตัวมาแล้วก็ส่งกลับเข้าไปในที่เดิม เพราะฉะนั้นจึงไม่มีข้อลำบากในการที่จะต้องให้เป็นคนเข้าเมืองเป็นประจำต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถาม ขาพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นครั้งที่ ๒ ท่านบอกว่าพวกที่อพยพหลบภัยหนีภัยเข้ามาอยู่ในจังหวัดต่างๆ ชายแดนนั้น ต้องใช้เครื่องอุปกรณในท้องถิ่นนั้นๆ มีเจ้าหน้าที่อนามัยอำเภอ หรือจังหวัดอะไรช่วยเหลือนั้นนะ รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า วิธีการที่ใช้เจ้าหน้าที่เหล่านี้ช่วยเหลือพวกอพยพหลบภัยหนีภัยมานั้น ท่านต้องตั้งงบประมาณเพิ่มใช่ไหม ในงบประมาณปี ๒๕๑๕ ข้าพเจ้าสังเกตดูก็ว่ามีปรากฏขึ้น ตั้งบไว้สำหรับพวกอพยพหลบภัยหนีภัย อันนี้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งที่ท่านบอกว่า พวกที่อพยพเข้ามานั้นมีเงินมีทองติดตามมา มาใช้จ่าย ถ้าหากว่าไม่มีแล้วก็คงจะเข้าไม่ได้ เพราะเข้าใจว่าพวกเหล่านี้มีฐานะการเงินดีนั้น อันนี้ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า พวกอพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทย นอกจากมาแย่งกิน แย่งซื้ออาหารแล้ว ทำให้อาหารในพื้นที่เมืองของแต่ละจังหวัดแพงขึ้น ราษฎรที่ยากจน ตาสี ตาสา ยายมาตามี ซึ่งเป็นคนไทยแท้กลับซื้อของแพง นี่ท่านได้คำนึงหรือเปล่า แทนที่เขาซื้อ ๑ บาท กลายเป็น ๓ บาทอย่างนี้เป็นต้น นี่ท่านคิดจะช่วยเหลือคนไทยเราประการใดหรือไม่ นี่ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ถามเมื่อกี้ว่าเมื่อไรถึงจะพ้นภาวะภัยของคอมมิวนิสต์ ท่านก็ยังไม่ได้อตอบ และนอกจากนี้ทางรัฐบาลทราบหรือไม่ว่า เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๑ หลังจากสงครามอินโดจีนได้เกิดขึ้นใหม่ๆ คือญวนเหนือ ญวนใต้ ท่านประธานที่เคารพ พวกญวนได้อพยพหลบภัยหนีภัยเข้ามาอยู่ภาคอีสานหลายจังหวัด เป็นจำนวนตั้ง ๕-๖ หมื่นคน ทั้งนี้รัฐบาลก็ได้ตั้งงบประมาณช่วยเหลือทุกๆ ปี ช่วยเหลือให้อพยพกลับไปทางญวนเหนือ ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลอพยพไปหมดแล้วหรือยัง นี่เวลานี้ยังมีอีกหลายหมื่นคนจะส่งไปญวนเหนือ ญวนเหนือก็ไม่รับ ส่งญวนใต้ ญวนใต้ก็ไม่รับ ทั้งนี้ทำให้งบประมาณแผ่นดินที่ท่านตั้งไว้ปีละตั้ง ๒-๓ แสนบาทนั้นนะ เสียหายใช่หรือไม่ แทนที่จะเอางบประมาณแผ่นดินปีละตั้ง ๒-๓ แสนบาท มาช่วยเหลือคนไทย รัฐบาลก็ตั้งคณะกรรมการอพยพชาวญวน

ออกนอกประเทศอะไรเหล่านี้ ทำไมท่านไม่รีบอพยพเสียให้รวดเร็ว รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๑ มาจนถึงปัจจุบันนี้ พวกญวนเหนือที่อพยพมาที่บุซาลัทธิคอมมิวนิสต์ ทำความเดือดร้อนให้ราษฎรตั้งแต่จังหวัดหนองคาย สกลนคร ร้อยเอ็ด อุบลราชธานี เหล่านี้เป็นต้น รัฐบาลทราบหรือไม่ พวกนี้กำเริบรุกก็อยู่ในกำมือ เดียวก็มาบุซาโฮจิมินห์ เมื่อสมัยโฮจิมินห์ยังมีชีวิตอยู่ เดียวก็ยกพวกตีกัน ทำความเดือดร้อนให้แก่บ้านเมือง ท่านจัดการปราบปรามสำเร็จเด็ดขาดไปอย่างไรหรือไม่ และข้าพเจ้าขอถามอีกครั้งว่าพวกญวนที่ตกค้างอยู่ในนี้ตั้ง ๑๐ กว่าปี แพร่ลูกแพร่หลาน พวกนี้แหละจะมาเป็นซาโบเตอ (saboteur) พวกจะมาก่อความนี้ รัฐบาลทราบไหม ถ้าทราบ ท่านจะมีวิธีการป้องกันประการใด

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้ สำหรับการช่วยเหลือผู้อพยพ ข้าพเจ้าได้เรียนชี้แจงแล้วว่า ได้ใช้อุปกรณ์ในท้องถิ่น มิได้ตั้งงบประมาณเพิ่มเป็นประการใด แต่ท่านถามอีกครั้ง ย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าทำให้งบประมาณเพิ่มขึ้นไซหรือไม่ ในเรื่องนี้เป็นเงาตามตัว เมื่อมีคนใช้มากเพิ่มขึ้น เมื่อมันไม่พอ มันก็เป็นผลสะท้อนที่เราตั้งงบประมาณเพิ่มขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ดี ดังที่ข้าพเจ้าได้เรียนชี้แจงแล้วว่าเป็นจำนวนในขณะนี้เพียง ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ คน คราว ๆ หนึ่งที่มีไม่เกิน ๓,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นงบประมาณที่ใช้อยู่นั้นจึงไม่กระทบกระเทือนมากมายนัก สำหรับเรื่องว่าเป็นการทำให้งบของในท้องถิ่นนั้นแพงขึ้น ทำให้ราษฎรผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นต้องบริโภคราคาแพงไปด้วย ในเรื่องนี้ทางราชการและประชาชนก็ได้ทราบดี และเราได้พยายามสนับสนุน และราษฎรเขาเองแหละเขาก็กลับดีใจผลิตของให้ได้มากขึ้น ขายให้มันมากขึ้น มันก็ได้ของมากขึ้น แต่ว่าเมื่อมีความต้องการมากขึ้นนั้น มันก็อาจจะแพงไปได้บ้าง เพียงเล็กน้อย ไม่ถึงกับเป็นการเดือดร้อนมากมายจนเกิดเหตุหนัก ดังที่คณะกรรมการควบคุมราคาตรวจราคาสินค้าของจังหวัดต่าง ๆ เขาได้รายงานมาว่า ยังไม่เป็นที่เดือดร้อนสำหรับในเรื่องการผันภาวะภัยคอมมิวนิสต์ที่ท่านถามว่า เมื่อใดจะปราบปรามผันภาวะภัยของคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าขอตอบสั้น ๆ ว่า จะผันภาวะภัยคอมมิวนิสต์ ต่อเมื่อไม่มีคอมมิวนิสต์อยู่ในโลกนี้ สำหรับกรณีเรื่องญวนอพยพนั้น มันเป็นคนละกรณีกันกับผู้ลี้ภัยจากภัยทางการเมือง

เราในขณะนี้ เป็นผู้ลี้ภัยตกค้างมาตั้งแต่สมัยสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ซึ่งได้อพยพลี้ภัยจากการรบในประเทศลาวและป่าเข้ามาในประเทศไทย รวบรวมทั้งหมดเท่าที่เจ้าหน้าที่ได้สำรวจไว้ในตอนแรกมีจำนวน ๗ หมื่นคน ทางรัฐบาลได้จัดการผ่านทางสภากาชาดไทยส่งกลับไปญวนเหนือได้ ๓ หมื่นคน คงเหลืออยู่ ๔ หมื่นคน แต่คน ๔ หมื่นคนนี้มันอยู่เฉยๆไม่ได้ มันก็ต้องคลอคลอกออกมา ในขณะนี้ก็ประมาณว่าคงมีอยู่ประมาณ ๕-๖ หมื่นคนรวมทั้งเด็กเล็กด้วย คนพวกนี้นั้นเป็นเรื่องที่เรากำลังดำเนินการอยู่โดยเร่งรัดและรอบคอบที่สุด เราจะทำเป็นประการอื่นใดในการที่จะให้ผิดต่อหลักมนุษยธรรมนั้นยอมทำไม่ได้ เพราะคนพวกนี้เองญวนเหนือก็ไม่รับอ้างภาวะสงคราม ญวนใต้ก็ไม่ไป บอกว่าไม่ใช่บ้าน เพราะฉะนั้นก็ต้องเป็นภาระที่เราต้องรับเอาไว้ในฐานะมนุษยธรรม แต่ถึงอย่างไรก็ดี ทางด้านสภากาชาดไทยยังดำเนินการ ในการที่จะผลักดันพวกนี้ให้กลับไปยังภูมิลำเนาเดิมอยู่ตลอดเวลา แม้กระทั่งเวลานี้ ในเรื่องการใช้จ่ายเงินทองนั้น ก็เป็นความจริงว่า เมื่อเราจะส่งคนออกไปนี้ เขาจะมากองสตาจค์กลับบ้านเขาเองนั้นคงไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าที่นี่มันสุขสบายและพยายามขัดขืนไม่ไป เราก็ต้องจับมัดส่งไป ในการจัดส่งไปนี้ก็จำเป็นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายให้แก่สภากาชาดไทยเท่าที่จำเป็นต้องจ่าย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี ชักครั้งที่ ๓

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครบองค์ประชุมนะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครบครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าท่านประธานบอกว่าครบข้าพเจ้าก็ขอชักถามท่านรัฐมนตรีเป็นครั้งสุดท้าย

ความจริงอย่างอื่น ข้าพเจ้าไม่ติดใจ เรื่องที่ผู้ลี้ภัยทางด้านการเมืองเข้ามาตอนนั้น เพราะว่าท่านรัฐมนตรีข้าพเจ้าก็เชื่อฝีมือท่านว่า ท่านคงจะสามารถป้องกันได้ แต่ที่นี้ข้าพเจ้ามาติดใจญวน พวกญวนที่อพยพ

ไม่ครบองค์ประชุมใช้ใหม่ครับท่าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กำลังนับอยู่ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : กำลังนับ ข้าพเจ้าก็ต้องนั่งก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ๗๕ คนครบองค์ครับ คุณทองดี ถามต่อ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอบคุณครับ นั้นกำลังเดินเป็นขบวนเข้ามา

ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าอยากจะขอซักถาม ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นครั้งสุดท้าย โดยเฉพะอย่างยิ่งญวนที่อพยพหลบหนีภัยมา เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ นั้น อันนี้ซึ่งทำให้เศรษฐกิจทางภาคอีสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวสวนชาวไร่ชาวนาเดือดร้อนมาก รัฐบาลเองก็ยอมทราบอยู่ดีแล้วว่า ชาตินญวนนั้นเป็นผู้ที่ขยันขันแข็งแย่งอาชีพทุกแขนงในภาคอีสาน อย่างนี้ทางรัฐบาลได้คำนึงหรือไม่ และทำให้คนไทยเราพลอยได้รับความเดือดร้อนไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ทางรัฐบาลก็บอกว่าพยายามติดต่อกับสภาประชาชาติให้รีบเร่งจัดออกไปนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบจากท่านรัฐมนตรีว่า ท่านจะใช้เวลานานอีกประมาณสักกี่สิบปีจึงจะให้พวกนี้ออกไปจากประเทศไทย นี่ข้าพเจ้าขอถาม และนอกจากนี้ อย่างอื่นข้าพเจ้าก็ไม่ตั้งใจ ขอทราบเพียงเท่านี้

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มึเกียรติดังต่อไปนี้ เป็นความจริงดังที่ท่านสมาชิกผู้มึเกียรติได้เข้าใจว่า ชาตินญวนคนญวนนั้นได้เป็นคนทีอดทน แล้วก็กระหมัดกระหม่อมวิริยะขันแข็งกว่าคนของเราในการทำมาหากิน ในเรื่องนี้รัฐบาลเองมิได้นิ่งนอนใจได้พยายามที่สุดที่จะกระตุ้นเตือนคนของเราให้ลุกขึ้นต่อสู้ในด้านการทำมาหากิน ซึ่งเวลานี้ก็นับว่าเมื่อก่อนนี้เพียงแต่ว่าญวนไม่ขายผัก ก็ไม่มีผักกิน ญวนไม่ขายไก่ ก็ไม่มีไก่กิน แต่บัดนี้คนไทยเราหลังจากที่เราได้ช่วยและพัฒนาขึ้นมาแล้วนี้ ทำให้คนไทยมีความรู้สึกตัว ลุกขึ้นยืนต่อสู้ในการที่จะทำอาชีพแข่งขันกับชาวญวนพอสู้กันได้ และยังไปกว่านั้นอีก ทางรัฐบาลได้มีการจำกัดเฉพาะคนญวนนี้ มิให้

ทำอาชีพบางประการไว้ การที่เราใช้อำนาจจำกัดนั้น เพราะว่าคุณวณเหล่านี้เราถือว่าเป็นคนเข้าเมืองโดยไม่ถูกต้อง เป็นผู้ที่ถูกควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ให้จำกัดอยู่ในเขตควบคุม เพราะฉะนั้นเราจะวางระเบียบอะไรก็ได้ จึงได้จำกัดอาชีพบางอย่างที่จะก้าวหน้าขึ้นมาต่อสู้คนไทยเราไว้ เช่น การทำอาชีพใหญ่ เช่น ทำโรงเลื่อย โรงสี ทำนา ทำไร่ใหญ่ อะไรต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้ให้ทำได้เฉพาะเพียงพอกินเท่านั้น อันนี้ก็เป็นวิธีหนึ่งที่เรากำหนดในเรื่องการแย่งอาชีพ ในเรื่องว่าเมื่อใดจะเสร็จกันนั้น ก็เมื่อคุณเหนือเขารับเอาทั้งหมด เมื่อใด เมื่อนั้นก็เสร็จ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้แล้ว ผมขอพักการประชุมแล้วประชุมต่อวันนี้เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๑.๔๕ นาฬิกา.

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๗๑๑

สภาผู้แทน

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุมคณะกรรมการ
สามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิก
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและนายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
กับพวกเป็นผู้เสนอ) ทั้งนี้ โดยถือร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเสนอเป็นหลักในการ
พิจารณาและสั่งให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการปกครองพิจารณา กรรมการ
คณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายโบแดง จันตะเสน	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์	
๓. นายทองหยด จิตตวีระ	
๔. นายบันเทิง อับดุลบุตร	
๕. นายบุญส่ง สมใจ	
๖. นายประมวล กุลมาตย์	
๗. นายสมบูรณ์ บัณฑิต	
๘. นายสวัสดิ์ คำประกอบ	
๙. นายสันต์ เทพมณี	
๑๐. นายสำรวย ธรรมสุนทร	

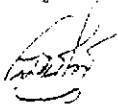
๑๑. นายสุจินต์ เชาววิศิษฐ

เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายวุฒินันท์ ยังวีริยะ นิตกรตรี กองกรรมาธิการ
เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

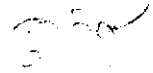
บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) โอบแดง จันตะเสน
(นายโอบแดง จันตะเสน)
ประธานคณะกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง.

ทองพิมพ์ พิมพ์.
ทาน.

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและนายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กับพวกเป็นผู้เสนอ) ทั้งนี้ โดยถือร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเสนอเป็นหลักในการพิจารณา และส่งให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขานุการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายวุฒินันท์ ยังวีริยะ นิตกรตรี กองกรรมาธิการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ พันเอก เฉลิม เจริญพานิช หัวหน้ากองกฤษฎีกาทหารและการต่างประเทศ และพันเอก โกวิท มัชฌมจันทร์ ตุลาการพระธรรมนูญฝ่ายศาลทหารกลาง กรมพระธรรมนูญ กระทรวงกลาโหม และ นายไพศาล กุมาลย์วิสัย เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"

<u>มาตรา ๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตรา

<u>มาตรา ๓</u>	นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๔</u>	นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ คณะกรรมการธิการเห็นด้วย	ขอแปรญัตติไว้
<u>มาตรา ๕</u>	นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ คณะกรรมการธิการเห็นด้วย	ขอแปรญัตติไว้

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้

ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) โอบาง จันตะเสน

(นายโอบาง จันตะเสน)

ประธานคณะกรรมการธิการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗ แต่ให้ศาลทหารตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ คงมีอยู่เฉพาะเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษา

เพื่อประโยชน์แห่งบทบัญญัติวรรคหนึ่ง ให้ความในข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ยังคงใช้บังคับอยู่

มาตรา ๔ ให้ศาลทหารตามมาตรา ๓ มีอำนาจพิจารณาพิพากษาบรรดาคดีที่ค้างพิจารณาพิพากษาและให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาบรรดาคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลนั้น ๆ ที่ยังมีได้ยื่นฟ้องในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา **ทั้งนี้เฉพาะคดีที่กษัตริย์สวรรคตเกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ**

มาตรา ๕ เมื่อได้มีประกาศให้เลิกใช้กฎอัยการศึก ซึ่งได้ประกาศให้ใช้ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ แล้ว ให้ศาลทหารตามมาตรา ๓ คงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ค้างพิจารณาพิพากษาอยู่ในวันประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึก และให้คงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาบรรดาคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลนั้น ๆ ที่ยังมีได้ยื่นฟ้องก่อนวันประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึคนั้นด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นคดีที่บทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นบัญญัติให้ศาลตามมาตรา ๓ มีอำนาจพิจารณาพิพากษา

มาตรา ๖ บรรดาคดีที่มีข้อหาในความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๐๗ ถึงมาตรา ๑๑๒ และมาตรา ๑๑๓ ถึงมาตรา ๑๒๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญาที่เกิดขึ้นในหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อยู่ในอำนาจศาลทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหารที่จะพิจารณาพิพากษา

เมื่อได้มีประกาศให้เลิกใช้กฎอัยการศึก ซึ่งได้ประกาศให้ใช้ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ แล้ว ให้อำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลตามวรรคหนึ่งสิ้นสุดลง แต่ให้คงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีที่ค้างพิจารณาพิพากษาอยู่ในวันประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึก และให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลนั้น ๆ ที่ยังมีได้ยื่นฟ้องก่อนวันประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึคนั้นด้วย

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เตี่ยว ท่านประธาน เมื่อเข้านี้ข้าพเจ้าจับเวลาอยู่ปรากฏว่าเวลาระกัที่เหลืออยู่อีก ๒๕ นาที ควรจะปล่อยให้คุณชวน กิติศรีวรพันธุ์ แล้วท่านก็ทว่าหมดเวลา นาฬิกาของข้าพเจ้าโอเมก้ากะ ไม่ใช่นาฬิกาโง่ง นี่มาจากสวิตเซอร์แลนด์ เพราะฉะนั้นขอท่านประธานได้กรุณาให้กระทัของคุณชวนซึ่งค้างมาตั้งหลายนัดแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันล่วงเลยไปแล้วครับ แล้วผมก็คอยจับเวลาอยู่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ก็เวลาเหลืออีก ๒๕ นาที เป็นความสัตย์จริง ท่านประธาน ต่อหน้าภายใต้เศวตฉัตร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไซ้ ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านก็ไม่ว่าอย่างโน้นอย่างนี้ ไซ้โน้นไซ้ี่ ถึงยังกันหมดวันนี้ แล้วท่านก็ไม่ไซ้มิติเด็ดขาด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าข้าพเจ้าเป็นประธานนั่งบนบัลลังก์นะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ พอแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขนาดรัฐมนตรีแพ้มติของที่ประชุม ข้าพเจ้าเชิญรัฐมนตรีออกจากที่ประชุมได้ ท่านก็ไม่ทำ อย่างนี้แสดงว่าท่านเกรงบารมีหรือ เพราะท่านเป็นลูกพรรค ส.ป.ท. ไซ้หรือไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดีโปรดนั่งครับ ผมจำเป็นที่จะต้องขอรับประทานโอกาสนี้กราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในเมื่อคุณทองดีได้กล่าวหาผมอย่างนั้น ผมได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมว่าท่านไม่ต้องเทศน์มาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือผมกระทำนั้นก็เพื่อประโยชน์ของทุกพรรคทุกฝ่ายครับ คุณทองดีครับ ผมก็อายุปานนี้แล้ว ก็ต้องรู้จักควรไม่ควรบ้างสิครับ ผมทราบดี สิทธิของสมาชิกแต่ละคนแต่ละท่านแต่ละพรรคคณะ ผมก็พยายามให้ความเป็นธรรมอย่างเสมอหน้ากัน ไม่เห็นแก่พรรคแก่พวกใดเลยครับ เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานให้ข้าพเจ้าถอนไหมครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าคุณจะถอนก็ถอน เอา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเป็นสุภาพบุรุษ ไม่ได้โอ้อวดเหมือนรัฐมนตรีบางคน ที่ข้าพเจ้ากล่าวล่วงล้ำท่านประธานสภาฯ นั้น ข้าพเจ้าขอถอน

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณมากครับ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโอบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
 ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ในวาระที่ ๒ จบร่างแล้ว

ต่อไปนี้จะเรียนถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นควรที่จะยืนตามที่คณะ
 กรรมการธิการเสนอมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรยืนตามที่คณะกรรมาธิการเสนอมา โปรด
 ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอเรียนถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควร
 ที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้
 เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๗๑๒

สภาผู้แทน

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุมคณะกรรมการ
สามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิก
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะ
กรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครองพิจารณา กรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

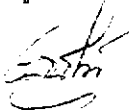
๑. นายโบแดง จันตะเสน	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์	
๓. นายทองหยด จิตตวีระ	
๔. นายบันเทิง อับดุลบุตร	
๕. นายบุญส่ง สมใจ	
๖. นายประมวล กุลมาตย์	
๗. นายสมบูรณ์ บัณฑิต	
๘. นายสวัสดิ์ คำประกอบ	
๙. นายสันต์ เทพมณี	
๑๐. นายสำรวย ธรรมสุนทร	
๑๑. นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ	

เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายวุฒินันท์ ยังวิริยะ นิตกรตรี กองกรรมาธิการ
เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **โบแดง จันตะเสน**
(นายโบแดง จันตะเสน)
ประธานคณะกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง.

ทองพิมพ์ พิมพ์.
 ทาน.

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายวุฒินันท์ ยังวิริยะ นิติกรตรี กองกรรมการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ พันเอก เฉลิม เจริญพานิช หัวหน้ากองกฎหมายทหารและการต่างประเทศ และพันเอก โกวิท มัชฌมจันทร์ ตลาการพระธรรมนุญฝ่ายศาลทหารกลาง กรมพระธรรมนุญ กระทรวงกลาโหม และ นายไพศาล กุมาลย์วิสัย เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"

มาตรา ๔

มีผู้แปรญัตติ

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตรา

มาตรา ๔

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการเห็นด้วย

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้

ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) โอบาง จันตะเสน

(นายโอบาง จันตะเสน)

ประธานคณะกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐

มาตรา ๔ บรรดาคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหารตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ ที่ค้างพิจารณาพิพากษาและคดีที่ตกกระทบถึงเป็นความผิดเช่นว่านั้นที่ตกกระทบให้ ศาลผสมคดีมีข้อหาในความผิดที่ระบุไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ ที่เกิดขึ้นในหรือภายหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ ใช้บังคับ จนถึงวันประกาศพระราช

บัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษาที่ยังมิได้ยื่นฟ้อง ให้อยู่ในอำนาจศาลทหารตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. ที่จะพิจารณาพิพากษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความ
อะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ในวาระที่ ๒ จบร่างแล้ว

ต่อไปนี้จะเรียนถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นควรที่จะยืนตามที่คณะ
กรรมการเสนอมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรยืนตามที่คณะกรรมการเสนอมา โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาในวาระที่ ๓ ผมขอเรียนถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควร
ที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้

เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๗๑๓

สภาผู้แทน

๒๓ กรกฎาคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม พ.ศ. . . .

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครองพิจารณากรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายโบแดง จันตะเสน	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์	
๓. นายทองหยด จิตตวีระ	
๔. นายบันเทิง อับดุลบุตร	
๕. นายบุญส่ง สมใจ	
๖. นายประมวล กุลมาตย์	
๗. นายสมบุรณ์ บัณฑิต	
๘. นายสวัสดิ์ คำประกอบ	
๙. นายสันต์ เทพมณี	
๑๐. นายสำรวย ธรรมสุนทร	

๑๑ นายสุจินต์ เชาววิศิษฏ์

เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายวุฒินันท์ ยังวิริยะ นิตกรตรี กองกรรมาธิการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) โอบแดง จันตะเสน

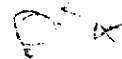
(นายโอบแดง จันตะเสน)

ประธานคณะกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง.

ทองพิมพ์ พิมพ์.

 ทาน.

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศ
พระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายวุฒินันท์ ยังวิริยะ นิติกรตรี กองกรรมาธิการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ พันเอก เฉลิม เจริญพานิช หัวหน้ากองกฎหมายทหารและการต่างประเทศ และพันเอก โกวิท มัชฌิมจันทร์ ตุลาการพระธรรมนูญฝ่ายศาลทหารกลาง กรมพระธรรมนูญ กระทรวงกลาโหม และนายไพศาล กุมาลย์วิสัย เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	

<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาค่าแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตรา

<u>มาตรา ๔</u>	นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์	ขอแปรญัตติไว้
	คณะกรรมการเห็นด้วย	

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้

ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) โยแดง จันตะเสน

(นายโยแดง จันตะเสน)

ประธานคณะกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม
ให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม ซึ่งประกาศ ณ วันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม ซึ่งประกาศ ณ วันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๔ บรรดาคดีที่ ตำรวจทำเป็น มีข้อหาในความผิดตามมาตรา ๑๑๖ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ พระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม ซึ่งประกาศ ณ

วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๐๒ ที่ค้างพิจารณาพิพากษาและคดีที่**การกระทำเป็นมิชอบ**ในความผิด
เช่นว่านั้นที่**การกระทำผิด**เกิดขึ้นในหรือภายหลัง วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เวลา
๐๖.๐๐ นาฬิกา จนถึงวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้อยู่ในอำนาจศาล
ทหารตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ.
ที่จะพิจารณาพิพากษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

คณะกรรมการมีการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศพระบรมราชโองการให้ศาลทหารพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางอย่างเพิ่มเติม พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ จบร่างแล้ว

ต่อไปนี้จะเรียนถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นควรที่จะยื่นตามที่คณะกรรมการเสนอมานั้นหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรยื่นตามที่คณะกรรมการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอเรียนถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย

นายสมพร จูริมาศ (ร้อยเอ็ด) : กรรมการทั้งหมดมีที่ท่านครับ และเดี๋ยวนี้ที่นั่งประจำอยู่ถึงครึ่งหรือเปล่าครับ โปรดพิจารณาครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครบองค์ ไม่จำเป็นครับเอาละครับคุณนิสิตขอความกรุณาอย่าให้มีปัญหาะครับ ว่ากันไป

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ไม่ใช่ปัญหาหรอกครับ คือว่าท่านใช้คำว่า "ยื่น" นี้ มันคล้ายๆ คำพิพากษา ผมก็เลยงงครับ เพราะว่าท่านก็เห็นด้วยกับกรรมการแก้ไข อย่างนี้ผมก็ยกมือให้ นี่คำว่า "ยื่น" ผมเลยงง เอ๊ะ มันยื่นอย่างไรอันนี้ต่างหากครับ ผมเลยงงๆ และพวกผมก็ปรึกษาหารือกันว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นผมก็ยกมือให้ ผมเห็นด้วยอยู่เห็นตามกรรมการแก้ไขมา เท่านั้นแหละครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ เป็นภาษาสภาครับ เอาละครับ

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมก็จะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งค้างมาจากคราวประชุมครั้งก่อน

(สำเนา)

วันที่ ๑๖๖๘/๑๓ วันที่ ๔ ส.ค. ๑๓
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๔๐๓/๑๖๓๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบำบัด
รักษาผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว
ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ถ.กิตติขจร

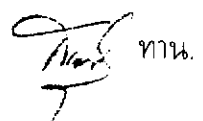
(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง.

จำนงค์ พิมพ์.

ทนาย.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ยาเสพติด" หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษ กัญชา พืชกระท่อม ผิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้น และให้หมายความรวมถึงวัตถุอื่นใดที่รัฐมนตรีประกาศเป็นยาเสพติด

"ผู้ติดยาเสพติด" หมายความว่า ผู้เสพ รับประทานหรือใช้ด้วยวิธีอื่นใดซึ่งยาเสพติดเข้า

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

พ.ศ.

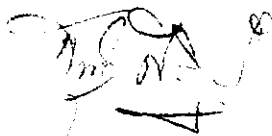
หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

เหตุผล

โดยที่การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ และตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๗ ที่กระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้ ยังไม่ได้ผลสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ ทำให้การรักษาไม่ทุเลาหรือหายขาด เนื่องจากมีอุปสรรคหลายประการ การแก้ไขเหตุอันเป็นอุปสรรคต่อการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดจำเป็นต้องมีกฎหมายให้อำนาจแก่โรงพยาบาลเพื่อใช้บังคับให้คนไข้ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลนานพอสมควร และให้อำนาจบังคับคนไข้รับการรักษาบำบัดรักษาให้ครบถ้วนตามหลักวิชาการ จึงต้องตราพระราชบัญญัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นี้

ผู้แทนภาคต้อง

จำนงค์ พิมพ์

 ทาน.

ร่างกาย และแสดงอาการติดยาเสพติด ซึ่งตรวจสอบได้ตามหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์ และโรงพยาบาลรับตัวไว้บำบัดรักษาตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงพยาบาล” หมายความว่า โรงพยาบาล สถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้นที่รัฐมนตรีประกาศให้เป็นสถานทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า นายแพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาล

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการแพทย์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดวัตถุอื่นใดเป็นยาเสพติด หรือกำหนดโรงพยาบาล สถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้นเป็นโรงพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผู้ใดเสพ รับประทานหรือใช้ด้วยวิธีอื่นใดซึ่งยาเสพติดเข้าร่างกาย อันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยกัญชา กฎหมายว่าด้วยพืชกระท่อม หรือกฎหมายว่าด้วยฝิ่น หากขอเข้ารับการบำบัดรักษาตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนที่ความผิดของตนปรากฏแก่เจ้าพนักงาน เมื่อปรากฏว่าผู้นั้นติดยาเสพติดและได้รับการบำบัดรักษาตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ได้รับการยกเว้นโทษสำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ผู้ติดยาเสพติดจะต้องอยู่ในโรงพยาบาลและรับการบำบัดรักษาตามหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์ตามวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด

นอกจากจะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การอยู่รับการบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่งให้มีกำหนดระยะเวลาตามที่ผู้อำนวยการกำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเกี่ยวกับการบำบัดรักษา ผู้อำนวยการมีอำนาจขยายระยะเวลาต่อไปอีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๗ ภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษาการติดยาเสพติด หรือการรักษาโรคอื่น ผู้อำนวยการมีอำนาจส่งตัวผู้ติดยาเสพติดไปรับการรักษานอกโรงพยาบาลที่ผู้ติดยาเสพติดกำลังรับการบำบัดรักษาอยู่

มาตรา ๘ ภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นสมควร จะอนุญาตให้ผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาโดยความสมัครใจของตน ไปพักอาศัย ณ ที่อยู่อาศัยของผู้ติดยาเสพติดนั่นเอง หรือของผู้อื่น ซึ่งยินยอมรับผู้ติดยาเสพติดนั้นไว้ก็ได้ แต่ผู้ติดยาเสพติดนั้นต้องมารับการบำบัดรักษาหรือตรวจดูผลของการบำบัดรักษาเป็นครั้งคราวตามวันเวลาและสถานที่ที่ผู้อำนวยการกำหนด และผู้อำนวยการมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตและสั่งให้ผู้ติดยาเสพติดนั้นกลับเข้ารับการบำบัดรักษาอยู่ในโรงพยาบาลต่อไปเมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๙ อธิบดี มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรับ การปล่อย การเยี่ยม การติดต่อ และการปฏิบัติอย่างอื่นต่อผู้ติดยาเสพติด รวมตลอดทั้งความประพฤติและการปฏิบัติตนของผู้ติดยาเสพติดด้วย

มาตรา ๑๐ ผู้ติดยาเสพติดผู้ใดฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๙ มีอำนาจสั่งปรับ ดังนี้

- (๑) ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
- (๒) จัดกักขังเพื่อให้ได้รับการเยี่ยมครั้งละไม่เกินหนึ่งเดือน
- (๓) กักขังครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน หรือ
- (๔) ชังครั้งละไม่เกินสามวัน

มาตรา ๑๑ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด เมื่อผู้อำนวยการร้องขอให้พนักงานสอบสวนส่งรายงานเกี่ยวกับประวัติ ความประพฤติ การศึกษา อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้ติดยาเสพติดเท่าที่มีปรากฏในการสอบสวนให้แก่โรงพยาบาล

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ติดยาเสพติดกำลังหลบหนีหรือพยายามหลบหนีหรือก่อความไม่สงบขึ้น และไม่ยอมเชื่อฟังพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามปราม หรือกระทำความผิดอาญาขึ้นภายในโรงพยาบาล ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้ติดยาเสพติดนั้น เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือส่งตัวไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดเขตหรือสถานที่ใดในโรงพยาบาล เป็นเขตหวงห้ามของโรงพยาบาลโดยประกาศไว้ให้ปรากฏในที่นั้น

ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตหวงห้ามของโรงพยาบาล เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำยาเสพติดหรือสิ่งของต้องห้ามเข้าไปในเขตหวงห้ามของโรงพยาบาล เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดหยิบยื่นหรือส่งโดยวิธีอื่นใดซึ่งยาเสพติดให้แก่ผู้ติดยาเสพติดไม่ว่า ณ ที่ใด เว้นแต่เพื่อการบำบัดรักษาตามคำสั่งของแพทย์

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดหยิบยื่นหรือส่ง โดยวิธีอื่นใดซึ่งสิ่งของต้องห้ามให้แก่ผู้ติดยาเสพติดในโรงพยาบาล เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งมอบเงินตรา หรือสิ่งของอย่างอื่นที่มีใช้สิ่งของ ต้องห้ามแก่ผู้ติดยาเสพติดในโรงพยาบาล เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ หรือผู้ซึ่ง ผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ติดยาเสพติดผู้ใดที่อยู่ในโรงพยาบาลมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในครอบครอง หรือส่งมอบสิ่งของต้องห้ามแก่ผู้ติดยาเสพติดผู้อื่นที่อยู่ในโรงพยาบาล

มาตรา ๒๐ สิ่งของต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๙ ให้กำหนด โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับเกี่ยวกับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด โดยเหตุที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่ในการบำบัดรักษา แล้วเปิดเผยความลับนั้นในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้ติดยาเสพติด โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ติดยาเสพติดที่รับการบำบัดรักษาอยู่ในโรงพยาบาลหรือที่ส่งไป รับการรักษานอกโรงพยาบาลตามมาตรา ๗ ผู้ใดหลบหนีออกจากโรงพยาบาลหรือจากสถาน ที่นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดสนับสนุนให้ผู้ติดยาเสพติดหลบหนีตามวรรคหนึ่ง ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๔ ผู้ใดนำยาเสพติดเข้าไปในเขตหวงห้ามของโรงพยาบาลอันเป็นการ ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือหยิบยื่นหรือส่งโดยวิธีอื่นใด ซึ่งยาเสพติดให้แก่ผู้ติดยาเสพติดอันเป็น การฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่งไม่กระทบกระทั่งถึงความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษกฎหมายว่าด้วยกัญชา กฎหมายว่าด้วยพืชกระท่อม และกฎหมายว่าด้วยฝิ่น

มาตรา ๒๕ ผู้ใดนำสิ่งของต้องห้ามเข้าไปในเขตหวงห้ามของโรงพยาบาลอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือหยิบยื่นหรือส่งโดยวิธีอื่นใดซึ่งสิ่งของต้องห้ามให้แก่ผู้ติดยาเสพติดอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๗ ความผิดตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษหนักขึ้นเป็นทวีคูณ

มาตรา ๒๘ ผู้ติดยาเสพติดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ บรรดาเงินตราและสิ่งของอันเป็นวัตถุแห่งการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อำนวยการอาจยึดไว้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีได้

มาตรา ๓๐ เงินตราหรือสิ่งของที่ยึดไว้ตามมาตรา ๒๙ ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด หรือวันที่สั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

ถ้าสิ่งของที่ยึดไว้ นั้นเป็นของเสียหาย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินราคาส่งของ ผู้อำนวยการจะจัดการขายทอดตลาดสิ่งของนั้นเสียก่อนถึงกำหนดก็ได้ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดเงินนั้นไว้แทน

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำเนาถูกต้อง.

จำนงค์ พิมพ์.

ทาน.

นายสมบุญ ผ่องอักษร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : รัฐบาลขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

เหตุผล โดยที่การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติด
ให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ และตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๗ ที่กระทรวง
สาธารณสุขดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ยังไม่ได้ผลสมบูรณ์ตามหลักวิชา ทำให้การรักษาไม่ทุเลา
หรือหายขาด เนื่องจากมีอุปสรรคหลายประการ การแก้ไขเหตุอันเป็นอุปสรรคต่อการบำบัด
รักษาผู้ติดยาเสพติด จำเป็นต้องมีกฎหมายให้อำนาจแก่โรงพยาบาล เพื่อใช้บังคับให้คนไข้ที่
เข้ารับการรักษามีเวลาอยู่โรงพยาบาลนานพอสมควร และให้อำนาจบังคับคนไข้รับการบำบัด
รักษาให้ครบถ้วนตามหลักวิชาการ จึงต้องตราพระราชบัญญัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดขึ้น
เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณอุทัย พิมพ์ใจชน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ผมเห็นด้วยกับรัฐบาลที่หาหนทางจะช่วยเหลือ
ผู้ที่ติดยาเสพติด เพราะว่าเป็ภัยต่อสังคมและครอบครัวเขาเอง แต่ว่าทั้งหมดนี้นั้นการที่เรา
จะมากอดตามรักษากันอยู่อย่างเดียว ก็เป็นเรื่องสิ้นเปลืองทั้งงบประมาณและกำลังคน ขณะนี้
ประเทศไทยเราเองก็ยังมีขาดแคลนแพทย์รักษาแขนงต่าง ๆ โรงพยาบาลนี้ที่จะตั้งขึ้นตามประกาศ
หรือกฎกระทรวงโดยอาศัยอำนาจกฎหมายนี้นั้นนะ ผมก็เห็นว่าจะต้องใช้เงินใช้คนอีกไม่ใช่
น้อย ปัญหาเรามีโรงพยาบาลมันเป็นผลดี แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้กำจัดต้นตอแห่งยาเสพติด
กันอย่างจริงจังแล้ว ต่อไปเมืองไทยเราเนี่ยผมว่ามันจะเต็มไปด้วยโรงพยาบาลรักษาพวกติดยา
เสพติดกันทั้งนั้น ผมจะยกตัวอย่างให้ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเองได้
เห็นง่าย ๆ ไม่ต้องไปหาที่หลบซ่อนเร้นซื้อขายจำหน่ายยาเสพติด เวลาที่ชาวบ้านรู้จักและ
กลัวกันมากที่สุด คือ เฮโรอีนนี่ จะดูได้ง่าย ๆ ไม่ต้องที่ไหนหรอกครับ เอาแค่ที่สถานควบคุม
ผู้ต้องขังที่เป็นนักโทษ หรือว่าผู้ที่เป็นผู้ต้องหาระหว่างคดีนี้แหละครับ รัฐบาลจะปราบหรือไม่

ว่าขณะนั้นนั้นจะตามคุณตะรางต่าง ๆ ได้มีการขายจำนำเฮโรอีนกันไม่ใช่บ่อย ยาเสพติดหลายประเภทขายดีที่สุดในยุคที่ตามสถานควบคุม เหล่านี้แหละครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ผมจึงเห็นว่าเกรงว่าท่านจะต้องรับภาระหนักต่อไปในการขยายโรงพยาบาลโรคพวกติดยาเสพติดอีกไม่รู้สักกี่แห่งก็หนนี้ มันจะเสี่ยงประมาณ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านเองมีเจตนาที่จะรักษาให้หายละก็ เข้มงวดประชาชนเป็นเรื่องของตำรวจนะครับ แต่ว่าแหล่งยาเสพติดขณะนี้ได้เผยแพร่ตามสถานที่ควบคุมต่าง ๆ ของทางราชทัณฑ์ นี่ทางรัฐบาลนี้ได้ทราบหรือไม่ นี่เป็นจุดหนึ่งที่ผมอยากจะกล่าวในที่นี้ว่า ดันเหตุควรจะมองหาด้วย ไม่ใช่รักษากันแต่ปลายเหตุไม่อย่างนั้นเราตามรักษากันไม่หวาดไม่ไหว ที่เห็นง่าย ๆ นั้นแหละครับ ในสถานกักกันต่าง ๆ นี้แหละครับ ขอให้ท่านได้รับทราบไว้ด้วยอย่างหนึ่ง แล้วก็ขณะนี้รัฐบาลคงจะยอมรับนะครับว่าผู้ติดยาเสพติดนั้นมีมากมาย ถึงกับจะต้องออกกฎหมายตั้งสถานพยาบาลนี้ขึ้น เพื่อจะช่วยบำบัดรักษา พร้อมกันนั้นก็น่าจะเข้มงวดกวัดขันผู้มีอาชีพทางค้าขายยาเสพติดให้เข้มงวดไปกว่าเดิม ในสมัยก่อนนี้เราเคยได้ยินบ่อย ๆ ว่า คณะปฏิวัติจับมายิงเป้าเสียบ้างเพราะค้าเฮโรอีน แต่จากนั้นมานี้พอผู้มีอำนาจในการยิงเป้าได้วายชนม์ไปเสียแล้ว ก็ไม่เคยปรากฏให้เห็นว่ามีการปราบกันอย่างจริงจัง และเวลานี้ไม่ว่าจะไปสถานที่แห่งหนตำบลใด ยาเสพติดประเภทเฮโรอีนนี้ได้แผ่ขยายเข้าไปถึงท้องไร่ท้องนาแล้วนะครับ ท่านประธานที่เคารพไม่ใช่เพราะอยู่ที่ตามตลาดหรือตามช่องต่าง ๆ เท่านั้น ช่องโจรหรือจะเป็นช่องโสเภณีก็แล้วแต่นะครับ เวลานี้มันระบาดไปถึงกับพวกมีอาชีพเกษตรกรรม ชาวไร่ ชาวนา ติดกันงอมแงมแล้ว ถ้าจะตั้งกันรักษากันจริงๆ แล้ว ผมก็ไม่ทราบว่าจะต้องเปิดสถานพยาบาลอีกสักเท่าไร ลำพังสถานพยาบาลรักษาโรคธรรมดา ๆ นี้ละครับไปนั่งเข้าคิวกันตั้งแต่ตี ๔ ตี ๕ แล้วนะครับ รับประทานแล้ววันนี้ยังตรวจไม่ได้ เพียงแต่รับบัตรว่าเคยมารับทราบว่าเป็นโรคเท่านั้น วันอื่นถึงค่อยมาตรวจอย่างนี้ก็ยังมี นี่แหละครับ ผมก็เกรงว่าถ้าหากว่ากระทรวงสาธารณสุขนั้นจะเพ่งเล็งถึงการปัจจัย ๔ อันหนึ่ง คือเรื่องยารักษาโรค การพยาบาลรักษา ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการครองชีพ นี่ผมจึงอยากให้อย่าให้เพียงแต่ท่านรัฐมนตรีมาตามแก้อยู่อย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีเองควรจะได้เสนอข้อคิดเห็นในการปราบปรามแหล่งที่มาของยาเสพติดให้ได้ผลเด็ดขาดด้วยครับ เพราะว่าเมื่อผลเสียหายหลายอย่างหลายประการเหลือเกิน แล้วยาเสพติดร้ายแรงต่าง ๆ

เวลานี้เมื่อมันติดแล้วครับ นี่ครับมันแก้ลำบาก พวกนี้ไม่มีสตางค์ไปซื้อ มันก็ต้องลักเล็กขโมยน้อย โจรผู้ร้ายที่เรารู้ๆ ชุมนุ่มๆ ที่มันขโมยนี้ ไม่ได้ขโมยเพื่อเอาไปเลี้ยงตัวหรือครับ มันเอาไปเลี้ยงยาเสพติดนี่แหละครับเป็นส่วนมาก ที่เราบอกว่าขโมยๆ นี่ ส่วนมากไม่ใช่ว่ามันขโมยเอาไปเพื่อเอาไปกิน ไม่มีจะกิน หรือไม่มีเสื้อผ้าถุงใส่ ไม่ใช่อย่างนั้น โดยมากมันขโมยไปเพื่อซื้อยาเสพติดนี้สูบกัน ขโมยมันถึงได้เต็มบ้านเต็มเมือง เพราะฉะนั้นผมจึงขอฝากท่านประธานว่า ไหนๆ เราจะรักษาพวกติดยาเสพติดแล้ว ลงมือเสียทีเถอะครับ ป้องกันแหล่งที่มาของยาเสพติดให้ทีเถอะ บ้านผมนี่แหละครับ ที่อำเภอพนสนิมนี้ เคยถูกจับว่าเป็นแหล่งใหญ่ในการผลิตยาเสพติด แต่เสร็จแล้วเมื่อถูกจับไปอะไรมาก็ปรากฏว่ายังลอยนวลได้อีก ก็มีข่าวออกมาซึ่งไม่เป็นมงคลนักว่า เจ้าหน้าที่ก็ตี เล่นเงินเข้าไปแล้วอย่างนี้แหละครับ มันเสียหายเหลือเกิน ผมจึงอยากจะยกตัวอย่างให้ฟังเพื่อเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ไม่เอากันจริงนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะให้สมเจตนาของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ที่เสนอกฎหมายนี้มา ก็ควรที่รัฐบาลชุดนี้จะได้รับต้นเหตุต้นตอที่มาของยาเสพติดด้วย และจะเป็นการป้องกันผลเสียหายทางอื่น ๆ อีกมากมาย ผมก็ฝากท่านประธานไว้ ณ ที่นี้ด้วยขอบคุณครับ

นายประภาส อินทรกำแหง (นครราชสีมา): ตามที่ทางรัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติว่าด้วยการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้ตามเหตุผลที่ว่าเพื่อจะกำหนดระยะเวลาให้ได้ผลในการบำบัดรักษานั้น ผมเห็นว่าเมื่อออกกฎหมายฉบับนี้แล้ว มันจะไม่ได้ผลตามที่ประสงค์ไว้เพราะว่าตามมาตรา ๖ มีผู้ขอเข้ารับการรักษาพยาบาลกลับกลายเป็นผู้ต้องขังทันทีตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือคนอยู่ดี ๆ เดินอยู่ตามถนนไม่ต้องถูกจับ ไม่ต้องถูกมีความผิด แต่พอเข้าไปขอรับการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลนั้นก็กลับจะต้องถูกเป็นผู้ต้องขังทันทีโดยกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่าโรงพยาบาลอีกหน่อยพอพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้วนี้ จะไม่มีผู้ไปรับการบำบัดทันที เพราะฉะนั้นถือว่าผู้ไปเข้าขอรับการบำบัดนี้จะต้อง เมื่อสมัครใจแล้วกลับถูกติดคุกนี้ใครจะขอครับ ถ้าเป็นราษฎรถ้าเดินอยู่ถนนนี้มันก็มีอิสระเสรีอยู่เต็มที่ แม้จะเป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ผมว่าถ้าจะให้ได้

ผลจริง ๆ แล้ว ผู้ที่ติดยาเสพติดให้โทษนั้นก็ถือว่าเป็นผู้ที่ไม่ได้มีประโยชน์อะไรอีกแล้วควร
จะบัญญัติให้เป็นผู้มีความผิดอีกด้วย ถ้าไม่ไปขอรับการบำบัด ถ้าทำได้อย่างนี้ ผมว่าผู้ที่สูบ
หรือว่าผู้ที่เสพยา นี้ มีความผิด แต่ว่าเมื่อจับไม่ได้ก็ไม่มี ความผิด แต่ผู้ติดยาเสพติดให้โทษนี้
โดยลักษณะแล้วก็เห็นได้โดยชัดเจนว่าเป็นผู้ติดยา เมื่อเป็นผู้ติดยาแล้วก็ควรจะมีความผิด
ด้วยครับ มันเป็นการป้องกันไปในตัวเสร็จเหมือนกับเป็นโรคอันตราย เพียงแต่เอื้อมมือไป
ก็ต้องไปแจ้งเป็นโรคอันตราย จะต้องถือว่าเป็นโรคอันตรายแล้ว ที่จะต้องแจ้ง ถ้าไม่แจ้งก็มี
ความผิดตามพระราชบัญญัติ ผู้เสพยาเสพติดนี้ถ้าจะให้กฎหมายฉบับนี้มีผลโดยแท้จริงแล้ว
ผมว่าควรจะบัญญัติให้ผู้ติดยาเสพติดให้โทษเสมือนผู้เป็นโรคอันตราย ตามพระราชบัญญัติ
ที่กระทรวงสาธารณสุขเคยมีอยู่แล้วด้วย ยังมีเหตุผลอีกหลายอย่างหลายประการว่ากฎหมาย
ฉบับนี้โดยหลักการแล้ว ผมเห็นด้วย เพราะว่าการรักษาพยาบาลผู้เสพยาเสพติดให้โทษนี้
ต้องมีระยะเวลาแห่งการรักษา แต่ว่าตามหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มีอยู่ขณะนี้
ที่ออกมา นี้ ถ้าผ่านออกไปผมว่ามันจะเป็นหมันครับ มันจะปฏิบัติไม่ได้ กฎหมายเมื่อออก
ไปแล้วปฏิบัติไม่ได้นี้ ผมคิดว่ายังไม่สมควรออกก่อนดีกว่า ควรจะขอให้ทางฝ่ายรัฐบาลถอน
ออกไปพิจารณาใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้ผลจริงจังขึ้นมา ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

นายสมบุญ ผ่องอักษร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ตามมาตรา ๖
นั้น ไม่ใช่เราจับผู้ต้องโทษ สำหรับผู้ต้องโทษนั้นจะต้องถูกคุมขังอีกต่างหาก ไม่ใช่เป็นคนไข้
ที่เข้ามาขอรับการรักษาคนไข้ที่เข้ามาขอการรักษาก็เหมือนกับเป็นคนไข้ธรรมดาที่อยู่รักษา
ในโรงพยาบาลนั่นเอง ไม่ได้ผิดแปลกแตกต่างอะไรกันออกไป นอกเสียจากว่ามีที่กันไม่ให้คน
ภายนอกติดต่อได้ และไม่ไห้คนภายนอกติดต่อกับคนข้างนอกได้เท่านั้น และคนไข้ที่มาทำการ
รักษา วิธีการรักษานี้เราแบ่งออกเป็น ๒ วิธี

วิธีที่ ๑ ก็คือวิธีการถอนยา สำหรับการถอนยานั้น คนไข้โดยมากในระหว่าง
ระยะการถอนยาก็จะนอนอยู่ในเตียง ได้รับการให้ยารักษาอยู่เป็นเวลาอย่างน้อยสามอาทิตย์
ภายหลังจากการถอนยาแล้วก็ต้องอยู่พักฟื้น การพักฟื้นนี้ก็มีหลักการอยู่ว่าเราจะต้อง
วิจัยมูลเหตุของการติดยาเสพติด แล้วก็วางแผนรักษา แต่การรักษาที่สำคัญที่สุดก็คือการ

รักษาทางใจ และนอกจากนั้น นอกจากการรักษาทางใจก็จะต้องมีการฝึกอาชีพ มีการพักใช้ มีการพักผ่อนหย่อนใจ การแก้ไขความประพฤติ การแก้ไขสิ่งแวดล้อมและมีอาชีพะบำบัด เพราะฉะนั้นเนื่องด้วยเหตุนี้ กว่าที่เราจะทำการรักษาให้คนอดยาได้จริง ๆ นั้นเราจะต้องใช้เวลานานมาก เพราะฉะนั้นคนไข้ถ้าหากว่าผู้ที่เขาไปขอรับการรักษา เราถือว่าเขาเป็นผู้มีความผิดแล้ว คนไข้พวกนี้พวกติดยาเสพติดนี้ก็เท่ากับเป็นผู้ที่มีจิตใจไม่ปกติ เหตุที่ไม่ปกตินั้นก็อาจจะเกิดจากติด เพราะติดยาเสพติดเอง ประการที่สอง ก็ติดเพราะสิ่งแวดล้อมทำให้เขาติด คือหมายความว่าถ้าเขาอยู่ในสิ่งแวดล้อมในที่ที่มีการเสพเฮโรอีนกันมากอะไรกันมาก เขาก็อาจจะลองสูบบ้าง บางคนก็บอกว่าอยากจะลองความเก่งของตัวเองอะไรอย่างนี้เป็นต้น อันที่สาม บางคนก็เป็นโรคในทางกายหรือมีความพิการในทางกาย ก็ใช้ยาเสพติดเพื่อที่จะแก้ปวดด้อยในทางพิการหรือโรคนั้นชักตัวอย่างว่า คนที่เป็นวัณโรคมีอาการมาก มีอาการไอมาก ก็พยายามที่จะใช้ยาเสพติด เมื่อใช้ยาเสพติดก็ระงับอาการไอ อาการเจ็บหน้าอกได้ เนื่องด้วยเหตุนี้สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ใช้สำหรับเพื่อที่จะให้ผู้ติดยาเสพติดที่ถูกโทษทางคดี ให้แต่ผู้ที่มีความป่วยเจ็บแล้วขอเข้ารับรักษาตัวเอง บางทีก็มีญาติไปให้ โดยเฉพาะในโรงพยาบาล ธรรมนูญรักษาที่เรามีอยู่เดี๋ยวนี้ มีคนไข้ที่เข้าไปขอการรักษาประมาณปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ คน และที่ลำบากที่สุดก็คือว่าคนไข้เหล่านี้ไม่สามารถจะอยู่จนกระทั่งหายขาดได้ เพราะฉะนั้นคนไข้เหล่านี้ก็ต้องเข้าออกกันอยู่ เมื่อเข้าออกกันอยู่เสมอแล้วก็กลับไปติดยาอีก เพราะการติดยาเสพติดนี้เนื่องจากจิตใจ ไม่ใช่เนื่องจากอย่างอื่น เนื่องจากจิตใจของคน ๆ นั้นจำเป็นที่เราจะต้องใช้วิธีการรักษาด้วยจิตใจ เพื่อแก้จิตใจของเขา การที่จะเอาคนไปทำโทษคนพวกนี้ คนพวกติดยาเสพติดนี้ถ้าพูดกันโดยที่แท้จริงแล้ว ถ้าเราถือว่าเขาเป็นคนที่มีความผิด มีคดีลงโทษแล้ว เท่ากับว่าเราฆ่าเขามากกว่าที่เราจะช่วยเขา เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลให้มีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาก็เพื่อที่จะรักษาคนไข้ให้ได้ผล ให้หายกลับไปที่บ้านแล้วไม่กลับไปเสพยาเสพติดต่อไป ถ้าหากว่าเราไม่มีกฎหมายฉบับนี้ คนไข้ก็จะกลับไปติดยาเสพติดอีก การรักษาเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองมาก เพราะฉะนั้นเนื่องด้วยเหตุนี้ทางรัฐบาลจึงได้ขอออกพระราชบัญญัติการบำบัดยาเสพติดให้โทษนี้

นายล้วน เวกชาลิگانน (นครปฐม) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเราจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ต้องพิจารณาถึงเหตุผลและต้นที่มาของยาเสพติดให้โทษทางรัฐบาลหรือท่านรัฐมนตรีควรจะได้พิจารณากำจัดต้นตอสาเหตุที่จะเกิด ควรจะได้ออกกฎหมายประเภทนั้นขึ้นมาและมีโทษอย่างรุนแรง เป็นต้นว่า จำคุกตลอดชีวิตหรือยิงเป้ากันเลย ผู้ผลิตยาเสพติดให้โทษ ผู้มีไว้ในครอบครอง ผู้มีไว้สำหรับจำหน่าย ท่านไม่ทำอย่างนี้แล้วจะมารักษาแต่ต้น ต้นไม่รักษาจะมาเล่นปลายเหตุอย่างนี้ก็ยังไม่สมควรนักถึงอย่างไร ๆ มันก็ยังมีผู้ที่จะต้องเป็นผู้ที่ติดยาเสพติดให้โทษอยู่ ถ้าออกกฎหมายฉบับนี้มา เพราะว่าต้นเราไม่ได้ทำลาย เราไม่ได้ตัด ท่านจะมีไว้เพื่ออะไร หรือมันเป็นคุณ หรือมันเป็นประโยชน์ใน การที่จะรักษาหรือพยาบาลคนหนึ่งคนใดขึ้น ถ้าเป็นกรณีในหลักการวิชาแพทย์ จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ชีวิตของมนุษย์บางอย่างบางสิ่งก็มีไว้ในโรงพยาบาลที่กรณีจำเป็นเกิด กรณีที่อื่น ๆ นะท่านควรจะจำกัดร่างกฎหมายฉบับนั้นอย่างนั้น ๆ ขึ้นมาจึงจะเป็นการถูกต้อง แต่เสร็จแล้วก็ปล่อยให้ผลิตกันขึ้นมาเต็มบ้านเต็มเมืองหมด มีค้ำที่โนน มีชายที่นี้ แล้วท่านก็มาออกกฎหมายมาทำหุยมหิมอย่างนี้มันไม่มีประโยชน์ มันไม่มีคุณค่าอะไรเลยนี้แหละครับ พูดกันถึงด้วยหลักการและเหตุผล การที่จะออกกฎหมายจะบังคับใช้แก่ประชาชนพลเมืองนั้น เมื่อออกแล้วให้มันได้ผลยิ่งและดีเป็นประโยชน์ จึงสมควรที่จะออก แต่เมื่อออกไปแล้ว ผู้ผลิตก็ยังมียู โทษก็น้อย กลับจะมาปฏิบัติหรือมาให้การรักษา อย่างนี้มันไม่ควร เป็นการเสียเวลาของสภา ไม่มีประโยชน์อะไรนัก ออกมาสัก ๑๐๐ ฉบับมันก็เป็นอย่างนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นท่านควรจะไปแก้ไขทำลายแหล่งผลิต ข้าพเจ้าคนหนึ่งจะเป็นผู้สนับสนุนและ ยกมือให้ แต่สำหรับกฎหมายฉบับนี้ออกมามันไม่มีประโยชน์ เสียเวลาการงานของสภาด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นข้าพเจ้าไม่มีเจตนาร้าย แต่ว่าเห็นว่ามันไม่ควร ถ้าจะถามกันถึงว่าจะไม่มีจิตใจเมตตา กรุณาคนที่ติดยาแล้วหรือมี ก็อยากจะให้การรักษาอยู่ ไม่ใช่ไม่มี แต่ไม่จำเป็นต้องออกหรือก ถ้าคนหนึ่งคนใดถ้าหากว่าจะสมัครใจจะรักษาก็ไปโรงพยาบาลอัญญารักษ์ที่ปทุมธานี ก็ไปรักษาที่นั่น ถ้าไปที่นั่นก็ไม่มีภาระที่จะไปกักขัง อะไรต่ออะไร เพราะว่าผู้ที่เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษอย่างนี้แล้วนะครับ มันก็โรคคล้าย ๆ กับคอลเลอร่า (cholera) คือว่าโรคอหิวาต์ หรือโรคไทฟอยด์ ใช้รากสาดน้อย ใช้รากสาดใหญ่ เป็นโรคที่ติดต่อกัน ก็ไม่ควรที่จะมาอยู่

ร่วมรวมกับเรานักหรรอก เพราะมันจะไปกันใหญ่ เราก็จำกัดสิ ตอนนั้นว่าในเขตนั้นควรจะทำ
 อย่างนั้น จำกัดกันจริงๆ ทีเดียว แต่ที่นี้แหล่งผลิตยังไม่ได้ทำลาย แล้วจะมาทำลายปลายเหตุ
 มันจะไปอย่างไรได้ น้ำกำลังไหลเชี่ยวมา เราก็ไม่ไปดูต้นน้ำว่าจะกักจะกันอย่างไร เราก็บอกว่า
 ปิดไฟน้ำมันจะหยุดได้อย่างไร เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีก็ได้พิจารณาไปแก้ไขในเหตุการณ์
 ต้นๆ เสียครับ เพื่อทำลายรากฐานอย่าให้มันเกิดและมีขึ้น แล้วในโอกาสระยะเวลาเดียวกัน
 ก็ควบคู่กันไป ก็ให้รักษาพยาบาลคนที่ติดแล้ว ที่มันจะเป็นภัยก็พยายามรักษาไว้ด้วย ข้าพเจ้า
 เห็นด้วยในกรณีอย่างนี้ ไม่จำเป็นต้องมาออกกฎหมายหรรอก ถ้าออกมามันก็ไม่มีประโยชน์
 อะไร ออกมาแล้วมันก็เป็นหมัน ออกกฎหมายแล้วก็ไม่มีการเคารพและปฏิบัติตามมันก็
 เสียหาย ก็เช่นเดียวกันแหละ เราจะเห็นได้ชัดว่าพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ยังใช้อยู่ แต่ก็
 ยังท่านรัฐมนตรีบางท่านนะ เช่นกระทรวงการต่างประเทศละครับ ท่านพูดออกมานี่โครมๆ
 เสร็จแล้วผิดกฎหมาย ท่านก็ยังถือว่าไม่ผิด ท่านเห็นไหม มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นทั้งๆ ที่
 กฎหมายคอมมิวนิสต์ยังใช้อยู่ หรือไม่ได้ใช้ในประเทศไทย เพราะฉะนั้นออกไปทำไมกันอีกละ
 กฎหมายฉบับนี้ไม่รุนแรงอย่างนั้น แต่ว่ากฎหมายนะรุนแรงที่สุดก็ยังไม่ปฏิบัติตาม และไม่ได้
 ใช้กัน เพราะฉะนั้นผู้ที่ควบคุมและผู้ดูแลกฎหมายหรือผู้ที่รักษากฎหมายนะ ให้รักษากฎหมาย
 ให้กระชับกระเฉงจริงๆ จังๆ มันก็จะเป็นประโยชน์ นี่แหละครับ เราเองเราสร้างกฎหมายมา
 เต็มบ้านเต็มเมืองแล้วมันไม่มีประโยชน์ หรือถ้าใครผิดคนเล็กๆ น้อยๆ ผิดก็เอาเข้าคุกเข้า
 ตระราชยังเป่า เฆาไฟกันเรียบไปเลย แต่บางคนใหญ่ๆ ขนาดรัฐมนตรีเท่านั้นแหละไม่เป็นผิด
 แล้วอย่างนี้ ซึ่งเป็นภัยไม่เป็นผิด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการออกกฎหมายอันใดไม่ควร
 หรรอก อย่าออก มุ่งไปถึงอย่างอื่นที่ให้มีประโยชน์เถอะครับ เพราะฉะนั้นอย่างนี้ข้าพเจ้า
 ว่าท่านรัฐมนตรีครับ ถ้าท่านจะออกก็ขอได้กรุณาออกกฎหมายทำลายแหล่งผลิตเถอะครับ
 หรือว่ามีไว้ในครอบครอง เพื่อจะจำหน่ายนี้ หรือว่ามีไว้เพื่อที่จะขายส่งหรือแลกเปลี่ยน
 ที่ได้ก็ตาม ถือว่าเป็นการผิดรัฐธรรมนูญให้หนักทีเดียว มีไว้ละก็จะยิงเป้า หรือว่าจำคุก
 ตลอดชีวิต เราไม่ถึงปรารถนาอย่างนั้น แต่ว่าถ้ามีแหล่งของเคมีวิทยาเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
 หรือในโรงพยาบาลในด้านวิทยาศาสตร์ของท่านแล้ว ท่านจะมีไว้เพราะว่าจำเป็นอย่างนั้น ก็มี
 กฎหมายที่อนุญาตเป็นกรณีพิเศษไว้ก็แล้วกัน ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเหมาะสมอย่างนี้ เพราะ

ฉะนั้นสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ไม่ขอรับหลักการ

นายสมบุญ ผ่องอักษร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : สำหรับกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดนี้ เราได้แก้กฎหมายฉบับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งเริ่มให้ไว้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ ในกฎหมายฉบับนี้กระผมใคร่ขออ่านตอนหนึ่งในมาตรา ๖ ซึ่งเพิ่มเป็นมาตรา ๒๐ ทวิ คือแก้มาจากพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ มีความว่า "ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำผิดดังกล่าวมานั้นเป็นเฮโรอีนหรือเกลือของเฮโรอีนผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท" อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งกระผมรู้สึกว่าการที่เราแก้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๔๖๕ มาใช้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔ นี้ ก็ได้เพิ่มโทษขึ้นไปอย่างมากมายแล้ว และก็อีกประการหนึ่งทางรัฐบาลเองก็ไม่ใช่ว่าจะนั่งนอนใจ ก็พยายามที่จะสืบเสาะหาแหล่งที่ผลิต หรือผู้ที่ขายหรือมีไว้ครอบครองอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่จะปล่อยให้ปละละเลยในแหล่งผลิต ผู้ที่มียาเสพติดไว้ครอบครอง แล้วก็มาทำการรักษา แต่เรื่องที่ทำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติการรักษานี้ ก็เพราะเหตุว่าคนไข้เข้าๆ ออกๆ อยู่ในโรงพยาบาลก็ถ้าเป็นอย่างนั้นเราก็ไม่ต้องรักษาเลยดีกว่า เป็นการสิ้นเปลืองเงินโดยใช่เหตุ เพราะคนหนึ่งที่เข้าไปอยู่ในโรงพยาบาลเพียง ๗๕ วันนั้น เราจะต้องใช้เงินคนหนึ่งประมาณพันกว่าบาท ซึ่งเป็นการสิ้นเปลือง ถ้ามีฉะนั้นถ้าเราไม่มีพระราชบัญญัติทำการรักษาและควบคุมคนไข้ให้อยู่ทำการรักษาแล้ว ก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่เราจะทำการรักษา ก็ปล่อยให้คนไข้ ปล่อยให้คนติดยาเสพติดนี้ไปทำผิด จนกระทั่งถูกจับและถูกจำคุก แล้วไปรักษาอยู่ในคุกในตารางก็เป็นอันว่าสิ้นเรื่องกันไป

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมนึกว่าท่านรัฐมนตรียังแก้ไขไม่ถูกจุดครับ ความจริงกฎหมายนี้ดีแล้ว และเราก็เห็นด้วย คือสมาชิกนี้ตำหนิ ทำไม่ไม่ควบคุมแหล่งผลิต ความจริงกฎหมายมีแล้ว ห้ามปลูกใบกระท่อม ห้ามปลูกฝิ่นโทษถึงขนาดประหารจำคุก ๑๐ ปีขึ้นไปแหละครับ เมียฆ่าผัวบางทีลดแล้วเหลือปีหนึ่ง อ้ายสูบฝิ่นนี้จับได้นี่ศาลปาเข้าไป ๑๐ ปีก็มี มันมีอยู่เต็มไปหมดแล้ว ยาเสพติดให้โทษฝิ่นห้ามทั้งนั้น เพราะฉะนั้น

ข้อนี้ไม่ต้องเป็นห่วง แต่ที่นี้กฎหมายนี้มันจำเป็น ผมเห็นด้วย มันเป็นกฎหมายก้าวหน้า ผมก็สนับสนุน เพราะเหตุว่าเวลานี้ปัญหาเรื่องยาเสพติดนี้กำลังระบอบมาก ในอเมริกากำลังเป็นเรื่องใหญ่มาก ที่นี้ผมเห็นว่าถ้าเอาคนมารักษาอย่างที่ทันท่วงที ถ้าไม่ให้เวลากักกันไว้รักษาไว้จนเสร็จจนสิ้นจนหายแล้ว มันเสียเงินเปล่า ๆ ที่นี้อยากจะให้สมาชิกได้ดูร่างมาตรา ๕ ในกฎหมายนี้ ซึ่งรัฐมนตรีควรจะต้องชี้แจง มันแลกโทษกันครับ คือการสูบฝิ่นกับกัญชามันผิดทั้งนั้น แต่ถ้าใครเสนอตัวได้มารักษาละก็ เขายกโทษให้มันก็แลกกัน อ้ายนี้แหละประโยชน์สำคัญ คนที่ไปติดฝิ่นติดกัญชามาแล้วก็กลัวโทษก็มารักษาเสีย แล้วเขาก็กักไว้รักษาจนหาย มันก็เป็นคนดี นี่มันแลกกัน มาตรา ๕ นี่เป็นหัวใจสำคัญ เพราะฉะนั้นกฎหมายดี ๆ ผมเห็นชอบด้วยกลัวจะเข้าใจผิด เดี่ยวจะไม่มีโน้มน้อมันป้องกัน ทางการป้องกันนะมีอยู่แล้ว กฎหมายห้ามผลิตยาเสพติดนี้รุนแรงมาก ในโรงในศาลทุกวันนี้ก็จะเห็นอยู่เสมอ ๆ นั่นก็ไม่ต้องเป็นห่วง แต่นี่เป็นการก้าวหน้าออกไป เก็บคนรักษาจนหายแล้วถึงปล่อยเข้าไป ทาไม่แล้วก็ไม่มียานาจรักษา ก็มาฉีดยา ๆ ออกไปแล้วก็เดี๋ยวติดอีก แล้วพวกนี้มันครึ่งบ้าครึ่งบอแหละครับ คนบ้าทำร้ายจำพวกเราก็เห็นกันอยู่ แต่ที่มันจำพวกหนึ่ง ติดอ้ายนี้เข้าไปแล้วละก็บ้าใหญ่โตเลย ถ้าไม่กักไว้ไม่ได้ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ผมถึงเห็นด้วยว่าควรจะมีกฎหมายนี้ เป็นกฎหมายที่ก้าวหน้าอันหนึ่ง

นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : การที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติการรักษายาเสพติดเข้าสู่สภา ความมุ่งหมายประการสำคัญก็คือว่า ต้องการรักษาผู้ที่ติดยาเสพติดนี้ให้หายจากการติดยา เพื่อจะได้เป็นพลเมืองดีต่อไปข้างหน้า ได้มีสมาชิกท่านผู้มีเกียรติได้เสนอแนะอยู่หลายประการ เป็นต้นว่าเสนอแนะให้หาทางกำจัดต้นตอ เพราะในปัจจุบันนี้ผู้ที่ติดยาเสพติดนี้มีอยู่มากมาย การเสนอพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อต้องการรักษาผู้ที่ติดยาเสพติดที่มีอยู่มากมายนี้ให้หาย แต่ส่วนการที่จะกำจัดต้นตอของผู้ที่ติดยาเสพติดนี้ไม่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นหน้าที่ของฝ่ายเจ้าหน้าที่ของฝ่ายปราบปราม ซึ่งรัฐบาลจะได้หาทางแก้ไขในโอกาสต่อไป ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีความห่วงใยอยู่ว่า ผู้ที่ติดยาเสพติดนี้ เมื่อเข้าไปรักษาตัวก็เกรงไปว่าจะเป็นผู้ที่ถูกเป็นผู้ต้องหาคุมขังหรือประการใดนั้น

กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าผู้ที่ไปรักษาตัวยังสถานบำบัดยาเสพติดก็ดี หรือในโรงพยาบาลแต่ละแห่งก็ดี หากได้เป็นผู้ที่ต้องถูกคุมขังแต่ประการใดไม่ ได้ไปอยู่รักษาอย่างคนใช้ธรรมดา ที่ให้การดูแลอย่างดีที่สุด แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีความมุ่งหมายอยู่ว่า ต้องการให้คนใช้ที่ติดยาเสพติดนี้ได้อยู่รักษาตัวจนกว่าจะหาย ซึ่งต้องใช้กาลเวลาอันนานพอสมควร แต่เท่าที่ปฏิบัติมาแล้วนั้น คนใช้ที่อยู่ทำการรักษานั้นมิได้อยู่ทำการรักษาให้หาย พอรักษาครึ่ง ๆ กลาง ๆ ก็หนีออกจากโรงพยาบาลเสียบ้าง เช็ดสถานที่บำบัดเสียบ้าง บางขณะญาติที่ไปเยี่ยมยังนำยาเสพติดนี้ไปให้กับผู้ป่วย ซึ่งจะทำให้การรักษาพยาบาลนั้นไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะฉะนั้น การที่เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา ความมุ่งหมายต้องการที่จะรักษาผู้ที่ติดยาเสพติดนี้ให้หายจริง ๆ เพื่อให้มีผลทางใจ เพราะเหตุว่าผู้ที่ติดยาเสพติดนี้มีสภาพผิดปกติทางใจ เป็นต้นว่า มีความอียากอยู่มาก ๆ บางทีแพทย์ผู้ทำการรักษา หรือเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรักษาที่ได้รับอันตรายจากผู้ที่ติดยาเสพติดนี้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงมีความมุ่งหมายในประการสำคัญอยู่อย่างหนึ่งว่า ต้องการรักษาให้คนที่ติดยาเสพติดนี้ให้หายจากโรคนี้ เพื่อจะได้เป็นพลเมืองดีต่อไปในข้างหน้า

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เห็นเจตนาดีของรัฐบาล แต่ว่าเมื่อผมดูรายละเอียดของกฎหมายฉบับนี้แล้ว ก็รู้สึกว่าจะไม่ได้ผล ผู้ที่รับการบำบัดอยู่ในโรงพยาบาลในขณะนี้จะต้องออกไปและคนใหม่จะไม่เข้ามา กฎหมายนี้จะเห็นหมัน เพราะอะไร เพราะว่าจริงอยู่ผู้ที่เข้าไปรับการรักษาโดยสมัครใจนั้น ไม่ถือเป็นผู้ถูกกักขังโดยกฎหมาย แต่ว่าในทางปฏิบัติแล้วต้องอยู่ ๑๕๐ วัน ออกไม่ได้ ถ้าหากว่านายแพทย์บอกว่าต้องอยู่อีก ๑๕๐ วัน ก็เป็น ๑ ปี ออกไม่ได้ ถ้าออกไปมีความผิด มีความผิดฐานหลบหนีตามมาตราที่บัญญัติไว้ อีกประการหนึ่งวิธีการนั้นไม่เหมือนคนใช้ธรรมดานั้น ท่านรัฐมนตรีหรือท่านสมาชิกว่ารักษาเหมือนคนใช้ธรรมดานั้น ไม่ใช่ เพราะว่ามิระเบียบ มีข้อบังคับซึ่งกระทรวงสาธารณสุขจะต้องออกมาบังคับแก่ผู้ที่รับการรักษาพยาบาลโดยสมัครใจนี้ ในเรื่องการรับ การเยี่ยมเยียน การติดต่อ ถ้าไม่ปฏิบัติตามนั้นมีผิดอีก เป็นผิดทั้งนั้น เพราะฉะนั้นใครจะเอามือไปชุกทืบ ท่านประธานสมมติว่าท่านประธานนี้ ขอประทานโทษนะครับ เมื่อ

สูบฝิ่นหรือสูบเฮโรอีนติด ท่านประธานไม่ไปแน่ ผมเองผมก็ไม่ไปครับ เพราะไปแล้วมันอยู่ในบังคับนี้ ออกก็ไม่ได้นะครับ สมมติว่าเราอยู่สัก ๓ เดือน นี่ก็จะออกมา แพทย์ไม่ให้ ออกหรือครับ ออกไม่ได้ ถ้าเราจะหนี ติดตาราง แล้วใครจะไปครับ แล้วคนที่อยู่ทุกวันนี้ ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่ามีประมาณ ๒,๐๐๐ คนต่อปีนี้ ผมรับรองครับออกหมด เพราะขึ้นอยู่ไม่ช้าออกไม่ได้หรือครับ ไม่มีทางออก ทำไมเราไม่หาวิธีอื่นครับ ในการที่จะจูงใจให้ผู้ที่สมัครใจรับการรักษายาบาลนี้ให้เขาเข้าใจว่าอยู่ครั้ง ๆ กลาง ๆ นี้ ไม่มีคัมภาย ไม่ได้ประโยชน์ ต้องอยู่ให้เต็มอัตราของวิธีการรักษาอย่างนั้นจึงจะมีประโยชน์ เราอาจจะเขียนกฎหมายอีกอย่างหนึ่ง และไม่ใช่ออย่างนี้ครับ อย่างนี้ไม่มีทาง อาจจะเขียนกฎหมายว่าผู้ที่สูบฝิ่นหรือผู้ที่สูบเฮโรอีนต่าง ๆ นี้ ถ้ามีพฤติกรรมเป็นที่สงสัยว่าสูบแน่นอนครับ และจับตัวไปและไปรักษาพยาบาลอย่างนี้อาจจะมีทางแต่เมื่อให้เขาสมัครใจเข้าไปรักษา แล้วจะไปลงโทษเขาในเมื่อเขาไม่สมัครใจต่อไปนี้ มันจะถูกหรือครับ ผมว่ามันไม่ถูกหรือ เขาเข้าไปโดยสมัครใจ แต่ออกสมัครใจออกไม่ได้ ผมว่ากฎหมายฉบับนี้ก็แปลกครับ ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์บอกว่า ก้าวหน้า ผมบอกว่าไม่ใช่ก้าวหน้า ถอยหลังครับ และก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ เพราะว่าใครจะเอามือไปชุกทืบไม่มีทางครับ คนอยู่จะออกมา คนที่จะเข้าไปก็ไม่เข้า ผมว่ากฎหมายออกมาจะเป็นหมันเปล่า

นายสมบุญ ผ่องอักษร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : การที่เราทำเช่นนั้นไม่ใช่หมายความว่าคนไข้ไม่สามารถที่จะออกไปได้เลย ในมาตรา ๘ นั้นถ้าหากว่าอยู่ในระยะเวลาตามสมควรและมีอาการดี จะไปทำการรักษาที่บ้านก็ได้ หรือว่าที่อื่นใดก็ได้ ต้องได้รับการอนุญาตจากผู้อำนวยการโรงพยาบาล แต่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจะกำหนดให้กลับมารับการตรวจและรักษาที่โรงพยาบาลตามวันและเวลาที่กำหนดไว้ อันนั้นก็เปิดโอกาสให้เหมือนกัน ไม่ใช่พยายามที่จะเก็บคนไข้ไว้ เพราะการรักษา นั้น กระผมอยากจะขอให้ชี้แจงว่าบอกว่าคนไข้ธรรมดาเนะ หมายความว่าอาการอยู่เหมือนกับคนไข้ธรรมดา แต่การรักษา นั้น ขั้นแรกที่สุดนะ เราจะต้องหาวิจัยหามูลเหตุของเขาว่าทำไมเขาถึงไปติดยาเสพติด เราจะต้องรักษาทางใจที่เรียกว่า ไซโคเธราปี (psychotherapy) ให้แก่คนไข้ มีทั้งการส่งเสริมกำลังใจ มีการ

รักษาทางใจเป็นหมู่ หมวดยหมู่ ให้เขาพูดชี้แจงเหตุผลให้กันฟังว่า การติดยาเสพติดให้โทษ เป็นอย่างไร มีการอบรมนีสัย มีพระเทศน์ มีผู้เข้ามาให้คนไข้ได้สำนึกว่าการติดยาเสพติดให้โทษ นั้นเป็นอันตรายต่อชีวิตร่างกายและครอบครัวของเขา และภายในสังคมของเขา และยิ่งกว่านั้น ก็ยังมีการรีแล็กซ์เซชัน (relaxation) คือการบันเทิงให้ในโรงพยาบาลรัฐญารักษ์ ถ้าหากว่าท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติจะแวะเข้าไปดู ไปดูแล้ว จะเห็นว่าทุกวอร์ด (ward) มีทีวี ให้คนไข้ดูอะไรต่อ อะไรต่าง ๆ มีหนังสือให้ดู มีดนตรี ซึ่งคนไข้จะสมัครเล่น นี่เป็นสิ่งที่เราพยายามที่จะทำให้ คนใช้นั้น เห็นว่าการอยู่ในโรงพยาบาลนั้นอยู่เพื่อการรักษาเพราะการรักษาทางจิตใจแสน จะยาก ยากกว่าการรักษาทางร่างกาย เพราะฉะนั้นในมาตรา ๘ นี้ก็ยังได้เปิดโอกาสไว้ให้ ถ้า หากทำดีประพฤติตัวดี ผู้อำนวยการก็อาจจะอนุญาตให้กลับไปบ้านได้ แต่กลับมารักษาตาม กำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ คือเจตนาของรัฐบาล ที่เสนอกฎหมายนี้เข้ามา ผมเชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเจตนาดี และส่วนใหญ่คงจะ รับหลักการ แต่ที่นั่นถ้าหากว่าไม่มีการพูดท้วงติงกันบ้าง ผมว่ากฎหมายนี้ออกไป ผลตามเจตนาดี ของรัฐบาลและสภาเห็นด้วยนี้ มันจะไม่เกิดผลสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จึงอยากจะขอ รมกวนเวลาในสภานี้เพื่อจะพูดกับท่านรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลสักเล็กน้อยครับ ผมว่ามูลเหตุ ใหญ่ที่ทำให้มันมีการสูบเฮโรอีน ยาเสพติดกันมาก ที่ท่านรัฐมนตรีพูดนั้นยังไม่ชัด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมว่าสืบเนื่องมาจากนโยบายต่างหาก เมื่อก่อนเรามีการปลูกฝิ่น มีโรงยาฝิ่น มีผู้ ที่เข้าไปสูบฝิ่นโดยถูกต้องตามกฎหมาย แต่ความผิดของคณะทนายคณะปฏิวัติจะปราบยาฝิ่น นะครับ พอทำการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ปี ๒๕๐๑ ตอนนั้นผมเป็นผู้แทนราษฎรถูกไล่ ออกจากสภาไปพร้อมกับท่านประธาน ก็พิตรรวบรวมฝิ่น กลัองยาฝิ่นเผากลางสนามหลวง คิดว่าจะปราบผู้สูบฝิ่น ผู้ติดฝิ่นติดยาเสพติด ผลของการที่คณะปฏิวัติคือหัวหน้าได้ถึงแก่อ นิิจกรรมไปแล้ว เหลือท่านรองหัวหน้าคณะปฏิวัติเป็นนายกรัฐมนตรีปัจจุบันนี้ ออกมา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๐๔ ว่าต้องมีกฎหมายปราบและควบคุมยาเสพติด ช่วงระยะหลัง จากการปฏิวัติเพียง ๓ ปีเท่านั้น เพราะฉะนั้นนโยบายอันนี้ครับที่ทำให้มีเฮโรอีนเกิดขึ้น เพราะ

ฉะนั้นมีบางท่านเคยนิยมชมชอบคณะปฏิวัติว่าทำความสำเร็จให้แก่บ้านเมือง อาจจะเป็นความจริง แต่ความไม่สำเร็จประการที่ ๑ สภาและคนทั่วไปคงจะเห็นชัด คือเรื่องปราบยาเสพติด ตามความรู้สึกของผมไม่ควรเลิกเรื่องสุบฝิ่น แต่ตอนนั้น ขอประทานโทษ มีปากก็เหมือนมีที่ถ่ายทุกข์ ขอประทานโทษพูดไม่ได้ เขาไล่ออกจากผู้แทนตอนนั้นเสียแล้ว พร้อมกับท่านประธาน

ประการที่ ๒ ก็ในเมื่อนโยบายผิดไปแล้ว การปราบปรามรู้สึกว่าจะไม่จริงจังสมาชิกในสภานี้มีความเป็นห่วงในความไม่จริงจังในการปราบปราม บางทีตำรวจเป็นฝ่ายปราบไป เจออีกพวกหนึ่งอยู่ในเครื่องแบบหนึ่ง เป็นฝ่ายค้าเป็นฝ่ายผลิต ยกตัวอย่างง่าย ๆ เมื่อประมาณ ๒ เดือนที่ผ่านมา มีการจับที่ภาคเหนือ เรืออากาศเอก มีการจับในภาคเหนือ ทหารบก แล้วจะอย่างไรครับ แล้วก็มีการจับอีก เพราะฉะนั้น การปราบปรามยาเสพติดมันไม่ได้ผลความเป็นห่วงของสมาชิกในสภาอันตรงเกียรตินี้อยู่ตรงนี้ ไม่ใช่ไม่เห็นด้วยในหลักการที่จะอนุมัติกฎหมายนี้

ประการที่ ๓ การควบคุม ผู้ต้องหาหรือนักโทษก็ปรากฏว่ากรมราชทัณฑ์ของกระทรวงมหาดไทยของคณะรัฐบาลชุดของ ฯพณฯ ทั้งหลายนี้แหละครับ เป็นแหล่งจำหน่ายยาเสพติดผู้ที่ติดจนงอม ถูกจับ ในคุกมีขาย พูดกันในสภาผมเชื่อว่ารัฐบาลไม่เชื่อ ผู้แทนชอบพูดลอย ๆ ผมขอให้ท่านได้โปรดกรุณาฟัง มั่นเรื่องจริงครับ เพราะฉะนั้นต้องแก้ไขเรื่องกรมราชทัณฑ์ ประวัติศาสตร์พงศาวดารว่า แผ่นดินใด ยุคใด สมัยใด ถ้าตั้งแต่ตัวใหญ่สูงสุดจนตัวเล็กคอร์รัปชัน แผ่นดินนั้น ยุคนั้น สมัยนั้น เป็นกลียุค ผมขอฝากคำพูดอันนี้

ประการที่ ๔ การเยียวยา รัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุข แสดงเจตนารมณ์จะเยียวยา เป็นเจตนารมณ์ที่ดี น่าเลื่อมใส แต่วิธีการได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทักท้วงวิธีการในข้อมาตรต่าง ๆ นั้น มีวิธีการแนวนิยม ให้คนที่เข้าไปเยียวยาผลเหล่านี้ เพราะอยู่ดี ๆ จะตกเป็นผู้ต้องหาครับ อยู่ดี ๆ จะถูกควบคุมจำกัดเวลา เพราะฉะนั้นวิธีการเยียวยารักษานี้ เป็นเรื่องที่คณะรัฐบาล โดยเฉพาะกระทรวงสาธารณสุข ควรจะไตร่ตรอง ถ้าสภานี้รับหลักการนะครับ ก็ควรจะพิจารณาโอนอ่อนแก้ไข ในมาตราต่าง ๆ

ประการที่ ๕ ความไม่เป็นธรรมในสังคมเกิดขึ้น อย่างนี้ใคร ๆ ก็อยากสู้ฟัน
 สู้เฮโรอีนสิครับ เพราะได้รับการเยียวยารักษาสิครับ รัฐบาลชุด ๆ วนๆ ทั้งหลายนี้พร้อม
 หรือยังที่จะเยียวยารักษาประชาชน ที่เขามีการเจ็บป่วยโดยสุจริตไม่ได้ไปเสาะแสวงหาเหมือน
 พวกสู้ฟัน สู้เฮโรอีน กินยาเสพติดพร้อมหรือยัง ก็ปรากฏว่าไม่พร้อม สถานพยาบาลไม่พร้อม
 โรงพยาบาลไม่พร้อม แพทย์ไม่พร้อม ที่จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอแม่แจ่ม อยู่ไกลตัวจังหวัด
 รั้อยกว่ากิโลเมตร ทางลำบากประมาณ ๕๐ กว่ากิโลเมตร เมื่อปี ๒๕๑๓ ทางจังหวัดเชียงใหม่
 ของงบประมาณสร้างสถานีอนามัยขั้นหนึ่ง ผลเป็นอย่างไรครับ ได้รับการเหลียวแลจากรัฐบาล
 ของท่านใหม่ ไม่มี มีการแย่งเสียงกันของทางผู้แทนผู้มีเกียรติในพรรคของรัฐบาลนั้นแหละ
 ดึงจากแม่แจ่มซึ่งไกล ๑๕๐ กว่ากิโลเมตร มาไว้อำเภอจอมทอง ซึ่งระยะใกล้สามารถจะเข้ามา
 บำบัดรักษาได้ความไม่เป็นธรรมในสังคมอันนี้ ต่อไปนี้คนติดฝิ่นเฮโรอีนก็มีสถานที่เยียวยา
 รักษาพยาบาล ถูกละเลยแล้วตกคนละ ๑,๐๐๐ บาท ดังที่ท่านรัฐมนตรีพูดเมื่อคืนนี้ แต่ถ้าผม
 เกิดเป็นโรคหัวใจเกิดเป็นตับไตพิการอะไรต่าง ๆ ผมทำงานรับใช้ชาติบ้านเมืองเหมือนประชาชน
 โดยทั่วไป ที่เอาหลังสู้ฟ้าเอาหน้าสู้ดิน เป็นชานาเจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาลต้องเสีย นี้ความไม่
 เป็นธรรมอันนี้ กฎหมายฉบับนี้เสมือนหนึ่งช่วยเหลือสนับสนุนผู้ที่ไม่ควรจะได้รับการอุ้มชู
 จากเงินของผู้เสียภาษีอากรโดยถูกต้องสุจริต ความไม่เป็นธรรมอันนี้ครับ ถ้ารัฐบาลรับปากว่า
 ในปีต่อไป จะเพิ่มงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุขให้มันได้สูงขึ้น ปีนี้ปรากฏว่างบ
 ปรมาณของกระทรวงสาธารณสุขถูกตัดลงประมาณ ๐.๒ เปอร์เซ็นต์ ถึงแม้เราจะแก้ไข
 เพียงย่อ ๆ ก็ยังไม่พอน ต้องดูโครงสร้างของงบประมาณแผ่นดิน ผมยกมือจะพูดวันงบประมาณเข้า
 ท่านประธานก็กรุณาน้อยหน่อย ก็ไม่เป็นไร วันนี้ขอยกยอดมาสมทบชนิดหนึ่ง และเข้าประเด็น
 กฎหมายนี้ ปัญหาเศรษฐกิจครับ รัฐบาลมีแนวโน้มใหม่ที่จะช่วยเหลือประชาชนในด้าน
 เศรษฐกิจ คนที่สู้เฮโรอีนนี่เป็นคนระบายออกทางอารมณ์อันหนึ่ง ในเรื่องการยุติกินดี
 ในเรื่องอาชีพ ในเรื่องสิ่งแวดล้อมปรากฏว่ารัฐบาลของ ๆ วนๆ ลดเงินด้านเศรษฐกิจลงทุกปี ๆ
 วันนั้นก็ดีไม่ให้ผมพูด ถ้าพูดแล้วมันมีตัวเลขชี้ให้เห็น แต่พอจะจำได้ ปี ๒๕๑๒ ได้ตั้งเกือบ
 ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๑๓ ลดลงมาเหลือ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๑๔ เหลือ ๒๗ เปอร์เซ็นต์
 ปี ๒๕๑๕ ที่จะใช้ปีหน้าเหลือ ๒๔.๘๖ เปอร์เซ็นต์ นี่รัฐบาลไม่ได้สนใจในด้านเศรษฐกิจ

อย่างจริงจัง ถึงแม้จะมีสถานเฝ้าระวังโรงพยาบาล คนที่เศรษฐกิจไม่ดีความรู้สึกในด้านการครองชีพทางระบายออกไม่มี ต้องไปมั่วสุมกัน ก็สูบฝิ่นสูบเฮโรอีน ถึงจะมีสถานเฝ้าระวังมีโรงพยาบาลมากน้อยเท่าไร อีกหน่อยก็เตรียมไว้เถอะครับ จะต้องเพิ่มมากขึ้น ในด้านการศึกษา ผมเชื่อว่าปัญหาการศึกษาเป็นส่วนหนึ่ง ถ้ารัฐบาลมีความสุจริตใจช่วยเหลือในด้านการศึกษาจริง ๆ มีนโยบายในด้านการศึกษาอย่างแท้จริง หลักการของกฎหมายนี้อาจจะสัมฤทธิ์ผล ก็ปรากฏให้เห็น นโยบายการศึกษาแยกออกเป็น ๒ อย่าง หนึ่งมหาดไทยคุม อีกหนึ่งกระทรวงศึกษาธิการ อำนาจสั่งการมันก็ไม่มี ดังจะเล่าย่อ ๆ นิดเดียว เมื่อตะกั๊น ซึ่งเข้าประเด็นอันนี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณไกรสร ขอความกรุณาให้เกี่ยวกับยาเสพติด
หน่อย

นายไกรสร ตันติพงษ์ (เชียงใหม่) : ยาเสพติดจริง ๆ ครับ ปรากฏว่าเมื่อนักเรียนไปโรงเรียน ครูมีน้อย ไม่มีคนสอน ก็มั่วสุมกัน ก็มีการทดลองแคปซูล นี่ด้านการศึกษาเข้ากับยาเสพติดบังเลย มีของใหม่เอามาอวดกัน ทดลองหน่อยซิ ครูมีน้อยนะครับ อย่างโรงเรียนบ้านหนองอีปุ่น นักเรียน ๑๐๖ คน มีชั้นประถม ๑ ถึงประถม ๔ มีครู ๑ คน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ใช้ไม่ได้ ไม่เอาใจใส่ นี่เป็นส่วนหนึ่ง นักเรียนต้องมั่วสุมโดยสูบเฮโรอีนแล้วเสียในเรื่องการเฝ้าระวังรักษาของรัฐบาล นี่ในด้านการศึกษา เพราะฉะนั้นทางที่ดีที่สุดผมว่าเมื่อจะมีโรงพยาบาล อันนี้ในหลักการตามกฎหมายส่วนใหญ่สภานี้คงจะให้ ขอให้แก้ในสิ่งเหล่านี้เสียบ้าง แล้วลองไปซึ่งใจดูซิครับว่าควรไหมที่จะมีสถานที่ให้คนที่อยากจะสูบฝิ่นสูบเฮโรอีนนี้มีบัตรเข้าไปแสดง แล้วก็นอนสูบฝิ่นสูบเฮโรอีนได้ มันจะเป็นการควบคุมคนเหล่านี้อย่างมิดชิด ทุกวันนี้น้ำมันแอบสูบนี้ครับ สมมติว่าผมเป็นนักสูบเฮโรอีน ผมจะสูบกลางสภานี้ก็อาจจะได้ ยัดเข้าไปในมวนบุหรี่ยสูบไปก็ได้ มันไม่ถูกนี้ครับ เพราะนโยบายของคณะปฏิวัติที่ท่านคุณนักร้องว่าดี มันพลาดอย่างนี้ ความจริงผมกับท่านจอมพลคนในโกศ ก็ไม่เคยเกลียดชังกัน บางท่านก็อาจจะว่า ทำไมนะ ไกรสร ตันติพงศ์ ผู้แทนเชียงใหม่ จึงชอบว่าคณะปฏิวัติ ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะนโยบาย เพราะฉะนั้นขอฝากนโยบายควบคุมกับจะรับหลักการกฎหมายนี้ว่า

ลองพิจารณาหน่อยซิครับ ถ้าใครอยากจะสูบฝิ่น สูบเฮโรอีน ลองหน่อย ให้มันมีบัตรอย่างหนึ่ง แล้วเข้าไปสูบในสถานทีนั้น แล้วคิดสตางค์ด้วย อาจจะได้ประโยชน์ ชอบคุณครับ

นายยศ อินทรโกมลย์สุด (นครราชสีมา): ท่านประธานที่เคารพ เรามาพิจารณากันถึงกฎหมายว่าด้วยการบำบัดผู้เสพยาเสพติด แต่เราพูดไปถึงนโยบายของคณะปฏิวัติ เจตนาของคณะปฏิวัติ ผมไม่ใช่เป็นผู้ร่วมในคณะปฏิวัติ แต่ทราบดีถึงเจตนาที่จะทำให้บ้านเมืองเจริญ เพราะฉะนั้นผมจะผ่านไปไม่พูดถึง จะพูดถึงเฉพาะปัญหาเรื่องกฎหมายที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ท่านประธานย่อมตระหนักเป็นอย่างดีแล้วว่า ประชาชนนั้นเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างหนึ่งของประเทศชาติ ถ้าประชาชนมีความวิกลในทางจิตใจและร่างกาย เพราะพิษของยาเสพติด ประชาชนนั้นก็ไม่มีประโยชน์อะไรต่อประเทศชาติและบ้านเมือง การเจ็บป่วยอย่างอื่นใดนั้นย่อมมีโรงพยาบาลบำบัดรักษาตามฐานานุกรมและสภาพความเป็นจริงของบุคคล ถ้าไม่มีเงินทางโรงพยาบาลก็รับรักษาพยาบาลโดยไม่ต้องเสียค่าจ่ายใช้สอยแต่อย่างใด แต่นี่มันเป็นการเจ็บป่วยพิเศษที่มันเป็นภัยต่อสังคม ท่านประธานจะเคยได้ยินได้ฟังชาวอยู่เสมอว่า ผู้ที่เสพยาเสพติดไปรอขึ้นรถ ต้องการขอสตางค์จากผู้โดยสารเพียง ๒ บาท ไม่ให้ถึงกับทำร้ายร่างกาย จนกระทั่งเกือบจะถึงแก่ชีวิต อย่างนี้เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพราะความวิกลจริตของผู้เสพยาเสพติด ซึ่งเป็นพิษทั้งทางร่างกายจิตใจและสมอง ทุกประเทศในโลกต้องยอมรับว่า พลเมืองของชาตินั้นถ้ามีความวิกลจริตทางสมอง จิตใจ และร่างกายแล้ว จะไม่มีค่าหรือมีความหมายต่อสังคมเลย กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายก้าวหน้าอย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์กล่าว เพราะคำนึงถึงความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวแล้วว่า การลักเล็กขโมยน้อยที่เกิดขึ้นอย่างชุกชุมเวลานี้ ก็เพราะผลจากการเสพยาเสพติดเป็นส่วนประกอบอย่างหนึ่ง ก็เมื่อเราทราบอย่างนี้แล้ว ทำไมจะไม่ยอมให้รัฐบาลได้ดำเนินการบำบัดเพื่อให้หายขาด การรักษาพยาบาลโรคทุกชนิดนั้นย่อมมีกำหนดระยะเวลา การเสพยาเสพติดมิใช่จะรักษาให้หายได้ในเวลาอันจำกัด แพทย์เท่านั้นที่จะเป็นผู้รู้ดีว่าระยะไหนควรจะรักษาและบำบัดอย่างไร และต้องใช้เวลาอย่างน้อยเพียงไหน เมื่อเรายอมรับในหลักการที่ดีของรัฐบาลชุดนี้แล้วว่ามีเจตนาดีต่อประชาชน ก็เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เรา

จะยอมรับในหลักการดังกล่าว อาจจะมีบางคนเข้าใจว่าการที่รับบุคคลเข้าไปรักษาพยาบาล ทำเสมือนหนึ่งเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นนักโทษนั้น ผมก็ได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่ามิได้มีเจตนาเช่นนั้น เจตนาที่แท้จริงนั้นเพื่อให้โอกาสแก่หมอแก่นายแพทย์ที่จะได้ทำการบำบัดรักษา เป็นระยะเวลาต่อเนื่องกัน เพื่อให้เกิดผลดีในทางแพทย์ ถ้าหากไม่มีการบังคับให้ปฏิบัติตามหลักวิชาหรือทฤษฎีที่แพทย์ค้นพบว่า โรคอย่างนี้ต้องรักษาอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วมันก็จะไม่เกิดผล แล้วก็จะเป็นการเสียเงินเปล่า และเสียเวลาของผู้เจ็บไข้ได้ป่วย และเสียเวลาของสังคม และเสียเวลาของชาติบ้านเมือง ซึ่งทุกวันนี้เวลาและนาที่ก็คิดเป็นเงินเป็นทองกันทั้งนั้น ผมได้พิจารณาดูในมาตราอื่น ๆ อีกหลายมาตรา ก็พิจารณาเห็นว่าท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์นั้นได้มองสังคมในทางที่แจ่มใส มิได้มองสังคมไปในทางที่มีดมัว ผมมีความเห็นสอดคล้องเป็นอย่างยิ่ง จึงได้สนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ ส่วนวิธีปฏิบัติอื่นใด ก็มีกฎหมายฉบับอื่น มีเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้รักษาการอยู่แล้ว ผู้มียาเสพติดอื่นก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะต้องพยายามปราบปราม และเมื่อกฎหมายของเราได้ออกไปอย่างนี้แล้ว มันก็เป็นการช่วยให้ผลการปราบปรามหรือบำบัดผู้เสพติดนี้ได้บรรเทาเบาบางลง ส่วนที่จะบอกว่าจะไม่มีคนเข้าไปอยู่ในโรงพยาบาลนั้น เป็นการคาดคะเนในทางตรงกันข้ามกับฝ่ายที่มองผลเสียว่า น่าจะมีคนเข้าไปบำบัดรักษาเพื่อประโยชน์ของครอบครัว เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและประเทศชาติบ้านเมือง การศึกษา อาจจะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะทำให้คนประพฤติดีและประพฤติชอบ แต่เราก็ได้พยายามส่งเสริมการศึกษามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังที่ปรากฏในงบประมาณเป็นอันดับ ๒ แต่ในหมู่มวลมนุษยนั้นย่อมต้องยอมรับว่ามีทั้งคนดีมีทั้งคนไม่ดี มีทั้งคนฉลาดและมีทั้งคนโง่ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องของสังคมที่จะต้องช่วยกันไป จะให้กระทรวงใดกระทรวงหนึ่งปฏิบัติภารกิจโดยเฉพาะนั้นอาจจะเกินกำลัง แม้จะทำดีที่สุดของที่สุดอยู่แล้ว มันก็ย่อมมีสิ่งที่บกพร่องหรือจำเป็นที่ต้องอาศัยสังคมได้ช่วยกันแก้ไขขัดเกลา โดยเหตุนี้กฎหมายฉบับหนึ่งที่เราก่อออกไปเมื่อวานขึ้นนี้ว่าด้วยผู้ช่วยเหลือราชการ เราก็ให้คำตอบแทน อันนี้ก็เป็นการช่วยให้สังคมประพฤติดีประพฤติชอบ รู้จักหน้าที่และสิทธิที่จะช่วยสังคมหรือช่วยชาติบ้านเมือง เราอยากส่งเสริมอย่างนี้ ถ้าทุกคนเข้าใจในเจตนาอย่างนี้และตั้งมั่นอยู่ในศีลในธรรมในข้อบัญญัติของกฎหมายที่ผ่านสภานี้ไป ผมก็เข้าใจว่าบ้านเมืองเราจะดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

ผมขอเรียนท่านนี้

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) :ขอบคุณมากครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ อันที่จริงพรรคประชาธิปไตยไม่ได้คัดค้านกฎหมายฉบับนี้ ทั้งท่านหัวหน้าพรรคและบรรดาท่านสมาชิกของลูกพรรคก็ตาม เจตนารมณ์เราตรงกัน คืออยากให้รัฐบาลได้หาทางช่วยเหลือก่อนที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในร่างพระราชบัญญัติ ชื่อของร่างพระราชบัญญัตินี้ได้บอกอยู่อย่างโจ่งแจ้งแล้ว คือว่าบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด แต่ในรายละเอียดแห่งมาตราต่างๆ นั้นมันมองไปให้เราเห็นว่าเป็นการคุมเข้มหรือตัดสิทธิของบุคคลที่จะไปทำการรักษา ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะหาทางใดทางหนึ่งที่จะแบ่งเบาสิ่งเหล่านี้ลง อย่างจะเห็นจากมาตรา ๒๐ นั้นมีการลงโทษทั้งปรับทั้งจำ ถ้าหากกฎหมายออกมาในรูปมีการลงโทษเช่นนี้แล้ว ผมเชื่อว่าคนที่อยู่ๆ จะเอามือไปซุกหีบนั้นคงจะยาก สังคมทุกวันนี้มัน แม้แต่คนที่ดูตัวอย่างง่าย ๆ คนที่ติดเหล้าเป็นแอลกอฮอล์ลิซึม (alcoholism) จะไม่เคยบอกว่าตัวเป็นคนติดเหล้าเลยเป็นอันขาด ท่านไปถามใครก็ได้ย้ายพวกที่ติดเหล้าจนงอม ซึ่งหมอเขาเอาเลือดไปเช็คแล้วว่ามีแอลกอฮอล์ (alcohol) สูงมาก แต่ตัวเองไม่เคยยอมรับเลยว่าตัวเป็นแอลกอฮอล์ลิซึม (alcoholism) นี้แหละครับ ผมไปเห็นในต่างประเทศเขามา เขาเรียกว่าแอลกอฮอล์ลิค แอสโซซิเอชัน (alcoholic association) อเมริกัน แอลกอฮอล์ลิค แอสโซซิเอชัน (American alcoholic association) ของอเมริกาเขานั้น เขาให้คนสมัครใจครับคนที่จะไปรักษาให้หายนั้น เขาเปิดประตูสมัครใจ ประตูเขาจะไม่ลงกลอนด้วยเมื่อมายืนความจำนงแล้วมารักษาพยาบาล ผมเห็นคนชักดิ้นชักงอครับ ไปดูด้วยตาเอง คือต้องเอาชนะจิตใจตัวได้ บ้านเราเรียกว่าลงแดงเลยครับ สามวันแรกนี้ชักดิ้นกว่าพิษของสุรา มันจะหมดไปจากร่างกาย นี้ครับคือปัญหาใหญ่ ถ้าหากว่าผู้ไปขอทำการบำบัดรักษานั้นเข้าไปแล้วมีสภาพเหมือนนักโทษ ผมหมายถึงการปฏิบัตินะครับ เพราะว่าในบริเวณโรงพยาบาลนั้นก็ต้องมีผู้คุมหรือผู้ที่ควบคุมไม่ให้ออกไป ญาติจะมาเยี่ยมก็ไม่ได้ อะไรอย่างนี้ มันมองเห็นเป็นการกักกันกัน มันทำให้เขาขาดสิทธิความว่าแห้วเกิดขึ้น ต้องยอมรับความจริงอย่างหนึ่งว่าผู้ติดยาเสพติดนั้นเราถือว่าเป็นผู้ที่มีโทษร้ายอยู่แล้ว แล้วเป็นผู้ซึ่งเป็นปัญหาจิตใจครับ ถ้า

จิตใจเขาไม่เข้มแข็งพอ เขาไม่ไปหอรอกลับที่จะไปทำการบำบัดรักษา คนที่ไปนี้ต้องตัดสินใจแล้วว่าต้องทำการรักษา เพราะฉะนั้นการที่ออกกฎหมายมาที่มีการปรับการจำนี่จึงไม่มีความจำเป็น ผมว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ ผมเชื่อด้วยความบริสุทธิ์ใจว่าสภานี้คงจะให้ผ่านไปด้วยดี เพราะเป็นกฎหมายซึ่งหมายถึงเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์แก่สังคม แต่ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าความเหลื่อมล้ำในสังคมหรือบางสิ่งบางอย่าง กฎหมายของเรานั้น แม้แต่การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการก็ตาม จะเห็นอย่างโรงเรียนคนตาบอดนี้เพื่อนเขาเคยถามผม ลือเป็นผู้แทนลือเคยคิดบ้างหรือเปล่าเวลาผ่านโรงเรียนคนตาบอด ผมขอยกตัวอย่างนะครับ ไม่ใช่นอกประเด็น ผมทราบประเด็น เขาบอกว่าโรงเรียนคนตาบอดนี้ ก็รู้อยู่แล้วว่าเป็นโรงเรียนคนตาบอด แล้วมีคนเรียไร มีอะไรต่างๆ ช่วยโรงเรียนคนตาบอดทุกปี แล้วทำเอาหน้ากันเป็นการใหญ่ แต่เปล่า ทารู้ไม่ว่าโรงเรียนคนตาบอดนี้ จะเอาเด็กพวกนี้ที่ให้การศึกษอบรมให้รู้จักใช้เครื่องมือเครื่องมือเป็นของดีทั้งนั้น แต่ไม่จำเป็นต้องมาทำที่นี่ ผมว่าอย่างนั้นไปทำในป่าในดง เพราะมันตาบอดมันมองไม่เห็น ที่ไหนมันก็เหมือนกัน ผมว่าอย่างนั้นเพียงแต่มีครูฝึกครูอะไรไป แต่สถานที่เหล่านี้มีความจำเป็นจะใช้เป็นสถานที่อย่างอื่นก็ทำได้ แต่คนไม่กล้าไปกระทำก็เพราะว่าเกรงว่าจะไปรังแกแม้กระทั่งคนตาบอด ไม่ใช่ใช้อย่างนั้น คือความเหมาะสม ความสมนั้น จะชี้ให้เห็นว่าคนหูหนวกก็ดี คนตาบอดก็ดี ไปอยู่ในแหล่งไกลชุมชนเท่าไร ผมว่าภาวะจิตใจอากาศอะไรจะช่วยให้พวกนี้ยิ่งสบายขึ้นด้วยซ้ำ การอบรมรักษาก็ยิ่งจะดีขึ้นด้วย เพราะฉะนั้นปัญหานี้ก็เช่นเดียวกัน คนที่ติดยาเสพติดนั้นเป็นคนซึ่งจะต้องรักษาทางด้านจิตใจมากที่สุด ก่อนที่พิษของยาจะหมดไปจากร่างกาย คน ๆ นั้นจะต้องตัดสินใจแล้วอย่างที่คุณเสวตรพุดนั้นผมเห็นด้วย ขอโทษที่กล่าวนาม ถ้าหากว่าเราจะใช้วิธีสองวิธีควบคู่กัน คือถ้าเรามีมาตรการในการที่จะจับคนที่เป็นภัยแก่สังคมว่า คนที่ติดยาเสพติดขั้นไหนควร จะจับ ก็จับ นี่วิธีหนึ่ง แต่อีกวิธีหนึ่งคือเปิดวิธีสมัครใจ แต่วิธีสมัครใจนั้นไม่ควรมีการลงโทษ คือควรที่จะเลือกด้านใดด้านหนึ่ง ผมว่าอย่างนั้น ถ้าหากว่าเห็นว่าผู้ที่ติดยาเสพติดนั้นเป็นภัยแก่สังคม ก็น่าจะมีมาตรการในการจับกุม ว่าใครที่ถูก โรงพยาบาลหรือถูกชี้ว่า เป็นบุคคลที่ติดยาเสพติดก็ควรที่จะจับกุมและก็รักษากันแบบแข็งแรงเลย มีผู้รักษาอยู่ มียามประตู มีอะไร แต่อย่าลืมนว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการข่มขู่ทางจิตใจ ผมไม่เชื่อว่ามันจะได้ผล ผมเห็นว่า

วิธีนี้ได้ผล แต่ว่าถ้ามีบทลงโทษมีการปรับการใหม่กัน แม้แต่ยามที่ปล่อยให้หลุดออกไปก็มีการลงโทษ อย่างนี้เป็นต้น ผมว่ากฎหมายนี้จะไม่เข้าเรื่องแล้วครับ คือรายละเอียดของกฎหมายนี้รู้สึกว่ ถ้าหากว่าพูดกันง่าย ๆ ว่า คนติดยาเสพติดถ้ามาอ่าน มีข้อลงโทษอย่างนี้ ผมว่าไม่มีคนไหนที่จะยื่นมือไปชุกทืบ ผมใคร่จะทราบเรียนว่า เจตนารมณ์ของรัฐบาลหรือแม้แต่ฝ่ายค้านเรามีเจตนาตรงกันที่จะช่วยเหลือบุคคลส่วนหนึ่งซึ่งเป็นภาวะจิตไม่ปกติ คนที่ติดยาเสพติดนั้นเป็นผู้ได้ชื่อว่าภาวะของจิตใจไม่ปกติ ซ้ำร้ายพวกนี้ถ้าหากมีสตาจ์ยังชื้อดยุกชื้อยาเสพติดพวกนี้รับประทานหรือผิดก็ตามแต่ หรือสูบก็ตาม ก็ยังเรียกว่าช่วยได้ แต่ว่าในภาวะอย่างนั้นอาจจะเกิดขึ้นเนาที่ใดเนาที่หนึ่ง อาจจะสร้างให้สังคมต้องเป็นอะไรก็ได้ อาจจะฆ่าคนก็ได้อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าเพียงแต่ขอเงินไม่ได้ ก็ถึงกับทำร้ายร่างกายอย่างนี้ คือพวกนี้ภาวะจิตไม่ปกติอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นในการควบคุมในการรักษานั้นมันอยู่ที่การตัดสินใจของผู้ป่วยคนนั้นที่จะมาเี่ยวยารักษา ถ้าหากมาตรการภาวะจิตอย่างที่ท่านนายแพทย์บอกเมื่อสักครู่นี้ ท่านรัฐมนตรีบอกว่ามันเป็นปัญหาจิตใจที่จะต้องรักษากัน ไม่ใช่เรื่องที่จะมาเหมือนกับคนใช้ธรรมดา นี่ผมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ายังเป็นปัญหาจิตใจเช่นนี้แล้วท่านกลับไปวางมาตรการมีบทลงโทษ ผมจึงยังไม่เห็นด้วยใหญ่ ผมจึงบอกให้เลือกเอาสองอย่างว่า ถ้าจะเอาอย่างที่คุณเสวตรว่ามีการจับกุมเอาไปลงโทษกัน คือหมายความว่าไม่ใช่ลงโทษหรือครับ ใช้ภาวะบังคับกันอย่างที่วานี้ ก็อาจจะได้ผลอย่างหนึ่ง แต่ก็เสียผลอย่างหนึ่ง ไม่น่าว่าคนที่ถูกรักษาประมาณ ๖ เดือนนั้นหลุดออกมาแล้วหรือ ๓ เดือนนั้นหลุดออกมาแล้ว จะไม่ติดยาเสพติด เพราะจิตใจเขายังต้องการอยู่ แต่ว่าคนที่ไม่สมควรโดยจิตใจตามกฎหมายนี้คือมายืนความจำนงขอทำการรักษาเช่นนี้ เราจะเอาอย่างไหนปัญหามันอยู่ตรงนี้ครับ นี่ผมจึงใคร่จะฝากข้อสังเกต แต่โดยความจริงใจของผมแล้ว ผมก็เห็นด้วยกับกฎหมายนี้ แต่ไม่ได้เห็นด้วยทั้งหมด ผมมีแก่นั้นแหละครับท่านประธาน

นาย दिलิก บุญเสริม (มหาสารคาม) : โดยหลักการนั้นผมไม่คัดค้านแต่ว่ามีความเห็นสอดคล้องกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านที่ทักท้วงถึงกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะในเรื่องการเอาคนไปรักษา ในลักษณะคล้าย ๆ กับการคุมขัง อย่างที่คุณนิสิตว่านี่ ความรู้สึก

ของมนุษย์นั้นอย่าลืมนึกว่าเป็นห่วงบ้าน รักบ้านยิ่งกว่าอะไร ภาชิตก็มีบอกไว้ การเข้าไปโรงพยาบาลนั้น ถ้าป่วยเจ็บ ส่วนใหญ่ก็อยากกลับบ้าน พวกนี้เป็นโรคจิตอย่างหนึ่ง อย่างท่าน นายแพทย์รับรอง อะไรจะห่วงยิ่งกว่าบ้านไม่มี ปัญหาที่ที่ท่านเขียนกฎหมาย โดยเฉพาะมาตรา ๑๐ นี้ มันมีบทกักขังอะไร ว่ากล่าวตักเตือนมันเป็นผู้ทำผิดมาตรา ๑๐ นี้ อนุมาตรา (๑) ก็ว่ากล่าวตักเตือน อนุมาตรา (๒) ก็ตัดอนุญาตไม่ให้ไปเยี่ยมบ้าน กักขังบริเวณ อนุมาตรา (๔) ชั่งครั้งละไม่เกิน ๓ วัน อย่างนี้นายแพทย์ก็เลยจะเอาอะไรชั่ง ผมอยากจะซักถามว่าเอาอะไรชั่ง จะใส่กุญแจมือหรือใส่ขังห้องมืด หรือมีลูกกรง มันก็เกิดไม่ใช่โรงพยาบาล มันกระทบกระเทือนต่อจิตใจ อย่างเขายินยอมไปรักษาพยาบาลโดยสมัครใจ แล้วก็เลยมองโรงพยาบาลว่าเป็นคุกเป็นตะราง ความรู้สึกมันเป็นอย่างนี้ คนห่วงบ้าน เมื่อรักษา ๓-๔ วันอยากมา พอเห็นญาติหน้าตาญาติแล้วมันก็ดีใจ นี่เป็นเรื่องความส่วนลึกของจิตใจ เขาเรียกว่าโฮมซิก (homesick) นี่อันนี้ถ้าเขาจะหนีไป นายแพทย์เหล่านี้ต้องเตรียมเรียนวิทยุได้ไว้หรือเปล่า คอยจับไหม มีอาวุธป้องกันไหม มีมิดมีอะไรไหมอย่างนี้ เพราะฉะนั้นนายแพทย์นะพร้อมหรือยัง เพราะสถานที่บำบัดและรักษามีอยู่พร้อมมูล เครื่องใช้อยู่ที่ธัญญบุรีนี้มีอยู่แห่งเดียว นอกนั้นอยู่ตามบ้านนอก มีโรงพยาบาลธรรมดา มีสถานรักษาพยาบาลธรรมดา จิตแพทย์มีพร้อมหรือเปล่านั้นกฎหมายฉบับนี้มันเกี่ยวกับการเงิน ถ้าจะทำให้ได้ผลชุดรากถอนโคน มันก็จำเป็นต้องพร้อมทุกแห่ง คุณไกรสรก็บอกชัดแจ้งแล้วว่า อำเภอหนึ่งห่างตั้ง ๑๕๐ กิโลเมตร ไม่มีสถานที่ถ้าเข้ามาเชียงใหม่ เสียเงินเท่าไร เสร็จแล้วก็คิดถึงบ้าน มีพร้อมไหมที่ต่างจังหวัด หรือจะเอาเฉพาะที่นี่ มันยังคิดถึงบ้านมากที่สุด จะมีโอกาสที่นายแพทย์จะต้องมีอันตราย นางพยาบาลจะต้องมีอันตราย บุรุษพยาบาลจะต้องมีอันตรายเพราะพวกนี้เตรียมพกอาวุธไว้ ไม่มีอะไรก็ต้องหาอะไรมาลับมาฝนให้มันคม ลับให้มันคมแล้วก็แทง นายแพทย์เตรียมเรียนวิทยุได้ไว้หรือยัง โรงพยาบาลเตรียมเรียนวิทยุได้ไว้หรือยัง การป้องกันการจذبระบบอย่างไร ผมเป็นห่วงว่าจะไม่ได้ผล มันเกี่ยวกับการเงินท่านประธาน การเงินจริง ๆ นะเตรียมพร้อมหรือยัง หรือจะเอามาแค่ธัญญบุรี ธัญญบุรีมีค่าพาหนะเดินทางมาจากบ้านเท่าไร หมดประเทศมาอยู่ที่ธัญญบุรีพวกนี้โรงพยาบาลเสพยาเสพติดนี้มาได้เมื่อไร ใครอยากจะมา พอเดินทางมาก็โดดรถตายไป เดี่ยวเกิดปัญหาวิ่งไปอีกแล้ว เป็นห่วง ถ้ามีทั่วไป ท่านมิ่งบประมาณใหม่ ในปีนี้พอไหมที่จะอบรม

จิตแพทย์ในเรื่องนี้ ต้องใช้วิธีกล่อมเกลาอย่างที่ท่านว่า และเกิดไปตั้งที่โรงพยาบาลแต่ละจังหวัด ถ้าเกิดมีกันสัดส่วนไว้ส่วนหนึ่ง ก็มีการรักษาพยาบาลเกี่ยวกับอบรมทางจิตแพทย์ มีเล่นดนตรี มีเล่นละครละเมิ่ง อ้าว ได้ยินเสียงมาใกล้ ๆ คนป่วยก็จะตาย เกิดพิพาทกันกับคนป่วยใกล้จะตายขึ้นมา เอ๊ะ โรงพยาบาลทำไมมีดนตรี มาร้องเพลงร้องอะไรอยู่ที่นี้ มันวุ่นวายอย่างนี้จะทำอย่างไร ปัญหาเหล่านี้ นี่ผมซักถามอย่างนี้ อยากจะให้ตอบให้ผมเข้าใจหน่อย นี่ปัญหาเหล่านี้ผมเป็นห่วง แต่ว่าหลักการนะผมเห็นดี ผมเห็นดีด้วย แต่ความรู้สึกเกี่ยวกับการคุมขังนี้ โปรตจะทำอย่างไรจึงจะหาย ที่เขียนมาอย่างนี้ไม่ได้หรอกครับ มันต้องเป็นคุมขังแน่ ๆ เด็ดขาด จึงได้ถามอีกที ผมเป็นห่วงเท่านั้นครับ ท่านประธาน ก็อยากจะฟังคำชี้แจงของฝ่ายรัฐบาล ก่อนที่ผมจะรับหลักการ ไม่เช่นนั้นผมจะต้องแปรญัตติ จะยอมให้ไหม ผมก็คิดว่าไม่ยอมอีกละ นี่ผมยังดึงอยู่อย่างนี้

นายสมบุญ ผ่องอักษร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : พูดถึงเรื่องการลงโทษอย่างเช่น มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ อะไรพวกนี้ โดยมากเป็นการเขียนไว้เพื่อลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ที่จะนำยาเสพติดไปขายหรือไปส่งให้กับคนใช้ ไม่ใช่ว่าจะลงโทษกับคนใช้ เพราะฉะนั้นในการรักษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องไม่ให้คนใช้มียาเสพติด เพราะถ้ามียาเสพติดแล้ว ก็จะกลับมามีอาการใหม่ บางคนก็เข้าไปอยู่ในโรงพยาบาลได้สมัครไปครับ แต่ทว่ากลืนแคปซูลที่มีเฮโรอีนเข้าไปในท้อง แคปซูลอันนั้นไม่ใช่เป็นแคปซูล เป็นเซลล์ลอย ซึ่งไม่ละลาย แล้วไปถ่ายออก แล้วก็เอาเข้าไปในแคปซูลนั้นไปรับประทานอีกที อันนี้ก็ เป็นเรื่องซึ่งจำเป็นเหลือเกินที่ทางโรงพยาบาลจะต้องวางระเบียบไม่ให้คนใช้นี้ได้รับยาในระหว่างการรักษา เพราะการรักษานั้น ไม่ใช่เข้าไปถึงโรงพยาบาลก็จะให้หยุดทันที เราจะค่อย ๆ ให้อาหาร แล้วก็ค่อย ๆ ถอนยาออก จนกระทั่งเขามีร่างกายสมบูรณ์ และก็นอกจากนั้นก็มีโรคภัยไข้เจ็บอย่างอื่นก็ให้การรักษาไปด้วยในขณะเดียวกัน สำหรับญาติที่จะไปเยี่ยมนั้น ก็มีที่ที่จะให้ญาติเข้าไปเยี่ยม แต่ทว่าก่อนที่จะเอาของไปให้ อะไรต่าง ๆ นี้ จะต้องได้รับการตรวจของเสียก่อน แม้แต่กล้วยน้ำว้า หรือกล้วยหอมก็ยังมีเฮโรอีนแคปซูลใส่เข้าไปก็มี ถ้าหากว่าปล่อยให้ทำกันได้เต็มที่ตามชอบใจ ก็ไม่มีประโยชน์อะไรในการที่เราจะไปนั้น แต่ส่วนการที่บอก

กักขังนั้น ไม่มีการกักขังเลย แต่เพียงว่าอยู่ในเขตที่จำกัดที่ไม่ให้คนนอกเข้าไปติดต่อกันได้เท่านั้น ส่วนญาติพี่น้องจะเข้าไปเยี่ยมหรืออะไรนั้น ก็เข้าไปเยี่ยมได้ การที่จะมีวางโทษไว้ว่าห้ามไม่ให้มีญาติไปเยี่ยมนั้น ก็นอกจากว่าคนไข้เองไปทำผิด ส่วนอาวุธต่าง ๆ หรือสิ่งของต่าง ๆ ที่จะนำเอาเข้าไปนั้น เขาจะต้องตรวจตราก่อนที่จะรับคนไข้เข้าไปในโรงพยาบาล เพราะฉะนั้นเรื่องในทางปฏิบัติแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ไม่มีเจตนาที่จะลงโทษคนไข้มีแต่เจตนาที่จะช่วยคนไข้ เพื่อให้คนไข้นี้กลับไปอยู่ในสังคมและทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติเป็นส่วนใหญ่

นายไขแสง สุกใส (นครพนม) : พระราชบัญญัติว่าด้วยการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ซึ่งทำนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้เสนอนั้นนั้น ผมรู้สึกว่าจะให้ข้อสังเกตอย่างหนึ่งว่า ผมว่าไม่ได้ผลหรอกครับ ทำไม่ถึงไม่ได้ผล ยาเสพติดนี้เดี๋ยวนี้ ถ้าหากท่านมีโอกาสได้เข้าไปในกรมราชทัณฑ์ซึ่งเขาเรียกว่าคุกตะราง จะเห็นว่าพวกยาเสพติดนี้มีจำนวนเป็น ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ คน ที่นี้ทำไม่ผมถึงเป็นห่วงว่า ๗พัน๗ จะทำไม่ได้ผล อย่างมาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำยาเสพติดหรือสิ่งของต้องห้ามเข้าไปในเขตหวงห้ามของโรงพยาบาล เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย นี่หมายความว่าโรงพยาบาลนะครับ คุกตะรางนี้มีที่สำหรับขวางกันไม่ให้คนเข้าไปถึง ๔ ชั้น ชั้นที่ ๑ ประตูถูกปิดไว้ ชั้นที่ ๒ จะมีพนักงานคุกสำหรับตรวจ ตรวจหมด ګังโค้งตรวจถึงขนาดแหกดู ขอโทษนะครับ เพราะมันเก่งมากครับ เก่งจริง ๆ เก่งถึงขนาดเมื่อกี้ท่านว่าแคปซูลที่เป็นเซลลูลอยกลืนเข้าไปแล้วถ่ายออกมา แกร่อนเอาที่ถ่ายออกมา มาเอาเฮโรอีนสูบ นี่แกเก่ง เก่งอีกแบบหนึ่งถึงขนาดจับไม่ได้ พวกที่เก่งแบบนี้ผู้คุมจะจับไม่ได้เลย พวกนี้เป็นพวกผู้ดี เป็นต้นว่าเขาออกจากที่คุมขังศาลอาญาของ ๗พัน๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ตอนเย็นจะมีพวกนี้พวกพนักงานนี้แหละซื้อเฮโรอีนเข้าไปให้ อ้ายพวกนี้ก็ถอดแคปซูลออกเป็นผง ๆ ถอดออกแล้วทำอะไรครับ ก็เอาฝุ่นทั้งหลายนี้ใส่หัวใส่เข้าไป อ้ายพวกผู้คุมตรวจรองเท้า ตรวจกางเกง ตรวจกระเป๋า ตรวจรักแร้ ตรวจอะไร ตรวจรูหู ตรวจอะไร ตรวจทุกอย่างหมดไม่ได้ พอเข้าไปถึงที่สำหรับถอนตรวน พอถอดตรวนบับแกร็บวิ่งไป แล้วรีบวิ่งเข้าไปที่ใดที่หนึ่ง แกเอา

แผ่นกระดาษหนังสือพิมพ์มาได้กองเบ้อเรอ กองหนึ่งอย่างน้อย ๒๐๐-๓๐๐ บาท นี่ครับ ขนาดนี้ มันเก่งเหลือเกินครับ เก่งจริงๆ ที่นี้เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว วิธีการอย่างนี้มันสลับซับซ้อน มากครับ แล้วผมเห็น มาตรา ๑๕ นี้มันคงเขียนไว้อย่างสวยงามธรรมดา ทั้งๆ ที่เขามือที่ขวางกั้น ไว้ ๓-๔ แห่ง เขายังเล็ดลอดเข้าไปได้ หนึ่งละ ข้อที่สอง สมมติว่าท่านเป็นอาเสียใหญ่ อาเสียใหญ่ นี่ถ้าหากสูบฝิ่นในบ้านของตัวนี้ รู้สึกว่าเกรงกลัวตำรวจจะจับเพราะมันไม่ปลอดภัย เสียใหญ่ ทั้งหลายนี้พยายามที่สุดที่จะทำคดีต่างๆ ขึ้น เพื่อจะเข้าไปอยู่ในคุก เมื่อเข้าไปอยู่ในคุกทั้ง เฮโรอีนก็ดี ฝิ่นก็ดี มันถึงเยอะเหลือเกินในคุก เพราะเขาเรียกว่ากระโดดร่มๆ นี่เป็นศัพท์ ของคุก ผู้บัญชาการเรือนจำของคุกใช้มาตรการอย่างเด็ดขาดว่า ถ้าผู้คุมคนใดนำของเถื่อน เข้าไปให้นักโทษจะลงโทษอย่างเด็ดขาด คือไล่ออกก่อน แล้วก็จับเข้าคุก คุณนั้นนะมีเป็น ร้อยๆ รายก็ไม่สามารถที่จะทนกับความหิวเงินของผู้คุมได้ กระโดดร่มคืออย่างไร ในขณะที่ เขาจะมีการเปลี่ยนเวรยามกันเวลา ๒ หุ่ ม พนักงานต่างๆ ที่ซึ่งอาวุธครบมือ จะตบเท้าเดิน รอบบริเวณคุก ขึ้นไปตามป้อม ในขณะที่อยู่บนป้อมนั้นจะมีผู้คุมซึ่งเป็นเจ้าพนักงานรักษาการ อยู่ข้างในเดินตรวจลาดตระเวนแถวบริเวณป้อมข้างใน พวกนี้ก็หึงก้องกันกัญญา ทั้งฝิ่น ทั้งเฮโรอีน ลงไปเป็นมัดๆ ครั้งหนึ่ง ประมาณสักแสนกว่าบาท ผมจะขอทราบเรียน ๖๗๗ รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ด้วยว่า คนไปติดคุกเรื่องเฮโรอีน ๑๐ ปี เวลาออกจากคุกเขาจะมีเงินฝากออมสินคุกอย่างน้อยๆ แสนกว่าบาท คือการค้าขายอย่างเป็นล่ำเป็นสัน เพียงลงทุน ๒๐๐ บาท ครั้งแรกเท่านั้น เพราะ ฉะนั้นเมื่อท่านจะใช้กฎหมายมาลงโทษปลายเหตุ ดันเหตุมันอยู่ที่ไหน ใครเป็นผู้ทำ นี่ครับ ต่างหาก ผมอยากจะให้แก้ต้นเหตุ จับอ้ายคนผลิตเฮโรอีน จับอ้ายคนให้สถานที่ มาลงโทษ ยิ่งเป่ากัน ลงโทษมันสารพัดอย่าง พวกนี้มันถึงจะไม่กระทบกระเทือนถึงเรื่องอย่างนี้ นี่ก็น่า เห็นใจท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขสุดส่าห์มาสร้างกฎหมายอย่างสวยงาม ท่านจะไปสร้างจิตใจพวกนี้ ท่านไปสร้างให้เขาเลิกจากความหิว เมื่อพนักงานเรือนจำต่างๆ มี เงินเดือนน้อยๆ กฎหมายนั้นเป็นเรื่องเล็ก แม้แต่ผมเองผมก็เอาเหมือนกันถ้าผมไม่มีเงิน มันต้องเอามันเป็นความจำเป็น เศรษฐกิจเป็นเรื่องใหญ่ นี่เป็นเรื่องปลายเหตุ เมื่อปลายเหตุ เป็นอย่างนี้ ท่านมาแก้ปลายเหตุทุกที ไม่มีทางสิ้นสุด ท่านทราบไหมว่าในคุกตระวางมีทุกอย่าง

แม่โขงนี้มีไม้ได้อย่างเด็ดขาด แต่ผมไปอยู่ที่นั่นกับท่านพลเรือตรี ทหาร ข้าราชการ นั่งอยู่นั้น เหล้าแม่โขงมีกินทุกวัน ราคาขวดหนึ่ง ๖๐ บาท แหม มันซื้อกันอย่างนี้ ไอ้โฮ ขาดดิบ ขาดดี เหลือเกิน แต่เป็นการเสี่ยงที่สุด ผู้คุมที่เอาไปโดยมากถูกจับกุมแล้วก็เขาตัดสินลงโทษเลยครับ เข้าคุกทันที เมื่อสิ่งอย่างนี้เกิดขึ้น นี่ผมจึงอยากจะนำข้อเท็จจริงนี้มาให้ท่านทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย มองดูทางผมเถอะครับ ไม่ต้องไปขีดไปเขียนละ มองทางนี้หน่อย ต้องแก้ไขแล้ว เพราะว่าผมอย่างน้อยก็ไปติดคุกคราวนี้มันได้ประโยชน์มาให้แก่ท่านให้แก้ไข ไม่ได้ติดธรรมดา ติด ๑๒ ปี ๑๒ ปีเห็นหมด เห็นเลห์เหลี่ยมทุกอย่าง อยากจะให้ท่านแก้ไขโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บัญชาการเรือนจำเขาดิมมาก ดิจจริง ๆ ครับ แต่เจ้าพวกพนักงานตัวเล็ก ๆ นำสงสารเก แกล้งออกปีหนึ่ง สถิติแล้วผมว่าในราวสัก ๔๐-๕๐ คนที่แน่นอนที่สุดถูกออก แล้วก็อีกอย่างหนึ่งครับ ๆ วน ๆ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข เฮอร์อินนี่ครับ มันเป็นยาเสพติดที่ผมว่าถ้าใครไปสูบเข้ามันไม่มีทางที่จะเลิกได้หรอกครับ ผมอยากจะให้ตั้งโรงเรียนหนึ่งขึ้น เรียกว่าโรงเรียนอบรมจิตใจ ชี้แนะให้เขาเห็นว่าการเสพยาเสพติดนี้ไม่ทำให้สุขภาพเสื่อม จะทำให้ท่านเป็นอยู่ แต่ตัวท่านนะเป็นผี เพราะสูบไปเท่าไรมันผอมลงเรื่อย ๆ ท่าน ๆ วน ๆ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านเป็น นายแพทย์ชั้นผู้ใหญ่ ท่านก็รู้แล้วว่าท่านจะไปแก้ไขกฎหมายนี้อย่างไรได้ เพราะตัวท่านนั่งอยู่เดี๋ยวนี้ ท่านก็สูบยาเสพติดอยู่ในมืออยู่แล้ว อังกฤษกำลังต่อต้านมะเร็ง สูบเข้าไปเท่าใด เป็นมะเร็ง มีนิโคติน นี่ครับ นี่นายทองดีก็สูบ มากะชิบผมว่านิโคตินเหมือนกัน มันมาด้วยกันทั้งชาติเลยครับเดี๋ยวนี้ มันกำลังมาด้วยกันทั้งชาติ เพราะฉะนั้นจะให้แก้ไขได้ต้องแก้ไขจิตใจคน สิ่งเหล่านี้ผมจึงอยากจะให้ท่านแก้ไขจิตใจคน เอ้า ผมถึงอยากจะเรียน ดร.เสริมว่า บุหรีมหาราชของท่าน ท่านไปโฆษณาในวิทยุโทรทัศน์ ท่านควรจะปลุกใจให้เยาวชนของท่านเสธ. ทวี มีความรักชาติ ให้เขาต่อสู้ ให้เขามองเห็นว่าสมเด็จพระนเรศวรคือใคร สมเด็จพระเจ้าตากสินกู่เอกราชคือใคร แต่ท่านไปโฆษณาว่า บุหรีมหาราชสูบแล้วชุ่มชื่นคอ และในขณะเดียวกัน เมียร์กิติ เหล้ากิติ ดื่มแล้วซาบซ่า สิ่งเหล่านี้กำลังมอมคนทั้งชาติ ปัญหานี้เราจะพูดกันพูดให้เปลืองเวลาไป เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยในการที่จะสร้างกฎหมายปลายเหตุนี้ขึ้นมา เพราะฉะนั้นตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ถ้าหาก ๆ วน ๆ นายกรัฐมนตรีมีโอกาสที่จะปลุกใจให้เห็น

ให้คนรักชาติ ให้คนมีวิญญานการต่อสู้ ให้คนเห็นว่ายาเสพติด นี่คือศัตรูร้ายของคนแล้ว
นั่นแหละครับ ถึงจะหมด เพราะฉะนั้นไม่มี หมดแล้ว ขอขอบคุณครับ อุตสาหกรรมฟังอย่าง
ตั้งอกตั้งใจ

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : กระผมเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นก็ได้
อภิปรายกันมาพอสมควรที่จะวินิจฉัยได้แล้ว กระผมจึงขอเสนอปิดอภิปรายครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านก็ทำการแทนหน้าที่ประธานคนที่จะถูกขึ้น
ชี้แจงอภิปรายคัดค้านท่านก็ไม่ชี้ ท่านถึงกาลเวลาจะปิดอภิปรายอย่างนั้นหรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าจึงขอความกรุณาทางสมาชิกพรรค
ส.ป.ท. ว่าขอท่านเปิดโอกาสอีกสักกนิตหนึ่งจะได้ไหม ถอนเสีย แล้วข้าพเจ้าจะได้อภิปราย
ชี้แจงประกอบเหตุผลให้ทราบด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เขาเสนอปิดแล้วครับ ใครจะเสนอเปิด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอเสนอเปิดการอภิปราย
ต่อไป ใครเห็นด้วยขอความกรุณา โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอขอให้ปิดอภิปราย และมีผู้เสนอขอให้
เปิดอภิปราย โดยมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ผมจะขอถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า
สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดอภิปราย
ต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ ผมยังไม่ได้ชี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อ้าว ข้าพเจ้าเป็นคนเสนอเปิด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวก่อนซี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อชนะ ข้าพเจ้าต้องพูด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นั่งก่อน ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านอ่านดูข้อบังคับการประชุม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ใช่ ๆ นั่งก่อน ๆ คุณก็ยกมือซี ผมยังไม่ได้ชี้

(นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ได้ยกมือขึ้น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอ้า คุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : การนับคะแนนเมื่อครั้งนั้นะครับ ยังไม่ถูกต้อง
ครับ ที่นับเมื่อครั้งนั้นยังไม่ถูกต้อง กระผมขอให้นับใหม่อีกครั้งหนึ่งครับ ขอประทานโทษ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เอ๊ะ นานไปแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมขอโทษ คุณทองดี

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่ได้ๆ ท่านประธาน ลงมติไปนานแล้ว
 อย่างนี้ไม่ถูก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้นับใหม่ มีผู้รับรองไหม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ อย่างนี้ทำไม่ถูกต้องงั้นแล้ว นี่ไปเรียก
 กันขึ้นมา นี่ข้าพเจ้าไม่ยอม

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่ยอม

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : นับใหม่ไม่ได้หรอกครับ ตรูกันขึ้นมา
 อีกแล้วนะครับ นั่นนะ มันไม่ได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผิดข้อบังคับ ท่านประธาน

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : มันผ่านไปแล้ว จนกระทั่งท่านประธาน
 ชี้ให้คุณทองดี ยกมือแล้ว ให้พูดแล้ว จะไปนับใหม่ไม่ได้ ไม่ได้หรอกครับ ท่านประธาน คือ
 ท่านประธานชี้ให้คุณทองดีพูด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ขอที เอ้า คุณเกียรตินั่งลง

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ไม่ได้ เอาอย่างไรล่ะครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้คุณทองดีอภิปรายต่อไป

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) :เออ อย่างนี้ผมชอบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน :เออละครับ กฎหมายนี้ใคร ๆ ก็ต้องการทั้งนั้น
เออ ว่ากันไป คุณทองดี ขอเชิญได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) :รู้สึกว่่าวันนี้ ท่านทำการแทนประธานสภา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน :ขอให้เข้าประเด็น เรื่องยาเสพติดนะคะ
ยืดยาวเกินไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) :ขอชมเชยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน :เออละ ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) :ข้าพเจ้าขอชมเชยทุกท่านครับ เป็นผู้ทรงไว้
ซึ่งความยุติธรรม รักษาระเบียบข้อบังคับการประชุมสภา เหมือนอย่าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน :ว่าไปเรื่องยาเสพติดครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) :พันท้ายนรสิงห์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน :เออละครับ ขอขอบคุณมาก

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) :ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะลงมติรับ
หลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอกราบเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่า ท่านมีสติดีอยู่ในมือหรือเปล่า ว่าคนต่างด้าวที่เสพติดเฮโรอีน
หรือฝิ่นเหล่านี้ มีจำนวนกี่คน และปวงชนชาวไทยที่ติดเฮโรอีนหรือสูบฝิ่นอย่างอมแงมมี
กี่คน นี่ข้าพเจ้าขอถามประเด็นแรก นอกจากนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข
ทราบหรือไม่ว่า สาเหตุที่สูบฝิ่นก็ดีหรือสูบเฮโรอีนก็ดีนั้น มาจากอะไรกันแน่ ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุขทราบไหมว่า ในจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้าไม่ว่าผู้หญิงผู้ชาย

ตลอดจนนิสิตนักศึกษา เด็กนักเรียน สาเหตุที่มาจะต้องสูบฝิ่นหรือเฮโรอีนนะเพราะเป็น โทโนเรียไซโทม ซิฟิลิส ไซโทม นี่จังหวัดของข้าพเจ้าได้รับความอับอายขายหน้าเหลือเกิน เชียงใหม่เวลานี้มีโรงโสเภณีอยู่ประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ โรง ทำไม่ท่านไม่จัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ดี หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ดี ทำไม่ ท่านไม่จัดการ ปลอมให้โสเภณีเกลื่อนกลาด และท่านว่าประเทศไทยไม่มีโสเภณี อันนี้แหละ สาเหตุที่เสพติดฝิ่นเถื่อนและเฮโรอีน ท่านประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อก่อนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกล่าวว่า เราไม่ได้ทำโทษหรือก สำหรับผู้ เข้าไปรักษา ท่านประธานที่เคารพ ท่านลองอ่านดูมาตรา ๑๐ ผู้ติดยาผู้ใดฝ่าฝืนระเบียบหรือ ข้อบังคับที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๙ ผู้อำนวยการมีอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) ว่ากล่าวตักเตือน อันนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย (๒) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมครั้งละไม่เกินหนึ่งเดือน อันนี้ ก็ยังเบา (๓) กักบริเวณครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน อันนี้คล้ายๆ นักโทษนี่ ไปกักเขาทำไม (๔) ชั่งครั้งละไม่เกิน ๓ วัน นี่อันนี้ก็คือนักโทษนี่ อันนี้ประการหนึ่ง และเมื่อก่อนท่านบอกว่ามี มาตรา ๑๕ นี้ ความจริงท่านร่างมาดีเหมือนกัน มาตรา ๑๕ ตอนต้นว่าอย่างนี้ ห้ามมิให้ ผู้ใดนำยาเสพติดหรือสิ่งของต้องห้ามเข้าไปในเขตหวงห้ามของโรงพยาบาล อันนี้ข้าพเจ้า เห็นด้วย ท่านประธาน ท่านมีข้อแม้ตอนหลังบอกว่า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย อันนี้แสดงว่าผู้อำนวยการหรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมาย จะคอร์รัปชันอีกแล้ว ฝิ่นก็เอาเข้าได้ เฮโรอีนก็เอาเข้าได้ ทำไม่ท่านมีข้อแม้แบบนี้ กฎหมาย ฉบับนี้ทำไมท่านไม่ห้ามเด็ดขาด ท่านประธานที่เคารพ นี่แสดงว่าบกพร่องอย่างมหาดศาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับคืนไปปรับปรุง ใหม่จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ข้าพเจ้าเองก็ไม่ยอมรับหลักการ ท่านประธาน เดียวนี้ตามที่คุณ ไชแสง สุกใส ได้ประกาศแล้วว่า ฝิ่นเถื่อนหรือเฮโรอีน มันระบาดไปหมด แม้แต่ในคุกใน ตะราง ท่านประธานที่เคารพ เมื่อประมาณสักเดือนเศษๆ มาแล้ว ข้าพเจ้าได้ตั้งกระทู้ถามมาก ถามรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศอเมริกาประณามแล้วว่าประเทศไทยค้าฝิ่นเถื่อนและ เฮโรอีน ท่านประธานกรุณาบรรจุเป็นกระทู้ถามด่วนเหมือนกัน จนปานนี้ร่วมสองเดือนทำไม ไม่เข้าสภา นี่ข้าพเจ้ารู้สึกอับอายขายหน้า และนอกจากนี้โทษของรัฐบาลหรือผู้ป่าวประกาศ

ทำไมท่านไม่แถลงให้โลกทราบว่าประเทศไทยไม่มีคำฝืนเถื่อนหรือเฮโรอีน และท่านจะมาก
ออกกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย แม้แต่ญาติพี่น้องเข้าไปเยี่ยม ท่านประธาน
ที่เคารพ ถ้าญาติที่ดีส่งญาติพี่น้องของตัวเองไปรักษาในโรงพยาบาลแล้วอย่างนี้หรือ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
ญาติที่ดีคงไม่โง่เขลาเบาปัญญาส่งฝืนเฮโรอีนไปให้ญาติของเขาซึ่งกำลังรักษาอยู่ กฎหมาย
ฉบับนี้ยังบ่งไว้ว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าบกพร่องอย่างยิ่งขอถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
สาธารณสุขอีกครั้งหนึ่งว่า สถิติท่านจะแจ้งข้าพเจ้าทราบไหม ให้สภานี้ทราบได้ไหมว่าคนต่าง
ตัวสูบเท่าไร ติดฝืนเถื่อน เฮโรอีนเท่าไร และปวงชนชาวไทยหญิงชายสูบฝืนเท่าไร ขอให้
ท่านตอบก่อน ถ้าตอบแล้วข้าพเจ้าก็ขอถือโอกาสอีก ๒ นาที จะได้พูดครับ

นายสมบุญ ผ่องอักษร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ตามที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติถามว่า มีคนไทยติดเฮโรอีนเท่าไร และมีคนจีนติดเฮโรอีนเท่าไรนั้น กระผม
ไม่สามารถที่จะตอบได้ เพียงแต่ผู้เชี่ยวชาญองค์การอนามัยโลกได้เคยบอกว่าผู้ที่อยู่ทาง เซาท์
อีสท์ เอเชีย (South East Asia) นี้ ติดเฮโรอีนประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนคน เพราะ
ฉะนั้นสำหรับในประเทศไทยนี้ เท่าที่กระผมได้ดูจากสถิติปรากฏว่าผู้หญิงเกือบจะไม่มีเลย
ถ้ามีก็โดยบังเอิญ ส่วนมากเป็นผู้ชาย อีกประการหนึ่ง กระผมอยากจะขอชี้แจงเพิ่มเติมเสีย
ในโอกาสนี้ด้วย ก็คือว่าในมาตรา ๑๕ นั้นนะ ห้ามมิให้ผู้ใดนำยาเสพติดหรือสิ่งของต้อง
ห้ามเข้าไปในเขตหวงห้ามของโรงพยาบาล คำว่า "เขตหวงห้ามนี้" หมายความว่า เป็นเขตที่
คนไข้อยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย ถ้าหากว่า
ไม่มีเว้นแต่ไว้ พยาบาลซึ่งนำเอายาเสพติดเอาไปรักษาคนไข้ นั้น ก็จะต้องมีผิดด้วย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
สาธารณสุขได้บอก ต้องมีเว้นไว้อย่างนี้นั้นนะ ข้าพเจ้ายังแปลกใจ เดียวนี้ขอทราบที่โรงพยาบาล
จุฬาลงกรณ์ก็ตาม หรือโรงพยาบาลศิริราชก็ตาม นั้นท่านได้ยกเว้นให้เขาหรือเปล่า มียาเสพติด
มีเวลาฉีดทำการผ่าตัด โรงพยาบาลกลาง ที่ไหน เอเมอเจนซี เคส (emergency case) ต้องรีบ
และอันนี้ทำไมท่านถึงบอกเว้นแต่ อันนี้ข้าพเจ้าเกรงไปว่าจะเป็นการบ่อนทำลายการทุจริตต่อ
หน้าที่และคอร์รัปชัน นี้ท่านประธาน และเมื่ออีกนี้ในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

สาธารณสุข ท่านไม่ทราบสถิติอะไรเลย ท่านอ้างว่าผู้หญิงอาจจะไม่มีเลย ผู้หญิงเชียงใหม่ก็ดี แม่เล่าไปถามดูซิ สิบเฮโรอิน ผีน นี่ทำไมท่านไม่ไปดู เป็นความจริง-ท่านประธานที่เคารพ สาเหตุที่สือบเพราะอะไร ไม่เป็นซิฟิลิส (syphilis) ก็โกโนเรีย (gonorrhoea) และเมื่อกี้ท่านก็ไม่ได้ตอบว่าเชียงใหม่เวลานี้มีลิตนนักศึกษาตลอดจนประชาชนส่วนมาก แหมข้าพเจ้าเห็นข่าวแล้ว ตกใจเป็นตั้ง ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ คน อย่างนี้เป็นต้น แต่ตัวข้าพเจ้าบริสุทธิ์ ท่านประธานไม่เชื่อ ท่านลองมาฉีดดูซิ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่างไปเถอะครับ เชื้อ ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ลองเอาโลหิตของข้าพเจ้า ไม่บอกขาว บอกดำ บอกน้ำบออะไร ไม่มีหรอก ของข้าพเจ้าเลือดแดงจริง ๆ เชื้อ นี่เป็นอย่างนี้ ท่านประธาน ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าเองอยากจะขอกล่าวต่อไปว่า ภาครัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่า ทุกวันนี้นายแพทย์ก็ตาม นางพยาบาลก็ตาม รักษาโรคภัยไข้เจ็บตามธรรมดาของท่านนั้น เพียงพอหรือเปล่า ปีหนึ่ง ๆ หนีออกไปนอกประเทศทั้งนางพยาบาลทั้งนายแพทย์ ปีหนึ่งตั้ง ๒๐๐-๓๐๐ คน แม้แต่โรคภัยไข้เจ็บธรรมดา ท่านก็ยังรักษาให้หายไม่ได้ ยังขาดแคลน นายแพทย์ นางพยาบาล แล้วท่านก็ยังมาเปิดโรงพยาบาลรักษาเยาเสฟติดให้โทษ เหล่านี้เป็นต้น นี่ข้าพเจ้าเห็นว่ายังบกพร่องต่อหน้าที่ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าจะขอกล่าวอีกสักชนิดหนึ่ง รู้สึกว่า ล้อ วันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการอยู่ คือเป็นเจ้าภาษาตำรับตำรา ทำไมกระทรวงสาธารณสุขใช้ภาษาวิบัติ ข้าพเจ้าเคยตั้งกระทู้ถามไป ๒ ปีกว่า เกือบ ๓ ปีกว่า ยังไม่ตอบ ซ่อมปอยใหม่อย่างนี้ ชื่อเดิมซ่อมปอดใหม่ ยาทันใจ ไปใช้ยาต้มใจ ยาปวดหัว ไปใช้ยาปวดหัว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้เกี่ยวกับยาเสฟติดนะครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เดียวนี้เด็กแถวข้างบ้านบอกว่า คุณพ่อครับ ผมปวดหัว อันนี้ภาษาวิบัติ ขอลถามท่านนายกรัฐมนตรี ต่อหน้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ภาษาบ้านบอเหล่านี้ จะเลิกเสียได้ไหม ให้มันถูกต้องตามหลักภาษาไทยจริง ๆ เพราะ

ฉะนั้นนี่ข้าพเจ้าถือโอกาสพูดกล่าวถึงกระทรวงสาธารณสุข ข้าพเจ้าต้องพูด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ๒ นาที หมดแล้วครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ขอรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ความจริงนั้นก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรมากนัก แต่ผมเห็นว่ากฎหมายที่จะมาเกี่ยวพันกับปัญหานี้มีอยู่ ๓ ฉบับ คือพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ กับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๗ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๗ นั้นมุ่งไปในด้านที่จะบำบัดผู้ติดยาฝิ่นมากกว่าที่จะหมายถึงยาเสพติดอย่างอื่น ส่วนพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษก็มุ่งไปทางด้านที่จะปราบปราม การมียาเสพติด กฎหมายฉบับนี้ กำมองจากเหตุและหลักการเป็นเจตนารมณ์ ไม่ใช่เพื่อป้องกันการค้ายาเสพติด หรือการมียาเสพติด แต่เป็นเจตนารมณ์ที่จะบำบัดผู้เสพยาเสพติด อย่างไรก็ตามโดยรายละเอียดของแต่ละมาตราในกฎหมาย ถ้าหากว่าท่านประธานจะพิจารณาแต่ละมาตราเป็นลำดับไปแล้ว จะเห็นความบกพร่องของผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้ นำข้อซึ่งเป็นรายละเอียด อันควรจะทำเป็นกฎกระทรวงมาแล้วบัญญัติเป็นข้อกฎหมาย เป็นมาตรา อย่างข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งไม่น่าจะต้องบัญญัติเป็นพระราชบัญญัติ ควรออกเป็นกฎกระทรวงได้ กลับมาเขียนเป็นกฎหมาย ผมมีข้อติเตียนอยู่นิดเดียวครับ ผมมองเห็นเจตนารมณ์ที่ดีของรัฐบาล แต่ผมติเตียนว่าซึ่งโดยหลักแล้วผมไม่น่าจะต้องเป็นห่วง และกฎหมายฉบับนี้เสนอโดยฝ่ายบริหาร แต่มันมีพฤติการณ์หรือจากตัวอย่างกฎหมายที่แล้วมาที่ทำให้เห็นว่า แม้ฝ่ายบริหารจะเป็นผู้เสนอกฎหมายก็ตาม เมื่อกฎหมายนั้นผ่านสภาไปแล้ว มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว ฝ่ายบริหารทำให้กฎหมายฉบับนั้นไม่มีความหมายอย่างเช่นพระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี ในขณะที่เรายอมรับโดยหลักการว่าโสเภณีไม่มีตามกฎหมายการค้าประเวณี แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว ๗๑ จังหวัดก็มีทั้ง ๗๑ จังหวัด และโดยผลของกฎหมายฉบับนั้น ทำให้มีสถานกักกันหญิงโสเภณี หรือที่เราเรียกว่า บ้านปากเกร็ด แต่ท่านไปดูเถอะครับ ว่าทุกวันนี้สถานที่บำบัดผู้ซึ่ง

เป็นหญิงโสดมาก่อนนั้น มีลักษณะอย่างไร และได้ผลไหม ความวิตกห่วงใยของผม ยิ่งมีมากขึ้น เมื่อมาเห็นกฎหมายฉบับนี้ ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้จะใช้ได้ผลตามหลักการและเหตุผลอันสละสลวย ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้กล่าวมาแล้ว ผมเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายซึ่งก้าวหน้าอย่างยิ่ง และมีผลอย่างยิ่ง แต่ถ้าเราย้อนกลับไปดูพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกัน คือพระราชบัญญัติปรมการค้ำประเวณี เราต้องยอมรับความจริงว่าเป็นความล้มเหลวของกฎหมาย เป็นความล้มเหลวของฝ่ายบริหาร เพราะในที่สุดท่านทำไม่ได้ ถ้ากฎหมายฉบับนี้คือร่างพระราชบัญญัติบำบัตริक्षाผู้ติดยาเสพติดออกมาได้ ผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านมีโรงพยาบาลให้เขาไหม ท่านมีสถานที่บำบัดเขาไหม ท่านมีหมอไหม มีพยาบาลไหม ทุกวันนี้อย่าว่าแต่ผู้ที่เป็นโรคอย่างนี้เลยครับ เอาโรคธรรมดาๆ มารออยู่ในโรงพยาบาลเป็นระยะเป็นเดือนๆ ถึงจะมีห้องพักให้เขาได้ ท่านเตรียมอะไรไว้บ้างครับ สำหรับรองรับพระราชบัญญัติซึ่งจะออกมามีผลบังคับใช้ ถ้าท่านไม่มีอะไรเลย หรือมีอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ กฎหมายฉบับนี้จะกลายเป็นกฎหมายซึ่งเป็นหมันอย่างที่สมาชิกบางท่านได้กล่าวมาแล้ว ผมอยากได้คำตอบของท่านครับ เพราะผมมองเห็นแล้วว่า ทุกวันนี้คดีที่ขึ้นสู่ศาลนั้น ไม่มีวันไหนที่จะไม่มีคดีเกี่ยวกับยาเสพติดในศาลอาญา ต้องมีทุกวัน แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ติดยาเสพติดนั้นมีกันมากมาย มีทั้งในกลุ่มนักศึกษา มีถึงกลุ่มนักดนตรีซึ่งมีกันเป็นทั่วไปอยู่ในขณะนี้ และบุคคลเหล่านี้มีโอกาสที่จะไม่ได้รับโทษตามกฎหมายก็ด้วยอาศัยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นเจตนาที่ดีอย่างยิ่ง แต่ถ้าหากว่ามีผู้มาแสดงความจำนงจะขอบำบัดการติดยาเสพติดจากท่าน แล้วท่านไม่มีเครื่องมือ ไม่มีบุคคล ไม่มีเจ้าหน้าที่รับรองปัญหาดังกล่าวแล้ว ท่านจะแก้ไขอย่างไร ท่านให้คำตอบกับผมให้สบายใจว่าท่านเตรียมพร้อมขนาดไหน

นายสมบุญ ผ่องอักษร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : สำหรับโรงพยาบาลที่รักษาในส่วนกลางนี้ เราก็มียุทธศาสตร์ซึ่งเตรียมไว้ สำหรับรับรักษาผู้ติดยาเสพติดอยู่ที่โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ๑ แห่ง นอกจากนั้นยังมีโรงพยาบาลของทหาร ทั้ง ๓ เหล่าทัพ มีทั้งหมดอยู่ ๘ แห่งและมีโรงพยาบาลที่ตามภาคที่ขอนแก่น ที่ลำปางและ

ที่สงขลา ซึ่งมีอยู่อีก ๓ แห่ง และมีโรงพยาบาล เช่นโรงพยาบาลโรคติดต่อโดยเฉพาะ โรงพยาบาลวัณโรคหรือโรคเรื้อรังนั้นก็รักษาผู้ที่ติดยาเสพติด แต่ตามรายงานเท่าที่ปรากฏที่ผมได้รับทราบนั้น ผู้ที่เป็นโรคติดต่อนั้นนอกจากวัณโรคแล้ว สำหรับโรคเรื้อรังไม่มีคนติดยาเสพติดเลย สำหรับคนไข้ที่จะเข้ารักษานี้ไม่ใช่เป็นคนไข้ที่ต้องโทษทางคดี แต่เป็นคนไข้เข้ามาสมัครรักษาด้วยตนเอง หรือญาติเป็นผู้นำมา ส่วนคนไข้ที่ต้องโทษในทางคดีนั้นก็จะต้องถูกกักขังและจำ และทำการรักษาอยู่ในเรือนจำ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณคล้าย

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : เท่าที่ผมได้ฟังท่านสมาชิกอภิปรายและท่านรัฐมนตรีพูดมา ผมรู้สึกว่กฎหมายนี้ ถ้าพูดในด้านสังคมผมรู้สึกว่ามันจะไม่เป็นธรรมแก่สังคม ท่านลองคิดดู ท่านประธาน ว่าคนเจ็บป่วยโดยเจ็บป่วยขึ้นเอง เป็นต้นว่าเป็นวัณโรคหรือโรคอะไรก็ตามที่ เวลาเข้าไปรักษาที่โรงพยาบาลจะต้องเสียเงินเสียทองตามระเบียบของโรงพยาบาล แต่คนที่ไปหาโรคมาใส่ตัวเองนี่กลับฟรี รักษาฟรี หมอช่วยไปเอามาด้วยซ้ำ มันน่าประหลาดไหม ผมว่ามันจะเป็นธรรมแก่สังคมไหม รักษาอยู่ได้นาน ๆ ด้วย บังคับอยู่ได้นาน ๆ ด้วย แต่คนถ้าไปรักษาธรรมดา เจ็บใช้ธรรมดาไปรักษาโรงพยาบาลพอค่อยยังชั่วหน่อยแล้ว หมอใส่กลับบ้านแล้ว เพราะจะเอาท้องให้คนอื่น ว่าจะเอาเตียงให้คนอื่น นี่ในด้านสังคมมันจะยุติธรรมไหม ทีนี้อีกด้านหนึ่งในข้อที่เรียกว่า เอาเขาไปกักไปกันนี้ ในที่สุดโรงพยาบาลจะกลายเป็นคุกอีกแห่งหนึ่งของคนที่เสพยาเสพติด ยาเสพติดให้โทษ ผมมองเห็นอย่างนั้น แล้วที่โรงพยาบาลจะต้องมีตำรวจ ต้องมีผู้หมวดผู้หมู่อยู่ด้วยนะไม่อย่างนั้นอยู่ไม่รอด พยาบาลคุมไม่ได้ หมอหน้าไหนล่ะจะคุมพวกนี้ไว้ได้ มันฮึดขึ้นมาจะกลับบ้าน หมอไม่ให้กลับ มันก็ตีหน้าเอา โรงพยาบาลจะต้องอย่างท่านรัฐมนตรีประเสริฐ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและเป็นอธิบดีกรมตำรวจด้วย ท่านบ่นว่าตำรวจไม่พอ ในที่สุดท่านจะส่งตำรวจของท่านไปอยู่โรงพยาบาลอีก ยิ่งไม่พอใหญ่ ไทน์ปราบผู้ก่อการร้าย ไทน์ปราบคอมมิวนิสต์ ไทน์ปราบยาเสพติด ไทน์ต้องเฝ้าโรงพยาบาล ผมว่าจะแย่เข้า ทีนี้เมืองไทยเท่าที่ผมสังเกตดู กฎหมายออกมาสวย ๆ ถ้าเราออกไปอยู่นอกประเทศแล้วดูกฎหมายเมืองไทย

แหม เมืองไทยนี้เจริญเหลือเกิน พอเข้ามาดูจริง ๆ เปล่ากฎหมายที่ออกมา ก็ไม่ได้ใช้หรอก เหลวทั้งเพ อย่างประถมศึกษาของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการอุตสาหกรรมตั้งถึง ป.๗ มีก็โรงเรียน ป.๗ ในที่สุดเด็กก็เที่ยวเล่นผ่าน ได้ ป.๔ ป.๕ อ่านหนังสือไม่ออก ถ้าเราไปดูกฎหมายพระราชบัญญัติประถมศึกษาแล้วสวย เมืองไทยนี้โก้เลย มันเป็นอย่างนี้ ผมรู้สึกว่าการกฎหมายนี้ออกมา ผมไม่ค้านหรอก ออกมาแล้วไม่มีประโยชน์อะไร จะเสียราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเอาไปพิมพ์เปล่า ๆ ผมมีความรู้สึกอย่างนั้น และในที่สุดคอยดูเรายังอยู่กันลองคอยดูว่า จะได้ผลแค่ไหน ไม่ได้ผลหรอก ผมเห็นอย่างนั้น จะออกหรือไม่ออกก็ตามใจเถอะ

ร้อยตำรวจเอก วิชัย ฉายประเสริฐ (นครสวรรค์) : กระผมฟังคำอธิบายของสมาชิกท่านผู้มีเกียรติหลายท่าน รู้สึกว่าทางคณะรัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ออกมาก็หวังในความผาสุกของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ กระผมอยากจะทราบเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ว่า ยังมีสมาชิกหลายท่านที่ยังเข้าใจไปในทางที่เรียกว่าไม่ตรงต่อความจริงอยู่ ในข้อที่ว่าโรงพยาบาลหรือสถานที่รักษาที่ทางรัฐบาลจะจัดตั้งขึ้นนี้ จะรับเฉพาะผู้ที่เข้ามาสมัครใจรักษาเอง เพราะฉะนั้นในการรักษา ก็จะได้มีการคุมขังแต่ประการใด อันนี้กระผมได้เคยไปดูที่โรงพยาบาลที่คลองรังสิตนี้แหละครับ ได้เห็นผู้ที่มาสมัครใจเข้ามารักษา เขามีส่วนสัดในการที่จะควบคุมคือใช้คำว่าควบคุมนี้รู้สึกว่ามันไปหน่อย จริงครับ แต่ว่าเราก็ไม่รู้ว่าเอาคำอื่นใดที่จะเอามาใช้เขาต้องมีส่วนสัดในการที่จะไม่ให้คนอื่นเข้าไปหรือญาติที่เข้าไปนี้ครับ ไปมองเห็นในการรักษาเป็นกรรมวิธีในการรักษาอย่างหนึ่ง ถ้าสมมติว่ามีการรักษาเช่นนี้ครับ ถ้าหมอรักษานี้ต้องมีการรักษาติดต่อกันไป เช่น สมมติเขาบอกว่ามีการรักษาเพียง ๑๔ วัน ถ้าไปหยุดการรักษาสักวันหนึ่งแล้ว จะต้องมีการเริ่มต้นรักษากันต่อไปอีก กระผมอยากจะเปรียบว่าเหมือนกับฉีดยาแก้โรคหามันแล้วครับ ถ้าฉีดยาแก้โรคหามันเข้าไป นี่หยุดไปเสียวันหนึ่ง ต้องเริ่มต้นฉีดกันใหม่เป็น ๑๔ วันต่อไปอีกครับ บางทีญาติพี่น้องนี้เข้าไป ไปเห็นการตรวจตราของญาติของตนที่ส่งเข้าไปรักษาแล้วครับ มันตรวจตรากันอย่างโหยหวนเลยครับ เพราะว่าระยะเริ่มต้นในการรักษา มันคล้าย ๆ ทนพิษของยาเสพติดติดทนแทบไม่ไหว บางทีก็มีการต้องให้ยาสลบกันบ้างก็มี หรือไม่ก็มีการกดหรือมีการผูกมัดอะไรกันอย่างนั้นแหละครับ มัน

เรียกว่าเป็นการทนทุกข์เวทนามอย่างชนิดที่เรียกว่า ถ้าญาติใจอ่อนก็แทบจะเอาออกกันมาเลย เพราะฉะนั้นบางทีเวลาเอาคนไปฝากนี่นะครับ ทางแพทย์เขาจะถามบอกว่า ท่านผู้ที่เป็นเจ้าของไข้นี้ คล้ายๆ ตั้งใจจริงที่จะให้ญาติของตนนี้หลุดพ้นออกจากยาเสพติดแน่นอนหรือไม่ จะถามกันถึงขนาดนั้นนะครับ เพราะว่าเวลารักษามันเกือบจะเรียกว่าวิธีช็อคกันอย่างรุนแรง ถ้าเมื่อญาติตกลงบางที่เขาจะบอกว่า ถ้าคุณใจอ่อน ๑๔ วันนี่ขอย่าให้มาเยี่ยมเสีย และทางโรงพยาบาลนี้ขอรับรองว่าเมื่อรักษาแล้วจะไม่เกิดอันตรายแก่ชีวิต แล้วเมื่อครบ ๑๔ วันแล้ว คุณค่อยมาเยี่ยม อันนี้กระผมเคยเอาคนไข้ไปส่งครับ เพราะฉะนั้นกระผมทราบเรียนด้วยความจริงใจว่า ทางโรงพยาบาลนี้จะไม่ประสงค์ที่จะขังคนไข้เลย แต่ว่าบางครั้งก็มีความจำเป็นว่าไม่อยากให้เจ้าของไข้ไปเยี่ยม เพราะว่าถ้าไปเยี่ยมแล้วไปเกิดอาการอย่างที่กระผมว่านี่แหละครับ สมาชิกบางท่านได้อภิปรายไปถึงว่าอาจจะไม่ได้ผล แต่ว่าเรื่องที่จะปราบปรามต้นรากฐานอะไรที่ถึงกับเอาคนที่ผู้ติดไปยิงปึงยิงเป้าอะไรนั้นมันคนละเรื่องครับ ถ้าเผื่อว่าสมาชิกอยากจะทำให้ทำอย่างนั้น ก็ร่างกฎหมายกันออกมาอีก กระผมก็จะสนับสนุนด้วยเหมือนกัน เพราะกระผมเห็นว่าในการปราบปราม ถ้าจะเอากันอย่างจริงจัง ก็อยากจะทำเหมือนกัน ถ้าเผื่ออย่างนั้นก็เสนอกฎหมายออกมา กระผมว่าเอากันมาตรา ๑๗ ให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีถืออาญาสิทธิกันเสียอีกทีหนึ่ง ก็ถ้าจะดีเหมือนกันนะครับ กระผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ อย่างที่ท่านสมาชิก ส.ส. ท่านผู้อาวุโสแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ก็บอกว่า อ้างไปว่าร่างพระราชบัญญัติปราบโสเภณี ท่านสมาชิกผู้นั้นบอกว่า ไม่ได้ผล จังหวัดเชียงใหม่มีโสเภณีมาก พระราชบัญญัติปราบโสเภณีไม่ได้ผล กระผมเห็นท่านร้องมาตั้งนานแล้วละครับ เรื่องพระราชบัญญัติปราบโสเภณีนี้น่าจะร้องกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระผมก็ฟังอยู่ กระผมเห็นว่าท่านร้องบอกว่า แหม หญิงสาวชาวเชียงใหม่จังหวัดของข้าพเจ้าจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ชายเมืองได้ก็ไปล่อลวงเอามาจนเสียผู้เสียคนหมดแล้วครับ กระผม แหม ได้ฟังบ่อยเหลือเกิน ก็คราวนี้ก็เอามาอ้างกันอีก ที่จริงมันก็คนละเรื่องกับพระราชบัญญัติยาเสพติด กระผมคิดว่าถ้าจะให้ยกเลิกพระราชบัญญัติปราบโสเภณีนี้นี้ เรื่องนี้มันก็เป็นเรื่องที่กระผมอยากจะทราบเรียนชี้แจงว่าพระราชบัญญัติปราบโสเภณีนี้นี้เราเอานโยบายของสหประชาชาติเอามาเราก็บอกว่าต้องเลิกเลิกโสเภณี ก็เป็นพระราชบัญญัติปราบโสเภณีมา แต่กระผมเห็นมาว่าทุกชาติเนี่ยครับมีพระ-

ราชบัญญัติปราบโสเภณี แต่ก็เลิกไม่ได้สักที กระทบไปฝรั่งเศส กระทบไปอเมริกา แล้วกระทบไปเยอรมัน ก็เห็นพระราชบัญญัติปราบโสเภณีทั้งนั้นละครับ แต่ก็มีโสเภณีให้ทุกชาติ แล้วกระทบก็ว่าท่านผู้แทนหลายท่านที่ไปก็ไปชิมรสโสเภณีของทุกๆ ชาติมาเหมือนกัน กระทบก็คิดว่าอย่างนั้นละครับ เพราะฉะนั้นกระทบว่าเรื่องพระราชบัญญัติปราบโสเภณีนี้อย่าไปติดอกติดใจเลยครับ เอากันเรื่องพระราชบัญญัติปราบยาเสพติดนี้เอากันเรื่องยิงเป้ากันไป ขอให้เสนอกันมาอีกที กระทบก็จะสนับสนุนด้วย แต่ว่าพระราชบัญญัติอันนี้นะครับ กระทบว่าเมื่อปราบยาเสพติดจะให้ได้ผล รัฐบาลท่านทำมาดียวนี้แล้ว ก็อยากจะทราบเรียนวิงวอนต่อท่านสมาชิกทั้งหลายนี้ว่า ส่วนดีที่รัฐบาลเสนอมานี้ ก็เห็นทางพรรคประชาธิปัตย์ก็บอกว่า เป็นส่วนดี ที่มันมีบกพร่องอยู่บ้างก็เอาไว้แก้ไขกันในชั้นกรรมาธิการอะไรกัน ก็อยากจะขอทราบเรียนให้รับหลักการกันไปเสียก่อน นี่ก็เขียนมามากแล้วครับ ก็ขอความกรุณาด้วยเถอะครับ กระทบก็มีสิ่งทีมาทราบเรียนแต่เพียงแค่นี้ละครับ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ผมได้ฟังคำชี้แจงของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและฟังคำวิงวอนของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรค ส.ป.ท. ที่วิงวอนให้รับหลักการนะ ผมเชื่อว่าบรรดาสมาชิกฝ่ายค้านหรือไม่สังกัดพรรคใด ๆ ก็ตาม เชื่อว่าเจตนาของผู้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเจตนาที่ดี แต่สิ่งที่มันไม่ดีก็คือการเขียนกฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่สภานั้น มันมีหลาย ๆ อย่างซึ่งมันเป็นไปอย่างที่บรรดาสมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายมาแล้ว โดยเฉพาอย่างยิ่งก่อนอื่นทั้งหมดผมใคร่ขอทราบเรียนต่อท่านประธานว่าผมเองนี่อยากจะสนับสนุนคำอภิปรายของคุณไกรสร ตันติพงศ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งคุณไกรสรได้ชี้ให้เห็นว่ามันอยู่ที่นโยบายของรัฐบาลที่ได้กระทำมาแล้ว เป็นผลสืบเนื่องทำให้เกิดความยุ่งยากเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด นับตั้งแต่คณะปฏิวัติเรื่องฝิ่น เมื่อปราบเรื่องฝิ่นเอากลับไปเผาไปอะไรต่าง ๆ นานานั้นนะ จากเหตุอันนั้นแหละ มันจึงเกิดเรื่องยาเสพติดขึ้นมา ถ้านโยบายของคณะปฏิวัตินั้นการไม่ผิดพลาด ผมว่าฝิ่นมันยังไม่ร้ายเท่ากับพวกเฮโรอีนซึ่งปรากฏอยู่ในขณะนี้ เพราะแต่ก่อนสมัยก่อนนะ ฝิ่น คนที่ติดฝิ่น คนสูบฝิ่นอย่างมากที่สุดหรือลักกินฝิ่น นี่ก็มีฝิ่นนะยัดใส่กระเป๋าเข้าไปอมไปถุ่น แต่เดี๋ยวนี้ผู้ที่ติดเฮโรอีนมัน

เป็นไปอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาแล้วว่า ตัวมันค่อย ๆ ผอมลง ๆ ตืดแล้วชักตั้ง
 ชักงอไปหมด นี่คือนโยบายที่ผิดพลาดซึ่งคุณไกรสรได้อภิปรายนะ ผมขอสนับสนุน ที่นี้เมื่อ
 ปัญหาว่านโยบายของรัฐบาลได้ผิดพลาดมาเช่นนั้น เหตุไฉนรัฐบาลไม่พยายามที่จะแก้ความ
 ผิดพลาดทั้งหลาย พระราชบัญญัติเกี่ยวกับยาเสพติด พระราชบัญญัติเกี่ยวกับฝิ่น อะไรต่าง ๆ นะ
 มันมีไว้หมด แต่รัฐบาลไม่ได้ดำเนินการปราบให้เป็นที่ได้ผลแน่นอน มันถึงได้เกี่ยวโยงทำให้
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขต้องหยิบยกเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา
 เสนอสู่สภา และในขณะเดียวกันที่ท่านเขียนร่างพระราชบัญญัติบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
 เข้ามาสู่สภานี้หลาย ๆ มาตรา มันก็ไปซ้ำอยู่กับพระราชบัญญัติเกี่ยวกับยาเสพติด พระราช
 บัญญัติเกี่ยวกับฝิ่น มันซ้ำกันไปเยอะเยอะทีเดียว เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะชี้ให้เห็นว่า
 แม้แต่มาตรา ๑๕ นี้ ห้ามมิให้ผู้ใดนำยาเสพติดหรือสิ่งของต้องห้ามเข้าไปในเขตหวงห้าม
 ของโรงพยาบาล เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการได้มอบหมาย
 คุณทองดีได้อภิปรายไปแล้ว เหตุไฉนจึงเขียนกฎหมายให้สิทธิพิเศษแก่ผู้อำนวยการ ผู้ที่นำ
 ยาเสพติดติดกระเป๋าก็มีฝิ่น มีอะไรติดกระเป๋าก็มีฝิ่น มีอะไรติดแล้วนี่ครับ ทำไมจะต้องให้
 ผู้อำนวยการอนุญาตล่ะ ถ้าผู้อำนวยการเกิดเมื่อยมาอนุญาตให้เอาเข้าไปในโรงพยาบาล เอาไป
 ขายทางอื่นอีก จะเป็นอย่างไรบ้าง นี่เห็นชัดแล้วมาตรา ๑๕ นี้ มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใด
 หนีบยื่นหรือส่ง โดยวิธีอื่นใดซึ่งยาเสพติดให้แก่ผู้ติดยาเสพติดไม่ว่า ณ ที่ใด เว้นแต่เพื่อการ
 บำบัดรักษาตามคำสั่งของแพทย์อันเห็นด้วย แต่ว่ามันก็เข้าในกรณีเดียวกันว่า คนไหนที่มี
 ยาเสพติดนะมันผิดทั้งนั้นนี่ ญาติพี่น้องเอายาเสพติดไปให้ผู้ป่วยในโรงพยาบาลมันก็ผิดไปแล้ว
 ทำไมเขียนกฎหมายกันอย่างนี้ เป็นเรื่องของโรงพยาบาลเขาต่างหากละ ที่นี้ มาตรา ๑๗ ห้าม
 มิให้ผู้ใดหนีบยื่นหรือส่ง โดยวิธีอื่นใดซึ่งสิ่งของต้องห้ามให้แก่ผู้ติดยาเสพติดในโรงพยาบาล
 มันก็เข้าทำนองเดียวกันกับมาตรา ๑๕ ที่นี้หันไปดูมาตรา ๒๔ ผู้ใดนำยาเสพติดเข้าไปในเขต
 หวงห้ามของโรงพยาบาลอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือหนีบยื่นหรือส่งโดยวิธีใดซึ่งยา
 เสพติดให้แก่ผู้ติดยาเสพติดอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ นี้เป็นบทกำหนดโทษ เรื่องเหล่านี้
 มันอยู่ในพระราชบัญญัติยาเสพติดและอยู่ในพระราชบัญญัติเกี่ยวกับฝิ่นอะไรหมดทุกอย่าง
 แล้ว จึงชี้ให้เห็นว่า ในกรณีที่ท่านเขียนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาไม่ได้ใช้ความรอบคอบ

ไม่ได้หยิบยกเอาพระราชบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับยาเสพติดมาพิจารณา แล้วเขียนมาอย่างนี้ มันปนเปกันไปหมด ยิ่งไปกว่านั้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามานี้ ได้มีสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปแล้วว่ามันเป็นการกัก มันเป็นการขัง มันเป็นการทำคล้าย ๆ กับว่าบังคับไปในตัว มาตรา ๑๐ อะไรมันบังคับไปหมด ซึ่งมันผิดกับวิธีการให้การรักษาคอนไซ้ประเภทอย่างนี้ ที่นี้ผมจะหันมาพูดว่าเมื่อกึ่งนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขบอกไว้ว่า กฎหมายฉบับนี้เปิดโอกาสให้ผู้สมัครใจเข้าไปทำการรักษา แล้วพวกที่ไม่สมัครใจละท่านจะปล่อยไว้อย่างไร พวกที่ไม่สมัครใจนั้นจะเป็นผลร้ายที่จะสืบเนื่องต่อไปอีก ผมได้เห็นคน ๆ หนึ่ง ที่จังหวัดมหาสารคามติดเฮโรอีนนี่เป็นคนดี ที่แรกเขาเป็นคนดี เป็นนักดนตรี เป็นอะไรหลาย ๆ อย่าง สุขภาพเรียบร้อย แต่พอติดเฮโรอีนเข้าไปนี้ ทุกอย่างทำได้หมด ลักเล็กขโมยน้อย แม้แต่ข้าวของเอาเข้าโรงจำนำ แม้แต่ของญาติ ในวันเผาศพของญาติ ความผิดเฮโรอีนนี่ในเวลาจะไปเผาศพญาตินั้นนะ ญาตินั้นก็ปลงของเขาด้วย เพียงแต่ภรรยาที่นำไปใส่ดอกไม้จันทน์อะไรต่าง ๆ นี่แกยงกล้าเอาภรรยาที่ไปจำนำได้ไม่กี่บาทก็เอา เพื่อจะไปซื้อเฮโรอีนที่นี้กฎหมายที่เขียนบอกว่าเอาแต่ผู้สมัครใจ ส่วนผู้ที่ไม่สมัครใจละ ไม่ได้เขียนบังคับไว้ว่าเราจะทำการรักษาอย่างไร ไม่ได้บังคับ ไม่ได้บอกไว้ แล้วที่นี้ตำรวจก็ไม่จับด้วย หรือจับไม่ได้ด้วย อะไรรอย่างนี้ มันลักลอบไปสูบ ลักลอบไปถุน ไปอะไรต่าง ๆ ที่นี้กฎหมายฉบับนี้จึงยังมีช่องโหว่อีกมากมายเหลือเกิน ซึ่งถ้าหากจะพูดแล้ว ผมก็อยากขอให้ทางท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ถอนเอากลับไปพิจารณากันใหม่แล้วเสนอเข้ามา ผมเชื่อว่าบรรดาสมาชิกทั้งหลายคงจะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ความบกพร่องที่ท่านได้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว และบรรดาสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้ชี้แจงต่อที่ประชุม นั้น มันเป็นเรื่องที่เป็นข้อเท็จจริง ไม่ใช่เรามาพูดกันแต่ปาก ไม่ใช่เรามาพูดเพื่อเอาอารมณ์ได้กัน แต่มันเป็นข้อเท็จจริงที่เราควรจะวินิจฉัยว่า จะออกกฎหมายฉบับนี้เข้ามามันทำอะไรไม่ได้ ผลมันไม่เกิดขึ้น ออกมาทำไม เกิดประโยชน์อันใด นี่มันเห็นชัดครับ ยิ่งท่านบอกแล้วว่า ชนิดที่พวกมันไม่สมัครใจจะอีกเยอะแยะครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านบอกว่าตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ท่านตอบไปแล้วเมื่อกึ่งนี้ว่า มีสถานที่ที่จะรักษา ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ผมก็ยังเชื่อว่าสถานที่เหล่านั้นหากจะรวมกัน อย่างในภาคอีสานมีอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น

แห่งเดียวนี้ ถ้าจะปราบกันจริง ๆ แล้วเพื่อเศรษฐกิจของชาติเพื่อคนของชาติ เก็บเอา ๑๕ จังหวัด ผมว่าที่โรงพยาบาลขอนแก่นในภาคอีสานมันไม่พอหรอกครับ อย่างที่จังหวัดของผม เดี่ยวนี้ล็กเล็กขโมยน้อยเกิดขึ้น เพราะเรื่องเหล่านี้ทั้งนั้น จับไป ยอม เข้าไปในตาราง ก็อย่างที่คุณไชแสงพูดนั้น จริงขอรับรองว่าเป็นความจริง พอจับเข้าไปแทนที่ออกมาจะผมมจะไซ ก็อย่างเดิม เพราะมันมีคนทยอยยื่นเข้าไปให้ มีสตางค์ที่จะซื้อไปให้ มีอะไรร้อยแปดพันประการ นี่คือนี่ซึ่งบกพร่องในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากท่านเขียนให้ละเอียด อ้ายพวกที่ติด ยาเสพติดมันมีบัญชีของตำรวจไว้หมดนี้ครับ ถ้าเขาไม่สมัครใจไปรักษา จับเอาไปรักษาให้หมดนั้น และผู้ที่สมัครใจให้การผ่อนสั้นผ่อนยาวเขาโดยการเขียนให้ดีกว่านี้ ไม่ใช่ไปกักไป ทนงเหนียวแบบนี้ ผมเชื่อว่าสมาชิกทุกท่านก็จะให้การรับรองเป็นอย่างดีครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณสุวรรณ ครับ

นายสุวรรณ ธนภัญญา (นครราชสีมา) : กระผมขอเสนอปิดการอภิปรายครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ได้รับรองครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ปิดการอภิปรายแล้ว จะมีท่าน ผู้ใดเสนอขอเปิดอภิปราย

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้เสนอขอเปิดอภิปรายต่อไป เพราะฉะนั้น ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการอภิปราย

ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการรัฐบาล จะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายสมบุญ ผ่องอักษร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุขและสาธารณสุขการพิจารณา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุขและสาธารณสุขการ พิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษา การสาธารณสุขและสาธารณสุขการ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายสมบุญ ผ่องอักษร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมขอเสนอ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนคุณทองดี ผมเห็นว่าได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ทางรัฐบาลขอเสนอ ๗ วัน ข้าพเจ้าจะขอเสนอใหม่ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาว่าไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๕ วัน ใครเห็นด้วยโปรด
รับรอง ขอเสนอ ๑๕ วัน เพราะกฎหมายใหญ่

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครับ มีผู้เสนอ ๗ วันและ ๑๕ วัน เพราะ
ฉะนั้นขอถามมติของที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้แปรญัตติภายใน ๑๕ วัน โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้แปรญัตติภายใน
๑๕ วัน บัดนี้สมควรแก่เวลาแล้ว นัดหน้าประชุมวันที่ ๑๓ นะครับ ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา

